உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி

திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கட்டளைப்படி

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

பரிசோதித்தவை

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

சென்னை:

வித்தியாநுபாலன அச்சகத்தில்

அச்சிடப்பட்டன

6-ம் பதிப்பு.
துன்முகி, ஆடி.
ஜூலை, 1956.

(உரிமையுடையன.)

வித்தியாநுபாலன அச்சகம்,
நெ. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை

உ

கணபதி துணை.

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

எங்கு மாய்நிறைந் தொளிர்முதற் கடவுளை யிறைஞ்சிப்
பொங்கு பேரருட் குரவனைப் புந்தியி னிறுவித்
துங்க மல்குதொல் காப்பியச் சூத்திர விருத்தி
யிங்கு வாழியற் றமிழ்வலோர் மகிழ்தர விசைப்பாம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்
வான்யா றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு
நிலம்படர்ந் தன்ன நலம்பட ரொழுக்கமுந்
திங்களன்ன கல்வியுந் திங்க ளொடு
ஞாயி றன்ன வாய்மையும் யாவது
மஃகா வன்பும் வெஃகா வுள்ளமுந்
துலைநா வன்ன சமனிலை யுளப்பட
வெண்வகை யுறிப்பின ராகித் திண்ணிதின்
வேளாண் வாழ்க்கையுந் தாஅ ளாண்மையு
முலகிய லறிதலு நிலைஇய தோற்றமும்
பொறையு நிறையும் பொச்சாப் பின்மையு
மறிவு முருவு மாற்றலும் புகழுஞ்
சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்வன் மையுங்
கற்போர் நெஞ்சங் காமுறப் படுதலு
மின்னோ ரன்ன தொன்னெறி மரபினர்

பன்னருஞ் சிறப்பி னல்லா சிரிய
ரறனே பொருட்பய னின்பெனு மூன்றின்
றிறனறி பனுவல் செப்புங் காலை
முன்னர்க் கூறிய வெண்வகை யுறுப்பினு
ளேற்பன வுடைய ராகிப் பாற்படச்
சொல்லிய பொருண்மை சொல்லியாங் குணர்தலுஞ்
சொல்லிய பொருளொடு சூழ்ந்துநன் குணர்தலுந்
தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான்பயப் படுதலுஞ்
செய்ந்நன்றி யறிதலுந் தீச்சார் பின்மையு
மடிதடு மாற்ற மானம்பொச் சாப்புக்
கடுநோய் சீற்றங் களவே காம
மென்றிவை யின்மையுஞ் சென்றுவழி படுதலு
மறத்துறை வழாமையுங் குறிப்பறிந் தொழுகலுங்
கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலு
மீட்டவை வினவலும் விடுத்தலு முரைத்தலு
முடைய ராகி நடையறிந் தியலுநர்
நன்மா ணாக்க ரென்ப மண்மிசைத்
தொன்னூற் புலமைத் துணிபுணர் வோரே.

என ஆத்திரையன் பேராசிரியன் கூறிய பொதுப் பாயிரத்தானே பன்னருஞ்சிறப்பி னல்லாசிரியனை யுணர்ந்து வழிபட்டு ஒருநூல் கேட்பான் புகுந்த நன்மாணாக்கர்க்கு, அந்நூலானுவலப்படும் பொருளும், நூல்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனும், கேட்டற்குரிய வதிகாரிகளாவாரிவ ரென்பதூஉம், இன்னது முற்றிய பின்னர் இந்நூல் கேட்கற் பாற்றென்னு மியைபு முணர்ந்தன்றி நூல்கேட்டற்கண் மனவூக்கஞ் செல்லாமையின், இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய இந்நான்கும் ஒருதலையாக முன்னருணர்த்தல் வேண்டும்.

இந்நான்கு முணர்ந்தவழியும், கற்றுவல்ல சான்றோரல்லாராற் செய்யப்பட்ட நூலாயிற் கூறியதுகூறன் முதலிய குற்ற முடைத்தாமன்றேயெனவும், கற்றுவல்ல சான்றோரும் மற்றோர் கோட்பாடுபற்றிச் செய்யின் முனைவனூலொடு முரணுமன்றேயெனவும் ஐயுற்று ஊக்கஞ் செல்லாமையின், அவ்வையநீக்குதற்பொருட்டு, ஆக்கியோன் பெருமையும், நூற்பெருமையும், அந்நூல் வழங்குநிலமும், அதன் முதனூலும், இவையென்பது தோன்ற, ஆக்கியோன்பெயரும் வழியும் எல்லையும் நூற்பெயரும் உணர்த்தல்வேண்டும். ஆகலின், இவ்வெட்டுந் தெரிப்பதாகிய சிறப்புப்பாயிரம் இந்நூற்குப் பனம்பாரனாராற் கூறப்பட்டது.

வடவேங்கடந் தென்குமரி—யாயிடை
தமிழ்கூறு நல்லுல கத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி
னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்
செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவ
னிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்
தறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய
வதங்கோட் டாசாற் கரிறபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

இதன்பொருள் வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடை - வடக்கண் வேங்கடமுந் தெற்கட் குமரியு மெல்லையாகவுடைய

அவ்விடமாகிய—தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து - தமிழ்மொழி யைக் கூறு நல்ல வுலகத்தின்கண் வழங்கும்—வழக்குஞ் செய்யுளுமா யிரு முதலின் - வழக்கினையுஞ் செய்யுளினையு மாராய்ந்த பெரிய காரணத்தானே—எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச் செந்தமி ழியற்கை சிவணிய - அவற்றின் கண்ணவாகிய எழுத்திலக்கணமுஞ் சொல்லிலக்கணமும் பொருளிலக்கணமு மாராய்ந்து செந்தமிழி னுண்மையைப் பொருந்தி யுணரும்பொருட்டு—நிலத்தொடு முந்து நூல் கண்டு - அச்செந்தமிழ் நிலத்து மொழியோடு முற்பட்டுத் தோன்று நூலினை நோக்கி—முறைப்பட வெண்ணிப் புலந் தொகுத்தோன் - அந் நூலிற்கிடந்த விலக்கணம் பிற்காலத்தா ருணரு முறைமைப்படக் கருதி நூலைத் தொகுத்துச்செய் தான்—போக்கறு பனுவல் - அங்ஙனஞ்செய்த குற்றமற்ற நூலினை—நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியனவையத்து - மாற்று ரது நிலத்தைத் தனக்கு நல்கும் போர்த்திருவினையுடைய பாண்டியன் மாகீர்த்தி யவைக்களத்தின்—அறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய வதங்கோட் டாசாற் கரிறபத் தெரிந்து - அறமேகூறு நாவினகத்து நான்மறையு முற்றப்பயின்ற அதங்கோ டென்னு மூரி னாசிரிய னுக்குக் குற்றமறத் தெரி வித்து—மயங்கா மரபி னெழுத்து முறை காட்டி - இயற் றமிழும் இசைத்தமிழும் நாடகத்தமிழும் முன்னூலுட்போல விரவாத தன்மையானே இயற்றமிழை வேறுபிரித்து முறை யானே யுலகிற்கறிவித்து—மல்கு நீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றி - கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் ஐந்திரவியாகரண நிறைய வுணர்ந்த தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயரைத் தோற்றுவித்தலால்— பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோன் - பலபுகழையு மிவ்வுலகத்தி னிலைபெறுத்தின தவவொழுக்கத்தினை யுடையான் என்ற வாறு.

வேங்கடங் குமரியெனவே திசை பெறப்படுமாயினும், எல்லைகூறப் புகுந்தாராகலின், அதற்கேற்பத் திசைகூறி யெல்லைகூறுதன் மரபென்பதுபற்றி, வடவேங்கடந் தென் குமரியென்றார்

தமிழ்நாட்டிற்கு வடக்கட் பிறவெல்லையுமுளவாக வேங் கடத்தை யெல்லையாகக் கூறினார், அகத்தியனார்க்குத் தமிழைச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக்கடவுள் வரைப்பென்னு மியைபுபற்றியென்பது. தெற்கட் குமரியாறாகலின், அதுவே யெல்லையாயிற்று. கிழக்கு மேற்குக் கடலெல்லையாகலின், வேறெல்லை கூறா ராயினார், "வடதிசை மருங்கின் வடுகுவரம் பாகத்—தென் றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சிய மூன்றும்—வரைமருள் புணரி யொடு பொருது கிடந்த—நாட்டியல் வழக்க நான்மையின் கடைக்கண்—யாப்பின திலக்கண மறைகுவன் முறையே." எனச் சிறுகாக்கைபாடினியார் தெற்குங் கடலெல்லை கூறியது, குமரியாறு கடல்கொண்ட பிற்காலத்துச் செய்ததெனவறிக.

வடவேங்கடம் தென்குமரியென்பன அன்மொழித் தொகையாய் அவற்றை யெல்லையாகவுடைய நிலத்தை யுணர்த்தின. இஃதறியாதார் ஆயிடை யென்புழித் தனித்து நின்று பொருளுணர்த்தலாற்றாத அகரச்சுட்டினை ஆகுபெய ரென்றும், அவற்றுக்குள்ளென உருபு விரித்துமிடர்ப்படுப.

தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தென இடத்தினிகழ்பொருளின் றொழிலும் பண்பும் இடத்தின்மேனின்றன

ஆயிடையாகிய வுலகத்தென்க.

இருமுதலென்னும் பண்புத்தொகை ஒட்டிபொருசொல் லாய் நின்று, பின்னர் ஆயென்பதனோடு தொக்கு, வினைத்

தொகையாயிற்று கூர்த்தவுணர்வுமுதலிய பிறகாரணங்களினும் இஃதின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பார் இருமுதலென்றார். "நின்முகங் காணுமருந்தினேன்" என்புழிப்போல, ஆயிருமுதலென்புழி ஆராய்ச்சியை முதலென்றதாகலின், ஆண்டு வினைகொண்டு முடிந்தது. ஆய்தல் - ஈண்டவ்விருவகை மொழிகளையுங் கற்றுளங்கொளப் பயிறல்.

இங்ஙனம் வழக்குஞ் செய்யுளும் பயின்றார்க்கு அவற்றின்கணொருநிகரனவாய சொற்களுள் ஒன்றோடொன்றெவ்வாற்றுளவாகிய செய்கை வேறுபாடுகளுஞ் சொன்முடிபு பொருண்முடிபு வேறுபாடுகளு நோக்கும்வழி, இவையெல்லாம் வழாநிலையோ, சில வழுவமைதியோ, வழுவோ, கட்டளையில்லையோ வெனவுமாசங்கை நிகழுமன்றே, அவ்வாசங்கை நீங்க எழுத்து முதன் மூன்று மாராய்ந்து செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கு, இந்நூலொருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், அவை பயிலாதார்க் காசங்கையே நிகழாமையின் இந்நூல் பயன்படாதென்பதூஉம், விளக்கிய, ஆயிருமுதலினுடிச் சிவணிய கண்டெண்ணித் தொகுத்தானென்றார். எனவே வழக்குஞ் செய்யுளுமாராய்ந்த பின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது. இக்கருத்தறியாத நச்சினார்க்கினியார் முதலென்பதனைப் பெயரடியிற் பிறந்த முதனிலைவினைப் பெயராகக்கொண்டு, முதலுதலினாலெனவுரைப்பர். இருமுதலென்னுந் தொகைச்சொல் அங்ஙனம் பக்கிசைத்தல் பொருந்தாமையறிக. இன்னுமவர் நல்லாசிரியருடைய வழக்குஞ் செய்யுளுமெனவுரைகூறினார் "வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே—நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாகலான்" என மரபியலுட்கூறுதலின், வழக்கெனவே உயர்ந்தோர் வழக்கென்பதூஉம், அதனோடுடனெண்ணப்படுதலிற் செய்யுளும் அவர்செய்யுளென்பதூஉம், தாமே பெறப்

படுதலின், அது மிகையாமெனை மறுக்க. வழக்கெனவே செய்யுளுமடங்குமாயினும், தலைமை தோன்ற வேறுகூறினர், 'முனிவர் வந்தார் அகத்தியனும் வந்தான்' என்புழிப்போல. உலகமொழியும் வேதமொழியுமெனப் பகுத்த மாபாடியத்திற்குக் கையடைூருமிவ்வாறே யுரைத்தார்.

ஈண்டுப் பொருளென்றது அகம் புறமென்னும் இரு கூற்றுப் பதினேற்றிணைப் பகுதியவாய்ச் செய்யுளிற் பாடுதற் குரிய இன்பமுதலிய வுலகியற்பொருளை, மொழித்திற முணர்தற்பொருட்டுச் செய்யுளாராய்ச்சிக் கொருதலையான் வேண்டப்படுதல் பற்றி இயற்றமிழ்மொழியாகக் கொண் டோதற்பாலன அவையேயாகலின். அற்றேல், இஃதெழுத் துஞ் சொல்லும்போலச் செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கேது வாகாமையானும், வடமொழியார் வேறோதுவதல்லது சத்த நூலுளோதாமையானும், ஈண்டோதல்வேண்டாம் பிற வெனின்;—ஈண்டுக் கூறும் பொருட்பாகுபாடுகள் பொது வாகாது தமிழிற்கே சிறந்து வேறொன்றாற் பெறப்படாமை யின், இப்பொருள்பற்றி வரும் பரிபாடல், கலி, அகநானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஆற்றுப்படை, பதிற்றுப்பத்து முதலிய செய்யுளாராயப் புகுவார்க்கு இப்பொருட்பாகுபாடுணராக்காற் குன்று முட்டிய குரீஇப்போல விடர்ப்பட்டுச் செய்யுண்மொழித்திற முணரமாட்டாமையிற் செய்யுண் மொழித்திறமுணர்ந்து செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கு ஒருதலையாமோதல்வேண்டு மென்க.

செந்தமிழியற்கைசிவணுதல் மொழித்திறத்தின் முட் டறுத்தல். முட்டு - வழு.

நாடிச் சிவணியவென்பது 'ஓதியுணர்ந்தான்' என்பது போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. சிவணிய வென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் இஃது ஆரமாட்டாதார் நாடிக்கண்டெண்ணித் தொகுத்தா னெனக் கூட்டி, ஒரு வினைமுதல் வினையாக்கி, நாடிய வாராய்ச்சியிற் குறைபாடுடையவற்றிற்கு முந்து நூல் கண்டென்றும், ஆயிருமுதலிற் செந்தமிழியற்கை சிவணிய வெனக் கொண்டுகூட்டியு மிடர்ப்படுப.

செந்தமிழென்பதனை நிலமென்பதனோடுங் கூட்டுக. நில மென்பது ஆகுபெயர்.

செந்தமிழ்நிலத்து மொழியோடு முற்பட்டுத் தோன்று நூலென்றது அம்மொழி தோன்றுங்காலத்துடன்றோன்றிய நூலென இதன்றன்மை கூறியவாறாயிற்றென்பது. எனவே, அகத்தியமென்பது பெற்றாம். அற்றேல், முந்துநூல் கண்டெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானும், அகத்தியநிறைந்த தொல்காப்பியனென்னுமையானும், நூலுள்ளும் "கடிநிலை யின்றே யாசிரி யற்க" எனப்பிறண்டும் பொதுப்படக் கூறுத லானும், அகத்தியமே முதனூலென்பது துணியப்படாதாம் பிறவெனின்;—நூலெனப் பொதுப்படக் கூறாது நிலத்தொடு முந்து நூலென விசேடித்தலின், செந்தமிழ்நிலத்து மொழி தோன்றுங்காலத்து உடன்றோன்றிய நூல் அகத்திய மொன்றேயாகலானும், ஏனை நூல்களெல்லாம் அகத்தியத்தின் வழித்தோன்றியனவே யாமாகலானும், ஐந்திரநோக்கித் தொகுத்தானெனின், தமிழ்மொழிப் புணர்ச்சிக்கட்படுஞ் செய்கைகளும், குறியீடுகளும், வினைக்குறிப்பு, வினைத் தொகை முதலிய சில சொல்லிலக்கணங்களும், உயர்திணை அஃறிணை முதலிய சொற்பாகுபாடுகளும், அகம் புறமென்

னும் பொருட்பாகுபாடுகளும், குறிஞ்சி வெட்சி முதலிய
திணைப்பாகுபாடுகளும், அவற்றின்பகுதிகளும், வெண்பா
முதலிய செய்யுளிலக்கணமும், இன்னோரன்ன பிறவும் வட
மொழியிற் பெறப்படாமையானும், இவையெல்லாந் தாமே
படைத்துக்கொண்டு செய்தாரெனின், முந்துநூல் கண்டென்
பதனோடு முரணுதலானும், முற்காலத்து முதனூல் அகத்
தியமென்பதூஉம் அதன் வழித்தாகிய தொல்காப்பியம்
அதன் வழி நூலென்பதூஉந் துணியப்படுமென்க.

அற்றேல், தொல்காப்பியனார் அகத்தியனாரோடு மாறு
கோடலின் அகத்தியத்தொடு பிறழவும் பிற்காலத்து வீழ்ந்
தன சிலமுந்து நூல் கண்டு அவற்றின் வழிநூல் செய்தா
ரெனக் கொள்ளாமோ வெனின்:—அஃதான்றோர் வழக்
கொடு மாறுகொள்ளுவரா விக்காலத்துச் சொல்லினும், அடி
பட்ட சான்றோர் சொல்லாராகலிற் கொள்ளாமென்பது.
அல்லதூஉம் கடைச்சங்கத்தாருட் களவியற்பொருள் கண்ட
கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் இடைச்சங்கத்தார்க்குங் கடைச்
சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத் தொல்காப்பியமென்றுரை
செய்தாராகலின், இடைச்சங்கமுத லின்றுகாறும்
வழங்கிவருதலானும், அருந்தவக்கொள்கை யகத்தியனாரோடு
மாறுகொண்டு நூல்செய்தாராயின் இவ்வாறு நிலைபெற்று
வழங்காதாகலானும், "கூறிய குன்றினு முதனூல் கூட்டித்—
தோமின் றுணர்ந்த தொல்காப் பியன்ற—னாணையின் தமிழறிந்
தோர்க்குக் கடனே." எ-ம் "வீங்குகட லுடுத்த வியன்
கண் ஞாலத்துத்—தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக்
காகென—வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக—ழானாப்
புலமை யகத்தியனென்னு—மருந்தவ முனிவ னாக்கிய முத
னூல்—பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்—நல்
லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன்." எ-ம். "மன்னிய

சிறப்பின் வானோர் வேண்டத—தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்—றன்பாற் றென்றமிழ் தாவின் றுணர்ந்த—துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்—பன்னிரு புலவரும்.” எ - ம். எல்லாவாசிரியரும் அகத்தியனார்க்கு முதன் மாணக்கராயின ரென்பதுபற்றியே தொல்காப்பிய னார்க்குப் பெருமை கூறி அகத்தியமே தொல்காப்பியத்திற்கு முதனூலெனக் கூறினாராகலானும், அகத்தியனாரோடு முரணிச் சபித்தாராயின் அதுபற்றியே பெருமை கூறத்தகும் அவ்வாறோராசிரியருங் கூறாமையானும், அது வேதவழக் கோடும் ஆன்றோர் வழக்கோடும் மாறுகொள்ளுவார் கூற்றே யாமென மறுக்க.

அற்றேல், அகத்தியநிறைந்த தொல்காப்பியனென்னாது ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனென்ற தென்னையெனின்;— அகத்திய நிறைந்தமை யெல்லாரானுந் தெளியப்பட்டமை யின் வடமொழியினும் வல்லனாயினானென்பது விளக்கிய, அங்ஙனங் கூறினாரென்பது. இவ்வாறன்றி ஐந்திரத்தின் வழித்தோன்றிய நூலென்பது விளக்கிய ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பிய னென்றாரென்பாரை, ஐந்திரநிறைந்த தொல் காப்பியனெனவே ஐந்திரம் முதனூலென்ப தமைந்திருப்ப முந்துநூல்கண்டெனக் கூறியதெற்றுக்கெனவுங் கூறி மறுக்க.

முறைபடவெண்ணிப புலந்தொகுத்தலாவது முத னூல் பரந்து கிடத்தலின் இக்காலத்துச் சில்வாழ்நாட் பல் பிணிச் சிற்றறிவினோர்க் கறியலாகாமையின் அவரறிய முறைமைப்படவெண்ணி அதற்கேற்பத் தொகுத்துச் செய்தல். இனிச் சார்புநூல்போலத் திரிபு வேறுடைத் தாகச் செய்யாது முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொப்பக்

கருதிக் தொகுத்துச்செய்தலெனினு மமையுமென்க. எனவே, இது வழிநூலென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

"மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி—யுரைபடு நூறா மிரு வகையியல—முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின்" என மரபியலகத்து நூலிரண்டென வோதியிருப்பச் சார்பு நூலெனவொன்று கூறியதென்னையெனின்,—ஒன்றன்வழி யாகச் செய்வனவெல்லாம் வழியேயாயினும் அவை முன் னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்தலுந் திரிபுவேறுடைத் தாதலுமென இருவேறுவகைப்பட நிகழ்கின்றமையின், அது பற்றிச் சார்புநூலென வேறுகோடலுமமையுமென விடுக்க. அங்ஙனந் திரிபுவேறுடையதூஉம் பொருளானொருங்கொத்த லின், மரபுநிலை திரியாமையின், வழிநூலென்றற்கேற்புடைத் தாதலுமறிக. திரிபுடையவாயினும் மரபுநிலைதிரியாதன யாவையெனின்;—செய்யுளியலுட் கூறியவொற்றள பெடையை அளபெடையதிகாரப்பட்டமை நோக்கி உயிரள பெடையைச் சாரவைத்துக் கூறுதலும், தனிநிலை முதனிலை இடைநிலை ஈறெனுநால்வகையிடத்தை மூன்றிடமென வடக்குதலும், "மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான" என்ற வாறே தங்கை நங்கை எங்கை செவி தலை புறம் என மகரங் கெட்டு இனமெல்லெழுத்து மிகுமென்றது மகரமேயினமெல் லெழுத்தாய்த் திரியுமென்றலும், "அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே—முதனிலை யொழிய முன்னவை கெட்டு" மெல்லெழுத்து மிகும் என்றது அங்கையென்புழிக் ககர வகரங்கெட்டு மகரந்திரிந்து முடியுமென்றலும், "முதலீ ரெண்ணி னொற்று ரகரமாகும்." "இடைநிலை ரகர மிரண் டெனெண் ணிற்கு—நடை மருங்கின்று." என்றவாறே கூறாது இரண்டனொற்றுயிரேக நின்ற ரகரவொற்றின்மேல் உகரம் வந்து செய்கைப்பட்டு முடியுமென்றலும், நாகியா

தென யகரம் வரும்வழி உகரங்கெட்டிகரந்தோன்றுமென்னாது உகரமே இகரமாய்த் திரியுமென்றலும், நெடுமுதல் குறுகுமொழிகளின்முன் பொதுப்பட ஆறனுருபிற்கும் நான்கனுருபிற்கும் அகரநிலையுமெனக் கூறி “ஆற னுருபி னகரக் கிளவி—யீறு ககர முனைக் கெடுதல வேண்டும்.” என்னாது “குவ்வினவ்வரும்” என்றொழிதலும்; ஆடிக்குக் கொண்டான் என்புழி இக்குச்சாரியை யென்னாது குச்சாரியையென்றலும், வற்றுச்சாரியை வகரங்கெட்டு அற்றென நிற்குமென்னாது அற்றுச் சாரியையென்றே கோடலும், இன்னென்சாரியை இற்றெனத் திரியுமென்னாது இற்றென்பது வேறு சாரியையெனக் கோடலும், அக்கென்சாரியை மெய் மிசையொடுங் கெடுமென்னாது அகரச்சாரியையெனக் கோடலும், அ ஆ வ என மூன்றும் பலவறிசொல்லென்னாது உண்குவ உறங்குவ என்புழி வகரத்தை வேறு பிரித்து இடைநிலையெனக்கொண்டு அகரவிகுதியென்றொழிதலும், அகம்புறம் எனப் பகுத்தவற்றைத் தம்முள் வேறுபாடு நோக்கி அகம் அகப்புறம் புறம் புறப்புறம் என நான்காகப் பகுத்தலும், வெட்சித் திணை உழிஞைத்திணைகளின் மறுதலை வினையை வீற்று வினையாதலும் வேற்றுப்பூச் சூடுதலுமாகிய வேறுபாடுபற்றி வேறுதிணையாகவைத் தெண்ணுதலும், இன்னோ ரன்னவை பிறவுமாம். இவை யிங்ஙனம் வேறுபடினும், புணர்ச்சிமுடிபுஞ் சொன்முடிபும் பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின், மரபுநிலை திரியாவாயின. இவ்வுண்மை யுணராதார் பன்னிருபடலமுதலிய நூல்களை வழீஇயின வென்றிகழ்ந்து, பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிப்படலந் தொல்காப்பியனார் கூறியதன்றெனவும், தொல்லாசிரியர் வழக்கொடு முரணித் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

இனிச் "சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே"
எ - ம். 'சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்—
தேர்ந்து வெளிப்படுத்த வேனை மூன்றும்." ஈ - ம். வரை
யறுத்தோதியவாறே சார்பெழுத்து மூன்றென்றது சிலவுயி
ரெழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்துக்களையும் உடன்சேர்த்
தெண்ணுதலும், தன்மைச்சொல்லை உயர்திணையென்றது
விரவுத்திணையெனச் சாதித்தலும், 'நடுவணைந்திணை" என்
னுஞ் சூத்திரவிதியோடு மாறுகொளப் பாலைக்கு நிலம்
பகுத்துக்கோடலும், இன்னுமிவை போல்வனவும், மரபுநிலை
விரிதலின், வழிநூல் சார்புநூலாதற்கேலாவா யிழுக்கப்படு
மென்பது அற்றேல், ஒன்றன்வழியேயன்றியுந் தாந்தா
மறிந்தவாற்றானே நூல்செய்யப் பெறாரோவெனின்;—அது
மரபன்றென்பது நோக்கியன்றே ஆசிரியர் "மரபுநிலை திரியிற்
பிறிதுபிறிதாகும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதி நூலிற்குமெய்து
வித்து, நூலின்மரபு கூறப் புகுந்தாரென்க காலந்தோறும்
வழக்கு வேறுபடுதலின், அதுபற்றிச் செய்யுநூலும் வேறு
படவமையும் பிறவெனின்;—முற்காலத்து வழங்கு வீழ்ந்த
தனை வழுவென்று களையப்படுமாயினன்றே பிற்காலத்து
வேறுபடப் பிறந்த வழக்கு இலக்கணமெனத் தழுவிக்கொள்
வது. தொல்லாசிரியர் வழக்கேவழக்குப் பிற்காலத்து
வேறுபட வழங்கப்படுமாயின் அவ்வழக்கு இலக்கணத்தோடு
பொருந்தாதென விலக்குதற்கன்றே "வழக்கெனப் படுவ
துயர்ந்தோர் மேற்றே—நிகழ்ச்சி யவர்கட்டாகலான."
என்றாராகலின், அமையாதென்க புதியன புணர்த்தல்
பழையவற்றோடு முரணுதவழியே யெனவுணர்க, "வழியி
னெறியே நால்வகைத் தாகும்" "தொகுத்தல்விரித்த றொகை
விரி மொழிபெயர்த் — ததர்ப்படயாத்தலோ டனைமர
பினவே." என்னு மரபியற்சூத்திரங்களான் வழிநூல்

நான்குவகையுள் ஒன்றனியாக்கப் படுமாகலின். அவற்றுள் இது தொகுத்தியாத்தானென்பார் புலந்தொகுத்தோனென்றார்

புலம் - நூல். அஃதாவது ஒருபொருணுதலிய சூத்திரமும், இனமொழி கிளந்தவோத்தும், பொதுமொழிகிளந்த படலமுமென்னும் மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டம் அவற்றுட் சூத்திரமென்னு மோருறுப்பேயடக்கிய பிண்டம் இறையனார் களவியல்: சூத்திரமுமோத்துமென்னு மிரண்டுறுப் படக்கிய பிண்டம் பன்னிருபடலம்; மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டம் தொல்காப்பியம். இவை முறையே சிறுநூல், இடைநூல், பெருநூலெனப்படும். இனி அகத்தியம் இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழென்னு மூன்றுறுப் பினையுமடக்கிநிற்றலின், அது பிண்டத்தினையடக்கிய வேறோர் பிண்டமென்றார் நச்சினார்க்கினியார்.

போக்காவன கூறியது கூறன்முதலியன. போக்கறு பனுவலெனவே, அவற்றையெதிர்மறுத்துணரப் படுங்குணங்களும், முப்பத்திருவகை யுத்தியுமுடைய பனுவலென் பதூஉம்பெறுதும். உத்தியை வடநூலார்பரிபாடையென்பர். "நற்பூங் கழலா னிருதிங்க ணயந்த வாறும்—கற்பா டழித்த கனமாமணித் தூண்செய்தோளான்—வெற்பூ டறுத்து விரைவின் னெறிக்கொண்டவாறும்." என்புழிப்போலப் போக்கறு பனுவலென்றது சுட்டுப்பொருட்டாய் நின்றது.

ஒருவராற் செய்யப்பட்ட நூல் ஒரு வேந்தனவைக் களத்தில் ஒரு புலவனுக்கேற்பித் தரங்கேறின் அது சிறக்குமாகலின், பாண்டியனவையின் அதங்கோட்டாசாற்கரிறபத் தெரிவித்தாரென்பது. இக்கருத்தே பற்றி ஒருசாரார் ஆக்கியோன்பெயர் முதலிய வெட்டோடு களமும், அக்களத்தி

னரங்கேறிய காலமுங் கூட்டியெண்ணி, நூல்செய்தற்கேது விஃதென்னுங் காரணமும் உடன்சேர்த்துப் பதினொரு வகைத்துச் சிறப்புப்பாயிர மென்றாரெனவுணர்க. ஆயின் இந்நூல் யாதுகாரணத்தாற் செய்யப்பட்டதோவெனின், சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினோரறியுமுறைப்பட வெண்ணி யெனவே, மாணாக்கர்மாட் டிரக்கங் காரணமாகச் செய்யப் பட்டதென்க.

'எனப்படுவானெனற்பாலது' "இல்வாழ்வானென்பான்" என்புழிப் படுவிகுதி தொக்குநின்றாற்போலத் தெரிவித் தெனநிற்கற்பாலது தெரிந்தென விவ்விகுதிதொக்குநின்றது. இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச் சென்பர். 'குடிமடிந்து குற்றம்பெருகும்" குடிபொன்றிக் குற்றமுமாங்கே தரும்" "உரற்கால்யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய யா" "கோழிகூவிப் போது புலர்ந்தது" என்பன வும் அப்பொருளவாய் நின்றன. அரசனெடுத்தவாலயமென் பதுமது. இஃதுணராத பரிமேலழகியார் "இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும்" என்புழி நீக்கியென்பது தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றதெனவும், நீங்கவென்பதன் றிரிபெனினு மமையுமெனவு முரைத்திடர்ப்படுவர். உரையாசிரியரும் பரிமேலழகியாரும் "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின." என்னுஞ் சூத்திரத்தோடு முரணுதலையஞ்சிச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டானின்று பிறவினை முதல்வினை கொண்டனவெல்லாஞ் செயவெனெச்சத்திரிபென்றே கொள் வர். அதனை மறுத்து நிகழ்காலத்துக்குரிய செயவெ னெச்சம் காரணப்பொருண்மை யுணர்த்தும் வழியல்லது இறந்தகாலமுணர்த்தாமையிற் காரணகாரியப் பொருட் டாய்ப் பிறவினைமுதல் வினைகொண்டு முடிந்தவழியே செய்தெ னெச்சஞ்செயவெனெச் சத்திரிபெனப்படுமெனக் கொண்ட

சேனாவரையர் "ஒடித்துண் டெஞ்சிய யா" என்புழி எஞ்சு வித்தவெனப் பொருள்கொள்ளவறியாது செய்தெனெச்சம் பிறவினை முதல்வினைகொண்டு முடிந்ததெனக் கருதி, இன்னோ ரன்னவற்றை "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய' என்னுஞ் சூத்திரத்தாலமைத்தார். நச்சினார்க்கினியார் "அம்முக்கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரத்தை யிடர்ப்படுத்தி நலிந்து பொருள்கொண்டு, செய்தெனெச்சம் தன்வினை முதல் வினைகொண்டு முடிவனவுமுள பிறவினைமுதல் வினைகொண்டு முடிவனவுமுளவெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார். அது "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின." "அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினைதோன்றின்" "எனையெச்சம்" என்பன வற்றைப் பயனில் கூற்றாகச் செய்யுமாறறிக. "கரும்பார் தோண்முத்தங் கழன்று செவ்வாய் விளர்த்துக் கண்பசலை பூத்த காமம்—விரும்பார் முலைக்கண்கரிந்து திங்கள் வெண் கதிர்கள் பெய்திருந்த பொற்செப்பேபோ—லரும்பால்பரந்த நுசுப்புங் கண்ணின் புலனாயிற்றாய்ந்த வணிச்சமாலை—பெரும் பாரமாய்ப் பெரிது நைந்து நற்சூற் சலஞ்சலம்போ னங்கை நலந் தொலைந்ததே." என்புழிக் காரணகாரியப்பொருண்மை யுணர்த்தாது பிறவினைகொண்டனவாலெனின்: செயவெ னெச்சந்தனக்குரிய நிகழ்காலமுணர்த்தும்வழிக் காரணகாரி யப் பொருள்பட வரவேண்டாமையின், இச்செய்யுளின்வரும் வினையெச்சமெல்லாம் நிகழ்காலமே குறித்து வருதலின், அவை செயவென்பதன் றிரிபேயாமென்பது 'இவனுமிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப' என்பது பொதுவினையாயினும், வினைமுதல் வினையாதலுமுடைமை யின், அவை வினைமுதல்வினை கொண்டனவேயாம், "வினை முதன் முடிபின" என்புழிப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையாதல் வேண்டுமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல்

வினையென்னுந் துணையேயாய் நிற்றலின், இது சேனாவரைய நுரையானுணர்க. "தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென னலனுண்டான்" என்புழி உண்டானென்பது சிறப்புவினையா யினும், வந்தென்பது வினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்ததே யாம், "வினைமுதன் முடிபின" என்ற துணையல்லது வினை முதற்கெல்லாம் வினையாதல்வேண்டுமென்னும் யாப்புற வின்மையின், இன்னும் வேறுபட வரும் வினையெச்சமெல் லாம் இவ்வாறோர்ந்து முடிபியல்பறிந்து முடித்துக்கொள்க. செய்தெனெச்சம் யாண்டுந் தன்வினைமுதல்வினைகொண்டே முடியுமென்பது தொல்லாசிரியர் துணிபாகலின்.

மயங்காமரபினெழுத்து முறைகாட்டியென்புழி எழுத் தென்றதியற்றமிழை அஃது "எண்ணென்ப வேனை யெழுத் தென்ப விவ்விரண்டுங் — கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை." என்பவற்றானுமுணர்க. எழுத்து, இயற்றமிழ், சந்தநூலென்பன ஒருபொருட்கிளவி. அகத்தியத்துண் முத்தமிழும் விரவிக்கூறப்பட்டன. அவற் றுள் இயற்றமிழை வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார் தொல் காப்பியர் முதலாயினோர். இசைத்தமிழை வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார் பெருநாரை பெருங்குருகு முதலிய நூலுடை யார். நாடகத்தமிழை வேறு பிரித்து வழிப்படுத்தார் முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றிய முதலிய நூலுடையாரென வுணர்க. இயற்றமிழுள்ளும் எழுத்துச்சொற் பொருண் மூன்றனையும் முன்னூலுட்போல விரவக்கூறாது முன்ன ரெழுத்துணர்த்திப் பின்னர்ச் சொல்லுணர்த்தி அதன் பின்னர்ப் பொருளுணர்த்தினனென்பார், காட்டியென்றொழி யாது முறைகாட்டியென்றார்.

அற்றேல், பொருளதிகாரத்துக் கூறும் பொருளாவது பெரும்பாலுங் காமச்சுவையும் வீரச்சுவையும் பற்றி யோனி

யென்னு முறுப்புத் தழுவி நாடகவழக்கோடொத்து வரும் புலநெறி வழக்காகலின், அது நாடகத்தமிழு ளோதற்பால தல்லது இயற்றமிழோ டியைபின்மையின், ஆசிரியர் நாடகத் தமிழுமுட னோதினாரென்னுமோ வெனின்;— என்னும்: என்னை? இது நாடகத்தமிழு ளோதற்பாலதாயினும் கலித் தொகை முதலிய செய்யுளாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுதலின், அதுபற்றி இயற்றமிழொழிபாய்க் கொண்டு ஈண்டைக்கு வேண்டுந்துணையே யோதினாரல்லது, நாடகத்தமிழி னோதப்படுங் கூத்துவிகற்பமும், அவினயவிகற்ப மும், தோரியமகளிர் * முதலிய சூத்திரியரிலக்கணமும், தலைக்கோலியல்பும், ஆடலாசிரியர் முதலியோரிலக்கணமும், ஆடரங்கினிலக்கணமுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை யோதா மையின்.

அற்றேலஃதாக, "எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப" எ - ம். "சத்தமுஞ் சோதிடமும்." எ - ம். இயற்றமிழோடு சிறந்தெடுத்தெண்ணப்படுஞ் சோதிடமுதலிய பிறகலைகளு முளவாக முத்தமிழெனத் தமிழாசிரியரெல்லாம் இவற்றையே விதந்துகொண்ட தென்னையோவெனின்;—அஃதொக்கும சோதிட முதலிய பிற கலைகளெல்லாம் ஆரியத்தினுந் தமிழி னும் ஏனைமொழிகளினும் வேறுபாடின்றியொப்ப நிகழ்தலின் அவற்றை வேறுவிதிக்கவேண்டாமையானும், இயலிசை நாடகமென்னு மூன்றுந் தமிழ்நிலத்துச் சிலவேறுபாடுடை மையின் அவற்றை வேறுவிதிக்கவேண்டுதலானும், அது பற்றி அகத்தியத்துள் இம்மூன்றுமே எடுத்தோதினா ராகலின், முத்தமிழென வழங்கப்பட்டனவெனவறிக.

தமிழ் வழங்கு நிலமேயன்றி நிலவுலகமுழுதுந் தன் பெயர் தோற்றுவித்தானென்பது விளக்கிய, மல்குநீர் வரைப் பென்றார்.

---

* தோரியமகளிர் - ஆடிமுதிர்ந்த மகளிர்.

பாணினீயமுதலிய வியாகரணங்களுமுளவாக ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியனென்றார், "பெயரது விகாரமென் றோதிய புலவனு முளன்." எனப் பிறர்மதங்கூறி "இந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்." எனவிந்திரனோதி யதனைத் தந்துணிபாகக்கொண்ட அகத்தியனார்க்கு ஐந்திர மேயுடன்பாடென்பது பெறப்படுதலின், அதுவே தொல் காப்பியனார்க்கு முடன்பாடென்பதுபற்றிப் போதுமென்க. எனவே, தொல்காப்பியனார்க்கு வடநூலறிவுறுத்தவாசிரி யரும் அகத்தியனாரென்பது பெற்றாம்.

பல்புகழாவன முறைப்படவெண்ணித் தொகுத்தலா னும், பாண்டியனவையத் ததங்கோட்டாசாற்குத் தெரிவித்த லானும், ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றுவித்தலானும், உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறிய படிமையானும் வருவன.

தோற்றி நிறுத்தவென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தொகுத்தோன் படிமையோனெனக் கூட்டுக. ஏகார மிரண்டும் ஈற்றசை.

தொல்காப்பியனெனவே ஆக்கியோன்பெயரும், அதனாற் பெறப்பட்ட நூற்பெயரும், முந்து நூல்கண்டெனவே வழியும், வடவேங்கடந் தென்குமரியெனவே எல்லையும், வழக்குஞ்செய்யுளு மாயிருமுதலினெனவே இவையாய்ந்த பின்னர் இது கேட்கற்பாற்றென்னும் யாப்பும், இவையாய்ந் தோர் இது கேட்டற்குரியரென்னுங் கேட்போரும், எழுத்து முறைகாட்டியெனவே நுதலியபொருளும், செந்தமிழியற்கை சிவணியவெனவே பயனுமாகிய எட்டும் பெறப்பட்டன.

ஏனைக்காலமுங் களனுங் காரணமும் முன்னர்க் காட்டப் பட்டன.

காலமுதலியமூன்றும் நூல்செய்தார்காலத்து நிகழ்ந்தன. ஆக்கியோன் பெயர்முதலியவெட்டும் நூல்செய்தாரகாலத் தும் நூல்வழங்குங்காலத்து மொப்பநிகழ்வன. இவை தம்முள் வேற்றுமை. கழிந்தவற்றையுணர்தலாற் பெரும் பயனின்மையின், அவையொருசாராராற் கொள்ளப்பட்டன. ஆக்கியோன் பெயர் முதலியன ஒருதலையானுணரவேண்டு தலின், அவையெல்லா வாசிரியரானுங் கொள்ளப்பட்டன

இவ்வெட்டனுள்ளும் ஆக்கியோன் பெயர்முதலிய நான்கும் ஐயமறுத்தற்பொருட்டன்றி ஒருதலையானுணர வேண்டாமையானும், "சிதைவில வென்ப முதல்வன் கண்ணே" என்பதோத்தாகலின் முதனூற்கணையமின்மை யின் ஐயமறுத்தல் வழிநூன்மாத்திரைக்கே வேண்டுதலா னும்; அவற்றுள்ளும் வழியென்பது முதனூற்கின்மையா னும், ஆக்கியோன்பெயரும் நூற்பெயரும் பாயிரத்தானே யன்றி நூன்முதலிடை கடையினெழுதப்படுதலானும், உல கத்திற்றோற்றத்தானும் அறியவும்படுமாகலானும், எல்லைநாட் டெல்லையே நூற்கெல்லையாக வுணரப்படுமாகலானும், யாப்பு முதலியபோல வின்றியமையாச் சிறப்பினவன்மையின் அந் நான்கினையுமுன்னர் வைத்து இன்றியமையாச் சிறப்பின வாகிய யாப்புமுதலிய நான்கினையுமிறுதிக்கண் வைத்து, "ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை—நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே—கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்—வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே." எனச் சூத்திரஞ்செய்தவாறு. இக்கருத்தே பற்றி வடநூலாரும் யாப்புமுலியநான்கு முணர்த்துவதே பாயிரமெனக்கொள்ப.

இவற்றுள்ளும் பயன் இன்றியமையாது சிறந்தமையின் இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது, ஏனையவுமிவ்வாறே யோர்ந்துணர்க.

வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. அவருளொரு சாரார், ஆனந்தரியப்பொருள் நூலைப் பயப்பித்தற்குக் காரணமாய்க் கேட்போரை விசேடித்து நிற்றலின் வேறு கூறவேண்டாவென்னுங் கருத்தால், ஆனந்தரிய நீக்கிச் சம்பந்தமொன்று கூட்டி நான்கென்பாராயினர். சம்பந்தமென்பதூஉம் யாப்பென்னும் பொதுச்சொல்லாற் கொள்ளப்படும். அது புலந்தொகுத்தோனெனவே நூற்கும் நூனுதலிய பொருட்கும் தொகுப்பதூஉம் தொகுக்கப்படுவதூஉமாகிய சம்பந்தமென்பது பெறப்பட்டது. யாப்பு, இயைபு, தொடர்ச்சி என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

ஈண்டுக் கேட்டல் பாடங்கேட்டல். அது. "கேள்வி விமரிசம்பாவனை" என்பதனானும் "கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலும்" "ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பின்" என்பவற்றானுமுணர்க.

இவ்வெட்டுமுணர்ந்ததற்குப் பயன் நூல்பயிலுதற்கண் ஊக்கமுண்டாதல். ஊக்கம் - உள்ளக்கிளர்ச்சி,

இனி பாயிரக்காட்டலென்பதனானே இதது துணைச் சிறப்பிலவாய் அவ்வவற்றிற்கினமாய்க் காட்டப்படுவனவு முளவென்பது பெற்றும். அவை ஆக்கியோன்பெயரேயன்றி ஆக்குவித்தோன் பெயர் கூறுதலும், வழியேயன்றி அதன் வகையாகிய தொகுத்தன்முதலிய நான்கினுளொன்றுமாறு கூறுதலும், தன்முதனூற்கு வழி கூறுதலும், அது வந்த

மரபுவழி கூறுதலும், பொதுவெல்லை கூறுதலேயன்றிச் செந்தமிழ் முதலியவற்றின் சிறப்பெல்லை கூறுதலும், நூற் பெயரேயன்றிப் படலப்பெயர் ஓத்தின்பெயர் கூறுதலும், நூற்கியைபு கூறுதலேயன்றி நூலினுட் படல முதலிய வற்றிற்கியைபு கூறுதலும், சம்பந்தங் காட்டுவார் மதத்தில் நூற்கும் நூனுதலிய பொருட்குங் கிழமைகூறுதலேயன்றி நூனுதலியபொருட்கும் பயனுக்குங் கிழமைகூறுதலும், நூற்கும் நூல்செய்தோனுக்குங் கிழமைகூறுதலும், நூனுதலிய பொருளேயன்றிப் படல நுதலியதூஉம் ஓத்து நுத லியதூஉம் சூத்திர நுதலியதூஉங் கூறுதலும், கேட்போரே யன்றிக் கேட்பிப்போரைக் கூறுதலும், பயனேயன்றிப் பயனுக்குப் பயன் கூறுதலுமாம்.

பயனுக்குப் பயனாவது "எழுத்தறியத் தீரு மிழி தகைமை தீர்ந்தான் — மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு-மொழித்திறத்தின்—முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்," என்பதனாற் காண்க. எனவே, முதனூற்பொருளுணர்தற்கு முறை யானே இது கருவிநூலென்பது பெறப்பட்டது. முதனூல்— வீட்டுநூல். ஈண்டுக் கேட்பிப்போர் இயற்றமிழ் வல்லவா சிரியர். படல நுதலியது இவ்வதிகாரமென் னுதலிற்றோவெனி னென்பது. எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமாமென பதூஉம் அதனை விளக்கி நின்றது. ஓத்து நுதலியது இவ் வோத்தென்னுதலிற்றோ வெனினென்பது சூத்திர நுதலி யது இச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனினென்பது. படலத் திற்கியைபு மேலையதிகாரத்தோ டியையுடைத்தாயிற்றென் பது. ஓத்திற்கியைபு மேலையோத்தினோ டியையுடைத்தாயிற் றென்பது சூத்திரத்திற்கியைபு மேலைச்சூத்திரத்தோடியை யுடைத்தாயிற்றென்பது. இவை நான்முகத்துக் காட்டப்

படுதலேயன்றிப் படலமுகத்தும் ஓத்துமுகத்தும் சூத்திர முகத்துங் காட்டவும்படும். இவையெல்லாம் பாயிரமேயாம். பிறவுமிவ்வாறே கண்டுகொள்க.

அற்றேல், கேட்போர் மாணுக்கரும் கேட்பிப்போ ராசிரியருமாதலான் இவ்விரண்டும் பொதுப்பாயிரத்தாற் பெறப்படுமாலெனின்;—அற்றன்று: பொதுவகையானுசிரி யர்க்கும் மாணுக்கர்க்குமிலக்கணம் பெறப்பட்டதல்லது இந்நூற்கின்னுரென்னுஞ் சிறப்புவகை ஆண்டுப் பெறப் படாமையின், இஃதீண்டுக் காட்டப்படும். இது காட்டாக் கால், சிற்றறிவோர் பெருநூலும், பேரறிவோர் சிறுநூலும், முத்தமிழுளொருநூற்குரியோ ரேனையிரண்டுநூலும், அறம் பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கனுளொன்றற்குரியா ரேனமூன்றுநூலுங் கேட்பான்புக்கிடர்ப்பட்டு மயங்குப வாகலின், இஃதொருதலையாற் காட்டல்வேண்டுமென்பது. இது பற்றியன்றே பொதுவெனவுஞ் சிறப்பெனவும் பாயிர மிருபகுதிப்பட்டதூஉமென்க

இக்கருத்தறியாத உரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோரெல் லாரும் நூலரங்கேறு மவைக்களத்துக் கேட்டாரைக் கேட் போரென்றும், தொகுத்தன்முதலிய வழியின் வகையினை யாப்பென்றுங் கூறினர். ஆக்கியோன்பெயர் முதலியபொரு ளென்பனபோல, இறந்தகாலத்தாற்கூறுது கேட்போரென வெதிர்காலத்தாற்கூறியதே அஃதுரையன்மைக்குச் சான்றாக லானும், காலங்களத்துளடங்குதலின் வேறு கூறல்வேண்டா மையானும், ஆக்கியோன்பெயர் முதலியனபோல நூல் வழங்குங்காலத்து நிகழ்வதன்றாகலின் அவற்றோடொருங்கு வைத்தெண்ணல் பொருந்தாமையானும், கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளாவாரை யொருதலையாக உணர்த்தல்வேண்டுமாக

லானும், தொகுத்தன்முதலியன வழியுளடங்குதலானும், இயைபுமொருதலையா னுணர்தற்பாலதாகலானும், யாங் கூறியதே வடநூலார்க்கு முடன்பாடாகலானும். அவருரை போலியுரையென்க.

இனி மாபாடியத்துள், பாதுகாப்பு, ஓரச்சி. பருவி, எண்மை ஐயமறுத்தலென்பனவும் பயனென்பர். அவையெல்லாம் மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தற்பயத்தவாயடங்கும். அவற்றையீண்டுரைக்கிற் பெருகும்.

இப்பாயிரத்தை வடநூலார் உபோற்காதமென்ப.

இனி என்பது பாயிரமென்னுதலிற்றோ வெனினென்பதூஉம், ஆக்கியோன்பெயர் முதலியவெட்டு முணர்த்துதலுதலிற்றென்பதூஉம், பாயிரங்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனிதுவென்பதூஉம், இப்பாயிரஞ்செய்தாரிவரென்பதூஉம் போல்வன பாயிரத்துக்குப் பாயிரமெனக் கொள்க. இவையெல்லாம் "ஒத்த சூத்திர முரைப்பின்" என்புழி ஒத்தவென்பதனாற் கொள்ளப்படும்.

தொல்காப்பியமுடையானென்னும் பொருட்கண் அம்முக்கெட்டு, அன்விகுதி புணர்ந்து, தொல்காப்பியனென நின்று, பின்னர்த் தொல்காப்பியனாற் செய்யப்பட்ட நூலென்னும் பொருட்கண் அன்விகுதிகெட்டு, அம்விகுதி புணர்ந்து, தொல்காப்பியமென முடிந்தது. "முதலிற்கூறும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் சேனாவரையரும் இவ்வாறே கூறி, உரையாசிரியரை மறுத்தார். இனி உரையாசிரியரும் நச்சினார்க்கினியாரும் இதனை ஆகுபெயரென்றும், ஈறுதிரியுமென்றும் கூறினாராலெனின்;—அவர் ஆகுபெயர்ப்பற்றியறிந்திலர் போலுமென்க. ஆகுபெயர்களெல்லாம் நின்றாங்கு

னிறு இயற்பெயர்ப்பொருளையும் வேறுணர்த்தி நிற்குமாற்ற லுடையவாதலும், அகத்தியம், தொல்காப்பியம், கபில மென்பவற்றிற்கு அவ்வாற்றலின்மையு மோர்ந்துணர்க. ஆசிரியர் விரிவஞ்சியொருமொழிமுடிபு கூறுதொழிந்தமை யின், இவரிங்ஙனமயங்குவா ராயினரென்க.

பாயிரவிருத்தியொருவகையான் முடிந்தது.

முதற்சூத்திரவிருத்தி

எழுத்ததிகாரம்

எழுத்ததிகாரமென்பது எழுத்தினததிகாரத்தையுடைய தென அன்மொழித்தொகையாய் அப்படலத்திற்குக் காரணக் குறியாயிற்று.

எழுத்தென்றது அகரமுதனகரவிறுவாய்க் கிடந்த முப்ப துங் குற்றியலிகரமுதலிய மூன்றுமாம். அவற்றிற் கெழுத் தென்னுங்குறி முன்னர் "எழுத்தெனப்படுப" என்னுஞ் சூத்திரத்தா லோதுபவாகலின் ஈண்டெடுத்தோதிற்றி யாளப் பட்டது.

அதிகாரம் அதிகரித்தல். அஃதிருவகைப்படும். அவற்று ளொன்று வேந்தனிருந்துழியிருந்து தன்னில முழுவதுந் தன்னாணையினடப்பச் செய்வதுபோல ஒருசொன்னின்றுழி நின்று பலசூத்திரங்களும் பலவோத்துக்களுந் தன்பொருளை நுதலிவரச் செய்வது. ஒன்று சென்று நடாத்துந் தண்டத் தலைவர்போல ஓரிடத்து நின்றசொற் பலசூத்திரங்களோடுஞ் சென்றியைந்து தன்பொருளைப் பயப்பிப்பது. இவற்றிற்கு முறையே வடநூலார் யதோத்தேசபக்கமெனவுங் காரியகால பக்கமெனவுங்கூறுப. இது சேனாவரையருரையானு முணர்க.

அவற்றுளீண்டதிகாரமென்றது முன்னையது. அதனையுடைய தெனவே, எழுத்தை நுதலிவரும் பலவோத்தினது தொகுதி எழுத்ததிகார மென்றவாறாயிற்று. எழுத்தினததிகாரத்தை யுடையதென்புழி ஆறாவது வினைமுதற் பொருண்மையின்கண் வந்த காரகம்

இப்படலத்துள் விதிக்கப்படுவனவெல்லாங் கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும். அவற்றுட்கருவி நூன் மரபு முதலிய நான்கோத்தானும், செய்கை தொகைமரபு முதலியவைந்தோத்தானுங் கூறப்படும். கருவி பொதுவுஞ் சிறப்புமென இருவகைத்து. புணரியலுட்கூறப்படுவன செய்கையொன்றற்கேயுரிய கருவியாகலிற் சிறப்புக்கருவி; ஏனைமூன்றோத்தினுங் கூறப்படுவன பொதுக்கருவி. அற்றேல் அவையோரோத்தாகக் கூறவமையும் பிறவெனின்;—அமை யாது: சொல்லதிகாரத்துள் வேற்றுமையியலும் வேற்றுமை மயங்கியலும் விளிமரபும் ஒருநிகரனவாகவுந் தம்முள் வேற் றுமை கண்டு வேறுவேறோத்தாகக் கூறினாற்போல, ஈண்டுந் தம்முள் வேற்றுமையுடைமைபற்றி நூன்மரபு மொழிமரபு பிறப்பியலென மூன்றோத்தாகக் கூறினார், "நேரினமணியை நிரல்பட வைத்தாங்—கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப—தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்" என்ப தோத்திலக்கண மாகலின்.

நூன்மரபு

அஃதாவது நூலினது மரபுபற்றிய பெயர் கூறுதல். எனவே, இதுவு மிவ்வோத்துட் கூறுஞ் சூத்திரங்களுக்கெல்லா மதிகாரமென்பது பெறப்பட்டது. மலை கடல் யாறு குள மென்றற் றொடக்கத்துலகமரபுபற்றிய பெயர்போலாது, ஈண்டுக் கூறப்படும் எழுத்து, குறில், நெடில், உயிர், மெய்

யென்றற் றொடக்கத்தன பெயர்கள் நூலின்கணுளதற் பொருட்டு முதனூலாசிரியனாற் செய்துகொள்ளப்பட்டமை யின், இவை நூன்மரபுபற்றிய பெயராயினவெனவறிக. ஏனை யோத்துக்களின் விதிக்கப்படும் பெயர்களும் நூன்மரபுபற்றி வரும் பெயராதல் உய்த்துணர்ந்து கோடற்கு இது முன் வைக்கப்பட்டது.

இப்பெற்றியறியாத வுரையாசிரியர் முதலியோர் இவ்வதி காரத்தாற் சொல்லப்படு மெழுத்திலக்கணத்தினை யோராற் றாற் றொகுத்துணர்த்துதலின் நூன்மரபென்னும் பெயராயிற் றென்பாரும், இவ்வோத்துட் கூறப்படும் விதிகள் மூன்றதி காரத்திற்கும் பொதுவாகலின் நூன்மரபென்னும் பெயரா யிற்றென்பாருமாயினர். இவ்வதிகாரத்துட்கூறு மெழுத்திலக் கணத்தைத் தொகுத்துணர்த்தலாற்பெற்ற பெயராயின் அதிகாரமரபெனப்படுவதன்றி நூன்மரபெனப்படாமையா னும், இவ்வோத்துட் கூறப்பட்டன. செய்கையோத்திற்கும் பொருளதிகாரத்துட் செய்யுளியலொன்றற்குமே கருவியாவ தன்றி மூன்றதிகாரத்திற்கும் பொதுவாகாமையானும், அவை போலியுரையாதலறிக.

1. எழுத்தெனப் படுப
வகரமுத
னகர விறுவாய் முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே

என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், அகர முதலியவற்றிற்குப் பொதுப்பெயர் கூறுதனுதலிற்று. இ-ள். நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதல் னகரமீறாகக் கிடந்த முப்பதும் எழுத்தென்று சொல்லப்படுவனவென்று கூறுவர் நூலோர், தனித்தானுங் ககர முதலியனபோல் அகரமொடு சிவணியானு

மியங்கு மியல்பின்றி ஒரு மொழியைச் சார்ந்துவருதலே தமக்கிலக்கணமாகவுடைய மூன்றல்லாதவிடத்து என்றவாறு. எனவே, சார்ந்துவரன்மரபின் மூன்றுளவென்பதூஉம் ஈண்டே பெற்றாம்

அகரமுதலிய முப்பதும் நெடுங்கணக்கினுட் பெறப்படுதலின், அவற்றை விதந்தோதாது, முதலுமிறுதியுமெடுத்தோதி யநுவதித்தார். அநுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அநுவாதமாவது முன்னர்ப் பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பர் வடநூலார்.

இனிச் சார்ந்துவரன்மரபின் மூன்றும் அகரமுதலியன போலத் தனித்துநிற்ற லாற்றாமையின் நெடுங்கணக்கினுட் பெறப்படாவாயினவாகலான், அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

முப்பஃதென்பது இனைத்தெனவறிந்த பொருளின் வினைப்படு தொகுதியாகலின், ஆண்டு வேண்டப்படு முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது, "இருதோடோழர்பற்ற" என்புழிப்போல, சூத்திரமுஞ் செய்யுளாகலின்.

இனி உரையாசிரியரும் நச்சினார்க்கினியாரும் இச்சூத்திரம் பெயருமுறையுந் தொகையுமுணர்த்திற்றென்றும், அ ஆ முதலியனவே பெயரென்றும், அம்முறையே முறையென்றும், முப்பஃதெனத் தொகைவிதிக்கப்பட்டதென்று முரைத்தாராலெனின்—அற்றன்று. அஃதாசிரியர் கருத்தாயின், அ ஆ இ ஈயென முழுதுமெடுத்தோதி முறைக்கேதுவுங்

கூறுவர். அவ்வாறு கூறாது அகரமுதனகர விறுவாயென அறுவதித்தே யொழிந்தமையானும் எழுத்தென்ப தொரு பொருள் அதற்கு அ ஆ முதலியன பெயரென்றல் பொருந் தாமையானும்; அ ஆ முதலய அ ஆ முதலியவற்றிற்குப் பெயராதல் கூறவேண்டாமையானும், வேண்டுமெனிற் சொற்களும் பொருளையுணர்த்தாது அவை தம்மையே புணர்த்தும்வழி அவற்றிற்கவை பெயராதல் கூறாமை குன்றக் கூறலாமாகலானும், முறையுந்தொகையுஞ் செய்கை முதலிய வற்றிற்குக் கருவியன்மையின் அவற்றை விதித்தலாற் பய னின்மையானும், அவருரை போலியுரையெனவறிக. இச்சூத் திரத்தினொழிபாகிய "அவைதாங் குற்றியலிகரம்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் 'எழுத்தோரன்ன' எனவெழுத்தாதல் விதிக் கின்றமையானும், ஈண்டும் அகரமுதனகர விறுவாய் முப்பஃது எனவறுவதித்து, அவற்றிற்கெழுத்தென்னும் பெயரே விதிக்கப்பட்டதெனக் கொள்க. அகரமுதலியபொருட்டு ஈண்டெழுத்தென்னும் பொதுப்பெயர் கூறி "அவற்றுள் அ இ உ" "ஆ ஈ ஊ ஏ" "ஔகாரவிறுவாய்" "னகாரவிறுவாய்" ,'வல்லெழுத்தென்ப" "மெல்லெழுத்தென்ப" "இடையெழுத் தென்ப" என்னுஞ் சூத்திரங்களாற் சிறப்புப்பெயர் கூறுமாறு மறிக. சூத்திரம் வேறுபொருடாராமைப் பொருட்டன்றே ஆசிரியர் நூன்மரபென அதிகாரஞ் செய்துகொண்டதூஉ மென்க.

அற்றேல், "னஃகா னொற்றே யாடூஉ வறிசொல்" "ளஃகானொற்றே மகடூஉ வறிசொல்" என்றாற்போலப் பிறண்டும் பொருளை முன்னர்க் கூறிப் பெயர் பிற்கூறுபவாக லானும், இதற்கிது பெயரென்று பொருளை முன்னர்க்காட்டிப் பெயர்கூறுதலே மரபாகலானும், ஈண்டும் அகரமுதனகரவிறு வாய் முப்பஃது மெழுத்தெனப்படுமென்ப என்றோதல்.

வேண்டும், அவ்வாறோதாது எழுத்தெனப்படுப அகரமுத
னகரவிறுவாயென மாறிக் கூறியதென்னையோவெனின்;—
நன்று வினாயினாய். அவ்வாறோதுதலே மரபாயினும் எழுத
தென்பது மங்கலமொழியாகலின் முதற்கண் மங்கலங்கூறுதன்
மரபெனக் கருதி, எழுத்தெனப்படுப அகரமுத னகரவிறுவா
யென்றார்: என்றாரேனும், “எழுத்துப்பிரிந்திசைத்த லிவணி
யல் பின்றே” “எழுத்தோ ரன்ன பொருடெரி புணர்ச்சி”
எனப்பிறாண்டு மெடுத்தாளுதலான், அவ்வாட்சிபற்றி எழுத
தென்பது பெயர் அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்பது பெயர்ப
பொருளெனத் துணிந்தபின்னர், அகரமுதனகரவிறுவாய்
முப்பஃதெழுத்தெனப்படுபவென்ப என்னுங்கிடக்கைமுறை
உள்ளத்தின்கணிலைபெறும்; அதன்பின்னர்ச் சூத்திரப்பொரு
ளினிது விளங்குமாதலின், ஆண்டுப்பெயர் பின்னாதலிற்
பிறழாமையுணர்க. இதுவே யண்மைநிலை. இவ்வாறன்றி
எழுத்தென்பது சென்றுநடாத்துந் தண்டத்தலைவர்போல்
அதிகாரிப்பதெனக்கொண்டு பின்னர் வந்தியையு மென்றலு
மொன்று. இனி முதனூலாசிரியனாற் படைத்திட்டுக்கொண்ட
பெயரென்னாது, உலகத்திலெழுதப்பட்டவையெல்லா மெழுத்
தாமன்றே அதனை யீண்டாளுதற்பொருட்டு முதனூலாசிரிய
னால் வரையறுத்துக் கொள்ளப்பட்டதென நியமவிதியாகக்
கொள்ளினுமமையும். “வல்லெழுத்தென்ப கசட தபற.”
மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞண நமன.” “இடையெழுத்தென்ப
யரல வழள.” “உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே—
யஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே” என்றற்றொடக்கத்தன
வும் அவ்வாறே கண்டுகொள்க.

அற்றேல், குற்றியலிகரமென்னுங் குறியீட்டானாகியா
தெனச் செய்கைசெய்தல்வேண்டும், செய்கைசெய்தபின்னர்
அவ்வெழுத்துக் குற்றியலிகரமெனல் வேண்டும், இஃதொன்

றனையொன்று பற்றுதலென்னுங் குற்றமாம் பிறவெனின்;— ஆகாது, நாகுயாது என்பன்வே சொல்லாகலின் நாகியா தென்புழிப் பெறப்பட்ட குற்றியலிகரம் வருவென்று காண லுற்றுழி "யகரம் வருமவழி யிகரங் குறுகும்" என்னுஞ் சூத்திரம் வழாநிலையாதலுணர்த்த வந்ததல்லது முன்னில்லாத குற்றியலிகரத்தைவிதிக்க வந்ததல்லாமையின், எல்லாச் சொற்களும் படைப்புக் காலந்தொடங்கி நிலைபெறுடைமையின். இனியிலக்கணமொன்றே கண்ணாக நூல் கொண்டுணரப் புகுவார்க்கும் கேண்மியாவென்புழி மகரம் பற்றுக் கோடாக நின்ற குற்றியலிகரமுணர்ந்தவழி இதுபோல்றன வெல்லாங் குற்றியலிகரமென் றுணரப்படுதலின், ஆண்டு மக்குற்ற மின்மையறிக. ஒரு குடத்தைக்காட்டி இது குடமென்றுணர்த்தவுணர்ந்தார்க்கு இங்கிகரனவாய் வனையப்படு வனவெல்லாங் குடமென்றுணரப்படுமாகலின். அங்ஙனமல்லாக்கால், மனையகத்துக் குடமுளதென்றவழி முன் காணாத குடத்தை யறிதல்கூடாதென்பது. எழுத்து முதலியவற் றிற்கு மிவ்வாறே கண்டுகொள்க

இவ்வெழுத்தென்னுங்குறி வேற்றுமைத்தொகைவினைத் தொகை மெய்ம்மயக்கம் உடனிலைமயக்கம் இரட்டைக்கிளவி யென்பனபோல உடனிகழ்ச்சிபற்றிய பெயராகாது அகர முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே பெயராதல் உத்திவகை யானுணர்ந்துகொள்க.

சொல்லும் பொருளும் பேதாபேதமாகலின், அதுபற்றி "உறுதவ நனியென வருஉ மூன்று—மிகுதி செய்யும்பொருள வென்ப." "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள." "புதிது படற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி." எனச் சிலவற்றை வேற்றுமை நயம்படவும், "கெடவரல் பண்ணையா யிரண்டும் விளையாட்டு." "தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை." எனச்

சிலவற்றை யொற்றுமைநயம்படவுங் கூறுவராகலின், ஈண்டெழுத்தெனப்படுப அகரமுதனகரவிறுவாயென வொற்றுமை நயம்படக்கூறிற்று. சொல்லும் பொருளும் வேறென்பார் எழுத்தெனப் பெயர்பெறுவனவற்றை யெழுத்தென்றதாகுபெயரென்ப. இனிச் சொல்லும் பொருளுமொன்றென்பார் "புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க்கிளவி" என்பது இராகுவினது தலையென்றாற் போலுமென்பர்.

இத்துணையுங் கூறியவாற்றானே, அகரமுதலியவற்றிற்கு எழுத்தென்னுங் குறியிடுதற்கெழுந்த திச்சூத்திரமென்றுணர்ந்துகொள்க,

எழுத்தென்றொழியாது எனப்படுபவென்பவென்றார், இது முதனூலாசிரியனால் விதிக்கப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டு வருங் குறியென்பதறிவித்தற்கு.

அற்றேலஃதாக; நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதல் னகர இறுவாய்க்கிடக்கை முறையாதற்குக் காரணமென்னையோ அறிதல் வேண்டினே னென்னையாயிற் காட்டுதும்:—

ழகர றகர னகரங்கண்மூன்றுந் தமிழெழுத்தென்பதறிவித்தற்கு இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டன. அவற்றுள்ளும் ழகரமிடை யெழுத்தாகலின் அதுபற்றி இடையெழுத்தொடு சார்த்தி அவற்றிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது. வடமொழியின் லகாரம் ளகாரமாகவு முச்சரிக்கப்படுவதன்றித் தனியே ஓரெழுத்தன் தன்மையின், அச்சிறப்பின்மைபற்றி இடையெழுத்தாகிய ளகாரம் ழகாரத்திற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது. ய ர ல வக்களுக்கும் முறையே அடியண்ணமும் இடையண்ணமும் அண்பன்முதலும் இதழுமென்னு மிவற்றின் முயற்சியாற் பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்து முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன.

இனியொருசிகரனவாய இடையெழுத்துக்களில் இவ்விரண்டு வேறு பிரித்து, யரக்களும் லவக்களும் ழளக்களும் தம்முளினமென்றும், இனமாதல்பற்றி முறை கூறப்பட்டனவென்றும், பிறப்பேயன்றி அளவு செய்கை பொருள் வடிவென்பவற்றுள் ஏற்றனவொத்தலும் இனமாதற்கேதுவென்றும் கூறுவாருமுளர்; அது பொருந்தாது. ஒருவாற்றானொத்தலு மொருவாற்றான் வேறுதலுமுடைமைபற்றியன்றே இனமென்று வழங்கப்படுவது. அவற்றுள் இடையெழுத்தாறும் இடப்பிறப்பானொத்தலும் முயற்சிப்பிறப்பான் வேறுதலுமுடைமையின், இடைக்கணமெனவோரினமாயின. உயிர்க்கணம் வன்கணம் மென்கணமென்பவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். அவற்றுள், அ ஆக்கண் முதலியனவும் கஙக்கண்முதலியனவும் அகமுயற்சிப்பிறப்பானொத்தலுங் குற்றோசை நெட்டோசையும் வல்லோசை மெல்லோசையுமாகிய புறமுயற்சிப்பிறப்பான் வேறுதலுமென்னு மிருதன்மையுமுடைமையின், அவ்வேறுபாடுபற்றி வேறுபிரித்து இவ்விரண்டோரினமெனவும் வைக்கப்பட்டன. இடையெழுத்துக்களுள் இவ்விரண்டினை வேறுபிரித்து இனமென்றற்கு அவ்வாறேரியையின்மையின், அவையவ்வாறினமாதல் யாண்டையதென்க. அல்லதூஉம் அ ஆக்கள் கஙக்கண் முதலியனபோல் யரக்கண் முதலியனவற்றை இனமென்றல் செய்கைக்குக் கருவியாகாமையானும், முறைபெறுதற்கேதுவெனின் முறைகூறவேண்டாமை மேற்காட்டினுமாகலானும், உலகத்தும் பிறப்பொத்தல் பற்றியேயினமென்று வழங்குபவாகலானும், இடப்பிறப்பொத்தலாறுக்கும் பொதுவன்றி இவ்விரண்டற்குச் சிறந்ததல்லாமையானும், அது பொருந்தாமையுணர்க. இனமாதலறிந்து கோடற்பொருட்டே ஆசிரியர் பிறப்பியல்கூறினர். அவ்வாறென்பாரை, எழுத்

ததிகாரத்துட்கூறும் பொருளெல்லாஞ் செய்கையுங் கருவியு மென இரண்டாயடங்குமென்பது எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்ததாகலாற் பிறப்பியல் வேறொன்றற்குக் கருவியாகா மையிற் பயனில் கூற்றுமெனக் கூறி, மறுக்க. வடநூலாரும் பிறப்பொத்தலொன்றே யினமடைத்தற்கேதுவென்ப. இனி அளவுமுதலிய வொத்தலின் இனமாமென்பார்க்கு, னகரத் தோடு மகரத்திற்களபொக்கும் முகம் முகன் எனப் பொரு ளொக்கும்; ககர சகர தகரங்கட்கு வடிவொக்கும்; ரகர ழகரங்கட்குச் செய்கையொக்கும்; இவ்வாறேயினமல்லாத வேனையவும் இவற்றுளேற்றனவொக்குமாகலின், அவையு மினமாவான் செல்லுமாறறிக. அன்றியும், ஈண்டுக் கூறினவை யெல்லாஞ் செய்கைக்குக் கருவியாமெனக் கூறி அச்செய் கையை ஈண்டினமடைத்தற்குக் கருவியாமெனக் கூறுதல் ஒன்றனையொன்று பற்றிநிற்றலென்னுங் குற்றமாதலறிக.

இனிக் கஙக்களுஞ் சஞக்களும் டணக்களுந் தநக்களும் பமக்களும் அடிநாவண்ணம் இடைநாவண்ணம் நுனிநாவண் ணம் அண்பல்லடி இதழென்னுமிவற்றின் முயற்சியாற் பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்தின் முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன. வலியாரை முன்வைத்து மெலியாரைப் பின்வைத்தன் மரபாகலின், வல்லெழுத்துக்கண் முன்னும் அவ்வவற்றிற்கினமொத்த மெல்லெழுத்துக்கள் அவ்வவற் றின்பின்னுமாக வைக்கப்பட்டன. அவ்விரண்டுநோக்கி யல்லது இடைநிகரனவாயொலித்தலறியப்படாமையின், அது பற்றி இடையெழுத்துக்கள் அவ்விருகூற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டன.

அகரமுதலிய பன்னீருயிருந் தனித்தியங்குமாற்ற லுடைமையானும், ககரமுதலிய பதினெட்டுமெய்யும் அகரத்

தோடு கூடியல்லதியங்குமாற்ற லின்மையானும் உயிர் முன்னும் மெய் பின்னுமாக வைக்கப்பட்டன.

இனி உயிர்களுள், அ இ உ என்பன முறையே அங்காந்து கூறுமுயற்சியானும், அவ்வாங்காப்போ டண்பல்லடி நாவிளிம்புறக் கூறுமுயற்சியானும், அவ்வங்காப்போடிதழ் குவித்துக் கூறுமுயற்சியானும் பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்து முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன. ஆகார ஈகார ஊகாரங்கள் அகரமுதலியவற்றிற்கு இனமாகலின், அவற்றைச் சார வைக்கப்பட்டன. நெட்டெழுத்தாவது நீருநீருஞ் சேர்ந்தாற்போலக் குற்றெழுத்திரண்டொத்து நின்று நீண்டிசைப்ப தொன்றாகலின், அஃதுணர்ந்து கோடற்குக் குற்றெழுத்துக்களின் பின்னர் நெட்டெழுத்துக்கள் வைக்கப்பட்டன. அற்றேற் குற்றெழுத்திற்கோதிய விதி நெட்டெழுத்திற்கும் வருமாலோவெனின்; — அற்றன்று, வேறுநின்ற குற்றெழுத்திற்கே விதி பெறப்படுதலின். இன்னுமிக்கடாவிடைகளெல்லாம் மாபாடியத்துங் கையடத்தும் இரண்டாமானிகத்திற் கண்டுகொள்க.

இந்நெட்டெழுத்துக்கள் மொழிக்காரணமாய் வேறு பொருடந்து நிற்றலின், அதுபற்றி வேறெடுத்தெண்ணி உயிர் பன்னீரெழுத்தெனப்பட்டன. அளபெடை அந்நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்தொத்து நின்று நீண்டிசைப்ப தொன்றாயினும், மொழிக்காரணமாய் வேறுபொருடாராது இசைநிறைத்தன்மாத்திரைப் பயத்ததாய்நிற்றலின், வேறெழுத்தென வைத்தெண்ணப்படா தாயிற்றென்பது நுண்ணுணர்வானோர்ந்துணர்க. "குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கு — நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்தகுற்றெழுத்தே." என்றதூஉம் இக்கருத்தேபற்றியென்க. இப்

பெற்றி யறியாதார் நெடிலுங்குறிலும் விரலும்விரலுஞ் சேர நின்றாற்போல இணைந்து நின்றளபெடுக்குமெனவும், அளபெடையெழுத்து உயிரெழுத்துளடங்காதெனவும், சார்பெழுத்தென வைத்து வேறெண்ணப்படுமெனவும், தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப. நெடிலுங்குறிலும் அவ்வாறு நின்றளபெழுமென்றல் பொருந்தாமைக்கு எழுத்தென்னாது அளபெடையென்னுங் குறியீடே சான்றாதலறிக. அற்றேல், ஓரெழுத்தினையே இரண்டுமாத்திரையு மொருமாத்திரையுமாகப் பிரித்தசைத்துச் சீர்செய்தல் பொருந்தாதெனின்;—அற்றன்று: எழுத்துவகையாலென்னாது "மாத்திரை வகையாற் றளைதம கெடாநிலை—யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்" என்றமையின், எழுத்திற்கு மாத்திரைகோடலும் அசைத்தலுஞ் சீர்செய்தலுந் தளையறுத்தலும் ஓசைபற்றியல்லது எழுத்துப்பற்றி யல்லவென்க.

இன்னும் வடநூலார் அ என்னுமோரெழுத்தே ஒருமாத்திரையா யுச்சரிக்குங்காற் குற்றெழுத்தென்றும், இரண்டு மாத்திரையாய்க் கூட்டியுச்சரிக்குங்கால் நெட்டெழுத்தென்றும், மூன்றுமாத்திரையா யுச்சரிக்குங்கால் அளபெடையெழுத்தென்றும் மூவகைப்படுமெனவும், அம்மூன்றும் எடுத்தல் படுத்தல் நலிதலென்னுமோசை வேறுபாட்டால் ஒன்று மூன்றாயொன்பது வகைப்படுமெனவும், அவ்வொன்பதுவகையும் மூக்கின்வளியொடு சார்த்தியுஞ்சார்த்தாதுமுச்சரிக்குமாற்றால் ஒவ்வொன்றிவ் விருவகைத்தாய்ப் பதினெட்டாமெனவுங் கூறுப. இவ்வாறே யேனையெழுத்திற்குங் கொள்வர். அவ்வாறு வேறுபடினும், உயிரெழுத்தாந் தன்மையிற்றிரியாவாய்ப் பதினெட்டு மோரினமாமென்றே கொள்வர். இதனானும் உயிரளபெடையுயிரின் வேறாகாமை

புணர்க. இங்ஙனே ஒற்றளபெடையு மொற்றின்வேறன்மை புணர்க.

இனி ஏகரமாவது அகரக்கூறுமிகரக்கூறுந் தம்முளொத் திசைத்து நரமடங்கல்போனிற்ப தொன்றுகலானும், ஓகர மாவது அகரக்கூறு முகரக்கூறுந் தம்முளொத்திசைத்து அவ்வாறு நிற்பதொன்றாகலானும், அவையவற்றின் பின்னர் முறையே வைக்கப்பட்டன. ஏகார ஓகாரங்கள் இனமாகலின், அவற்றின்பின் முறையே வைக்கப்பட்டன. அகரமும் யகர மும் இகரமுந் தம்முளொத்திசைத்து நிற்பதொன்றாகலின், ஏகர ஏகாரங்களின் பின்னர் ஐகாரமும், அகரமும் வகரமும் உகரமுந் தம்முளொத்திசைத்து நிற்பதொன்றாகலின், ஒகர ஓகாரங்களின் பின்னர் ஔகாரமும் வைக்கப்பட்டன. இவ்வாறுதல்பற்றி ஏ ஓ ஐ ஔ என்னு நான்கினையும் வட நூலார் சந்தியக்கரமென்பர் கையடனார் நரமடங்கல்போ லென்றுவமையுங் கூறினார். இக்கருத்தேபற்றி ஆசிரியர் "அகர விகர மைகார மாகும்." "அகர வுகர மௌகார மாகும்" எனக்கூறி, ஐ யென்னு நெட்டெழுத்தின் வடிவு புலப்படுதற்கு அகரவிகரங்களேயன்றி அவற்றிடையே யகரமுமொத்திசைக்குமென்பார் "அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியு—மையெ னெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்." என்றும், மெய்பெறவென்ற மிலேசானே ஔவென்னு நெட் டெழுத்தின் வடிவு புலப்படுதற்கு அகரவுகரங்களேயன்றி அவற்றிடையே வகரமுமொத்திசைக்குமென்றும், இம்பர் உம்பரென்றாற்போல்வன காலவகை யிடவகைகளான் மயங்குமாகலின் இவற்றின் முதற்கணிற்ப தியாதோ இறுதிக்கணிற்பதியாதோ என்னுமைய நீக்குதற்கு "இகர யகர மிறுதி விரவும்." என்றுங் கூறினார். மொழிந்தபொரு ளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனை முட்டின்று

முடித்தலென்னும் உத்தியான் எகர ஒகாரங்கள் ஒகர ஓகாரங்கள் அவ்வாறுதலுங் கொள்ளவைத்தார். மாபாடியத்துள் ஊகாரத்தின் பின்னின்ற வடவெழுத்து நான்குயிர்க்கு மிடையே ரகர லகரக்கூறுகளொத்து நிற்குமென்றவாசிரியர் பதஞ்சலியார்க்கு ஐ ஔ வென்புழியும் இடையே யகர வகரக்கூறுகள் விரவிநிற்குமென்ப துடன்பாடாதல் பெற்றும். எகர முதலியவற்றுள் அகரக்கூறு குறைவும் இகர உகரக் கூறுகள் மிகுதியுமாமெனவுமுணர்க. இதுவுமாபாடியத்திற் கண்டது. வடநூற்கடலை நிலைகண்டறிந்த சேனாவரையர் எழுத்ததிகாரத்திற்குரை செய்தாராயின், இன்னோரன்ன பொருளனைத்துந் தோன்ற ஆசிரியர் கருத்துணர்ந்துரைப்பர். அவர் சொல்லதிகாரம்போலப் பெரும்பயன்படாமை கருதி எழுத்திற்குரைசெய்யா தொழிந்தமையின், தமிழ்நூலொன்றேவல்லவுரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோருரையை ஆசிரியர் கருத்தாகக்கொண்டு பின்னுள்ளோரு மயங்குவாராயினு ரென்பது. "அகர விகர மைகார மாகும்." என்புழி, ஆகுமென்றதனாலாகாதென விலக்கப்படுமென்பாரை, "பன்னீருயிரு மொழிமுத லாகும்." என்புழியும் ஆகுமென்பதனாற் பன்னீருயிரு மொழிமுத லாகாவென விலக்கப்படும்போலு மெனக் கூறி, மறுக்க. அன்றியும் இயற்கையானின்ற ஐகார ஔகாரங்கள் வேறு, போலியாயிவ்வாறு வரும் ஐகார ஔகாரங்கள் வேறெனக்கொளின்;—இவற்றைமெடுத்தோதி விலக்குதலாலொரு பயனின்மையிற் பயனிலமொழிதலாமா றுணர்க யாங்கூறியதே வடநூலார்க்கு முடன்பாடாதல் மாபாடியம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. வடநூலுணர்ந்தார்க் கன்றித் தமிழியல்பு விளங்காதென்பது முணர்ந்து கோடற் கன்றே பாயிரத்துள் "ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியன்" என்றதூஉமென்க. எகர ஒகரங்கள் ஒருவாற்றாற் சிறப்

பெழுத்தாயினும், பாகதமொழியிற் பயின்று வருதலானும் சாமவேதமுடையாரு ளொருசாரார் இசைபற்றிக் குழூஉக் குறிபோலக் கொண்டோதுபவாகலானும், இறுதிக்கண் வையாது முறைபற்றி ஏகார ஓகாரங்களின் முன்வைக்கப் பட்டன. ஈண்டுக் கூறியவாற்றானே அகரமுயிரெழுத்துக் களினுங் கலந்துநிற்குமாறறிக.

இத்துணையு முறையாமாறு காட்டப்பட்டது. எழுத்துக் களுக்குப் பிறப்பு வடநூலார் சிறுபான்மை வேறுபடக் கூறுப. அஃதுச்சரிக்குமோசை 'வேற்றுமைபற்றியெனக் கொள்க.

இனி எழுத்தெனப்படுப அகரமுதல் னகரவிறுவாயென் றொழியாது முப்பஃதென்னுந்தொகை கூறியதெற்றுக் கெனின்;—அது கூறுக்கால், எழுத்தென்றற்குரியவை வகரந் தொடங்கி னகரவிறுவாய்க் கிடந்தவைந்துமேயோ, அகரந் தொடங்கி நகரமீறாய்க் கிடந்தவிருபதுமேயோ, அகரத்தைத் தனக்கு முதலாகவுடைய ஆகாரமும் னகரத்தைத் தனக் கீறாகவுடைய றகரமுமென்னு மிரண்டுமேயோ, அகரமு முதலும் னகரமுமிறுவாயுமென்னுஞ் சொற்களேயோவென வும், பலவாற்றா னையநிகழுமன்றே, அவ்வையநீக்குதற்கும் இம்முப்பதுமேயன்றி வடமொழியிற்கூறு மேனையெழுத்துக் கள் ஈண்டுக் கொள்ளற்பாடாவென்றற்கு மென்க.

ஒருமொழியைச் சார்ந்து வருமியல்பன்றித் தனித் தியங்குமியல்பு தமக்கிலவென்றலின், அவை தம்மையே யெடுத்தோதிக் காட்டலாகாமையின், வருஞ் சூத்திரத்தான் அவற்றிற்கு வேறு வேறு பெயரிட்டு "அவைதாங்—குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகர—மாய்தம்" என்றும், அம்மூன்றும் புள்ளிபெறுதல்பற்றிப் பொதுப்பெயராக "முப்பாற்புள்ளி யும்" என்றும், அவை தனித்தெழுதப் படாவாயினும்

மொழியொடு சார்த்தியெழுதப்படுதலின் னெழுத்தென்னுங்
குறியீட்டிற்குரியவென்பார் "எழுத்தோரன்ன" என்று
மோதினர். குற்றியலிகர வுகரங்களோடிவற்றிடை வேற்
றுமை தெரிந்துகோடற்பொருட்டு, இகரமுகரமென்றொழி
யாது "குற்றியலிகரங்குற்றியலுகரம்" என்றார்.

கேண்மியா வரகு என்பனவற்றினிகரமு முகரமும்,
போலுமென்புழி அரைமாத்திரையாய் நின்ற மகரம் போன்ம்
என லகரம் னகரமாய்த் திரிந்து ஈரொற்றுடனின்ற காரணத்
தாற் பின்னர்க் கான்மாத்திரையாய் நின்றாற்போல, முன்ன
ரொரு மாத்திரையாய் நின்று பின்னரொருகாரணம்பற்றி
அரைமாத்திரையாகாது மகரமும் வல்லெழுத்துமாகிய மெய்
யெழுத்தினைச் சார்ந்து என்றும் அரைமாத்திரையாயே நிற்கு
மொருதன்மையவாயினும், அப்பெற்றியுணராது இவையரை
மாத்திரை பெறுதல் மகரக்குறுக்கம்போலச் செயற்கையாற்
போலுமென்று உலகமலையாமைப்பொருட்டு இவையிங்ஙன
மாதலியல்பென்பார், குற்றிகரங்குற்றுகர மென்றொழியாது
குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரமெனக் குறியிட்டார். இக்குறி
யீடு முணராதார் ஒருமாத்திரையாய் நின்ற குற்றெழுத்துக்
களே இடமும் பற்றுக்கோடுஞ் சார்ந்த காரணத்தால் அரை
மாத்திரையாய்க் குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரமென நின்றன
வெனக் கூறித் தமதறியாமையைப் புலப்படுப்பர். ஆசிரியர்
"குற்றியலுகரமு மற்றென்மொழிப." என்னுஞ் சூத்திரத்
தாற் குற்றியலுகரமும் புள்ளிபெற்றுநிற்குமென முற்றுகரத்
தோடிதனிடை வரிவடிவினும் வேற்றுமைதோன்றக் கூறி
உம்மையாற் குற்றியலிகரமும் புள்ளிபெற்று நிற்குமென்றோ
தினமையானும், "குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" எனவும்
"குற்றியலுகரம் வல்லா றூர்ந்தே" நிற்றல் வேண்டும் என
வுங் கூறியதன்றி இவைபற்றி மாத்திரை குறுகுமென்னுமை

யானும், "புணரிய னிலையிடைக் குறுகலு முரித்தே" "ஆயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்" என்புழியும், "யகரம் வருவழி யிகரங் குறுகும்" என்புழியும், "கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் சென்றுழி" "தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த—கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி" "கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி" "நீங்கிற் றெறூஉங் குறு குங்காற் றண்ணெனுந் தீ" "ஆறுங் குறுகா ரறிவுடையார்" என்புழிப்போலக் குறுகுதல் அணுகுதலெனவே பொருள் படுமாகலானும், அவ்வாறன்றிக் குறைதலே பொருளாயினுங் குற்றுயிர் குற்றெழுத்தென்றாற்போலத் தம்பின்மிக்கிசைக்கு மெழுத்துக்களை நோக்கிக் குறுகுமென்றாரெனவேபடு மாகலா னும், அங்ஙனங் கொள்ளாக்கால் "எல்லா விறுதியு முகர நிறையும்" என்புழிப் புணர்ச்சிக்கண் முற்றுகரமாய் நிற்கு மெனப் பொருட்பட்டு இச்சூத்திரமாறுகொளக் கூறலாய் முடியுமாகலானும், குற்றியலிகரமுங் குற்றியலுகரமும் ஆய் தம்போல வேறெழுத்தேயாவனவன்றி, ஒருமாத்திரையாய் நின்ற இகரவுகரங்களே மகரக்குறுக்க முதலியனபோல ஒரு காரணம்பற்றி அரைமாத்திரையாய் நின்றனவல்லவென்பது தெற்றெனவுணர்க.

அற்றேல், ஐகாரக்குறுக்கம் மொழியிடைகடைக ளென்னும் இடங்காரணமாகக் குறுகியிசைப்பதுபோலக் குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்களும் இடமும் பற்றுக்கோடுங் காரணமாகக் குறுகியிசைத்தலின், இவற்றையியல்பென்ற தென்னையெனின்;—அறியாது கடாயினாய். அவை காரண மாகக் குறுகியிசைப்பினவாயின், இங்கு ஏது தாது என்னும் வடமொழியிறுதி உகரமும் அவ்விடமும் பற்றுக்கோடுமுடை மையின் அவை காரணமாகக் குறுகியிசைத்தல்வேண்டும்; காரணமுள்வழிக் காரியமுண்டாதல் ஒருதலையாகலின்

அங்ஙனமிசையாமையின், இடமும் பற்றுக்கோடுங் குற்றிய லிகரக் குற்றியலுகரங்களிற்றற்குச் சார்பாவனவேயன்றிக் குறுகியிசைத்தற்குக் காரணமாகாவெனக்கொள்க. அஃதேல், வடமொழியின் அறுவகையிடமும் வல்லெழுத்துப் பற்றுக் கோடுங் குற்றியலுகரத்திற்குச் சார்பாகாமையின் இலக்கண வழுவாம் பிறவெனின்;—ஆகாது, குற்றியலுகரம் இடமும் பற்றுக்கோடுஞ்சார்ந்தன்றி நில்லாதென்றதல்லது இடமும் பற்றுக்கோடுங் குற்றியலுகரத்திற்குச் சார்பாயல்லது வாரா வென்னும் யாப்புறவின்மையின். குற்றியலுகரந் தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்தாகலின், வடமொழியின் வாராதாயிற்று. இக் குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரவுண்மையறியாத வுரையாசிரியர் "இடைப்படிற் குறுகு மிடனுமா ருண்டே." என்பதற்கு இடைப்படினுங் குறுகுமென உம்மையை மாற்றி, இறந்தது தழீஇயிற்றுக்குவர். அஃதாசிரியர் கருத்தொடு முரணு மென்பது இக்கூறியவாற்றானறிக. இன்னும் புணர்ச்சி வேற்றுமைபற்றி வேறுயிற்றென்பார்க்குக் களவு கனவு முதலியவற்றுகரமும் புணர்ச்சிவேறுபட்டுக் குற்றியலுகர மெனக் கோடல்வேண்டும். அவ்வாறு கொள்ளாமையின் அவர்க்குமது கருத்தன்றென மறுக்க.

காட்டு கூட்டு என ஆய் குறைந்து நின்ற ஏவல்வினைச் சொற்களின் வருமுகரத்தை வினைக்கண்வரு முற்றுகரமென் பாருமுளர். ஆசிரியர் "குற்றிய லுகரத் திறுதியு முளப்பட" எனவே யெடுத்தோதினமையானும், புணர்ச்சிக்கண் முற் றுகரத்திற்குரிய செய்கை பெருமையானும், அஃதுரை யன்றென்க.

இக்குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்களை முற்றியலிகர வுகரங்களின் குறுக்கமென்றவர் ஆய்தத்தினையும் அவ்வா றென்றன் குறுக்கமெனக் கூற மறந்தார்போலும்.

இனிக் குற்றியலுகரம் "ஆயிரு மூன்றே யுகரங் குறு கிடன்" என்பதனான் இடவேற்றுமைபற்றி அறுவகைப்படு மென்றும், நெட்டெழுத்தேழும் ஆய்தமொன்றும் உயிர் பன்னிரண்டும் வல்லெழுத்தாறும் மெல்லெழுத்தாறும் இடை யெழுத்தாறுமென்னும் அவற்றின்பகுதி முப்பத்தெட்டனுள், இடையெழுத்துக்களுள் வகரம் வல்லெழுத்துக்களோடு தொடராமையானும், உயிரெழுத்துக்களுள் ஔகாரம் மொழி யிடையிறுதிகளின் வரப்பெறாமையானும், அவ்விரண்டு மொழித்து ஏனை முப்பத்தாறு மிடவேற்றுமைபற்றிய விரியா மென்றுங் கூறுவாருமுளர்.

இனி நாகு காசு என்புழியும் நீடாது குறுகாது என்புழி யும் நெட்டுயிரிறுதிக்குற்றுகரமே யாகவும், நாகென்பதனைநெடி லிறுதிக்குற்றுகரமெனவும் நீடாதென்பதனை யுயிர்த்தொடர் மொழிக் குற்றுகரமெனவும் ஆசிரியர் கொண்டது ஈரெழுத் தொருமொழி யெனவும் இரண்டனையிறந்த தொடர்மொழி யெனவும் பகுத்துணர்ந்து கோடற்பொருட்டாயினும், எழுத் தான் வேறுபாடின்மையின் அவ்வாறனையாற்கொள்ளாது, ஆசிரியர் ஈற்றயலினின்றவெழுத்தை யிடமாகக் கொண்டாற் போல ஈற்றயலினின்றவசையை யிடமாகக்கொண்டு, அவற் றுள் அது இது முதலிய முற்றுகரத்தை நீக்குதற்குக் குற் றெழுத்துத் தனியேவருமசையொன்றனையு மொழித்து, ஏனையேழசையினையும் "நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென் றிவை—யொற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென்—றேழ்குற் றுகரக் கிடனென மொழிப." என்பதோர் சூத்தி ரம்பற்றி ஏழிடமெனக் கோடுமென்பார்க்குப், பிண்ணாக்குச் சுண்ணாம்பு பட்டாங்கு விளையாட்டு இறும்பூது முதலியனவும், ஆய்தந்தொடர்ந்தனவும், நெட்டொற்றிறுதி நெடிலிறுதிக் குற்றுகரமுதலியனவும் குற்றொற்றிறுதிக் குற்றுகரமுமா

யடங்குமேனும், போவது வருவது ஒன்பது முதலியன அடங்
காமைபற்றிக நெடின்முதலாயின, ஈற்றயலினிற்றல் வேண்டு
மென யாப்புறவின்மையின், முதற்கணிற்பினும் ஈற்றிகரமவற்
றிறுதியாதலைமையுமெனக் கொண்டு, போவது முதலியனவும்
நெடிலிறுதி முதலியனவாயடங்கு மென்பார்க்கும், அங்ஙனம்
பாகுபடுத்துக் கருவிசெய்ததனாற் போந்த பயனின்றென்பது.

இனியிம்மூன்றுமேயன்றி உயிர்மெய் முதலியவற்றை
யுஞ் சார்பெழுத்தென்பாரு முளராலோவெனின்;—ஆல் என்
புழி உயிர் முன்னும் மெய் பின்னுநின்று மயங்கினாற்போல,
லா என்புழியும் மெய்முன்னுமுயிர்பின்னுநின்று மயங்கினவே
யல்லது, உயிருமெய்யுமாகிய தந்தன்மை திரிந்து வேறாகா
மைக்கு "மெய்யோடியையினு முயிரிய றிரியா." என்றற்
றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களே சான்றாகலான், உயிர்மெய்யா
கிய காலத்துங் குறின்மை நெடின்மையென்னு முயிர்த்தன்மை
யும் வன்மை மென்மை இடைமையென்னு மெய்த்தன்மையுந்
தம்மியல்பிற்றிரிவு படாமையானும், உடன்மேலுயிர்வந்
தொன்றுதல்பொன்மணிபோலவியல்புபுணர்ச்சியேயாமென்ப
வாகலானும், ஒற்றுமைநயத்தான் உயிர்மெய்யென்பதனைத்
தகரஞாழல்போல உம்மைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த
அன்மொழித்தொகை யென்பார்க்குத் தகரமுஞாழலுங்கூடிய
சாந்து பின்னர்த் தகரமுஞாழலு மாகாதவாறுபோல மெய்
யுயிர் நீங்கிற் றன்னுருவாதல் பொருந்தாமையானும்,
துணங்கை என்பது மெய்ம்முதல் உயிரீறு மெய்ம்மயக்க
மெனவும் வரகு என்பதுயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர
மெனவுங் கொள்வதன்றி, உயிர்மெய்முதல் உயிர்மெய்யீறு
உயிர்மெய் மயக்கம் உயிர்மெய்த்தொடர்மொழிக் குற்றிய
லுகரமெனக் கொள்ளாமையின் ஒற்றுமைநயம்பற்றி யொன்
றென்பதனாலொரு பயனின்மையானும், மெய்களெல்லாம்

உயிர்வந்தொன்றாது தனித்துநின்றவழியே மாத்திரைகொள்ளவு மெழுத்தென்னவும் படுமென்பது அவற்றியல்பாகலின் அதுபற்றியொன்றெனல் வேண்டாமையானும், அவ்வியல்பறிந்துகோடற்குத் தனித்துநின்ற மெய்யையொற்றெனவும் புள்ளியெனவும் உயிரோடுகூடிய மெய்யை உயிர்மெய்யெனவுஞ் சிறப்புப்பெயரிட் டாளுதலாசிரியர் கருத்தாகலானும், உயிரோடுகூடிய விடத்து வரிவடிவு வேறுபடுதலின் அது பற்றிப் "புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யும்" என மெய்மேல் வைத்துச் சூத்திரஞ்செய்து வடிவெழுத்திலக்கணங் கூறினாரன்றி ஒலியெழுத்திலக்கணம் வேறுபடக் கூறாமையானும், அளபெடை சார்பெழுத்தென வேறாகாமை முன்னர்க் காட்டப்பட்டதாகலானும், ஐகாரக்குறுக்க முதலியன ஒரு காரணம்பற்றிக் குறுகினவாகலிற் சிறுமரம் பெருத்தவழியும் பெருமரஞ் சிறுத்தவழியும் வேறொருமர மாகாதவாறுபோல வேறெழுத்தெனப்படா வாகலானும், வடநூலாரும் வடவெழுத்துள் உயிரெழுத்தி னிறுதிக்கண்வைத்த இரண்டும் ஒற்றெழுத்தினிறுதிக்கண்வைத்த விரண்டுமாகிய நான்கெழுத்தும் வல்லெழுத்தின்முன் மெல்லெழுத்து வந்து மயங்குழி அவ்வவ்வல்லெழுத்தோடொப்ப இடையேதோன்றுமெனப்பட்ட யமவெழுத்துமென்னும் இவைமாத்திரையே சார்பெழுத்தென வேறுகோடலன்றி உயிர்மெய் உயிரளபெடை ஐகாரக்குறுக்க முதலியவெழுத்துக்களைச் சிறிது திரிந்தமை பற்றி வெறெழுத்தென யாண்டுங் கொள்ளாமையானும், அது பொருந்தாதென மறுக்க. வன்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகரம் வல்லெழுத்து வருவழிக்கான் மாத்திரையாய்க் குறுகுதலின், அதுபற்றி அதனைக் குற்றியலுகரத்தின் வேறென்னுமையின், அவர்க்குமது கருத்தன்றுபோலுமென்க.

இன்னுமவர் ஐகாரம் மொழிமுதற்கண்ணுங் குறுகு மெனவும், கை மை முதலியனவும் பொருளைச் சுட்டியவழிக் குறுகுமெனவும் கூறினர். இடையன் மடையன் தினை பனை யென்புழிக்குறுகுதல் போல "வைகலும் வைகல் வரக்கண் டும்" என்புழி ஐகாரமுதற்கட்குறுகாமை செவி கருவியாக வுணரப்படுதலானும், அன்றியும் "வைதலும் வைகல்" என் புழிக் குறுகுமாயின் வைகலென்பதனைக் குறிலிணையொற் றென்றிசைத்தல்வேண்டும் வேண்டவே வெண்டளை சிதைத லானும், "மொழிப்படுத் திசைப்பினுந் தெரிந்துவே றிசைப் பினு—மெழுத்திய றிரியா வென்மனார் புலவர்." எனவெல்லா வெழுத்திற்கும் பொதுப்படக் கூறிய விதியோடு முரணி ஐகாரந்தெரிந்து வேறிசைத்தற்கட்டிரியாதெனவும், மொழிப் படுத்திசைப்பின் யாண்டு வரினுந் திரியுமெனவுங் கூறுதல் பொருந்தாமையானும், "ஓரள பாகு மிடனுமாருண்டே" என்றவும்மையான் ஓரளபாகாவிடனுமாருண் டென்பது தானே பெறப்படுதலானும், ஈண்டிடமாவது மொழிமுத லிடைகடையென மூன்றேயன்றி வேறின்மையானும், ஐகார மொழிமுதற்கட்குறுகாதெனவே கொள்க. ஈண்டுக் காட்டிய வேதுக்களானும், ஆசிரியரோதாமையானும், பிறரும் "குறு கிய மூவுயிர்" என்றே யொழிதலானும், ஒளகாரக்குறுக்க மென வொன்றின்மையுணர்க. இஃதுரையாசிரிய ருரையானு மறிக. எழுத்தின் குறுக்கமாவது ஓதி முயற்சியின் மெலி தாகவுச்சரித்தல். வடநூலாரும் இலகூச்சாரணமென்பர்.

சூத்திரப்பொருணிலை யொருவகையான் முடிந்தது.

இனிச்சொன்முடிபாமாறு—

'எழுத்து'

எழுதப்படுவதென்னும்பொருட்கண் எழுதென்னு முதனிலை யுரிச்சொல்லின்முன்னர்ச் செயப்படுபொருண்மை யுணர்த்தும் ஐகாரவிகுதி புணர்ந்து, 'செய்ய' வென்னு முன் னிலை வினைச்சொல்" என்னுஞ் சூத்திரத்து மொழிந்த பொருளோடொன்ற வவ்வயின்மொழியாதனை முட்டின்று முடித்தலென்னுமுத்தியால் அவ்வைகாரங்கெட்டுக், கெட்ட வழித் தகரமிரட்டித்து எழுத்தென முடிந்தது.

இவ்வாறன்றி எழுதென்னு முதனிலை எழுத்தெனத் தானே திரிந்து நின்றதென்றும், அஃதாகுபெயராற் செயப் படுபொருளை யுணர்த்திற்றென்றுங் கூறுவாருமுளர். அது பொருந்தாது: ஒரு காரணமின்றித் திரிதல் கூடாமையானும்' நட வா கரு செ முதலிய முதனிலையெல்லாம் விகுதியோ டன்றித் தனித்தியங்க லாற்றுமையானும், இம்முதனிலைக ளுரிச்சொல்லாகலிற் பெயர்த்தன்மைப்பட்டுழியல்லது ஆகு பெயராதற்கேலாமையானு மென்பது அஃதேல், நட வா உண் தின்னென்றற்றொடக்கத்து முதனிலைகளே விகுதி யொடு புணராது தனித்து நின்றோசைவேறுபாட்டான் முன்னிலையேவலொருமை யெதிர்காலவினைமுற்றுப் பொருண் மையுணர்த்தினவாலோவெனின்;— அற்றன்று; நடவாய் வாராய் உண்ணாய் தின்னாயென்றற்றொடக்கத்து முன்னிலை யேவலொருமை யெதிர்காலவினைமுற்றுச் சொற்கள் "செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்—செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே." என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஆயென்னும் விகுதி குன்றி, நட வா உண் தின்னென்றற்றொடக்கத்தினவாய் நின்றனவல்லது முதனிலைகளே ஓசைவேறுபாட்டானவ்

வாறு நின்றனவென்பது படாமையின். அது "செய்யா வென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்" என்னுஞ்சூத்திரத்திற் சேனாவரையர் கடா விடைகளான் விளங்கக் கூறியவாற்றானு மறிக.

இனி யுரையாசிரியர் முதலியோர் செய்யாவென்னு மெதிர்மறைவினைச் சொல்லே செய்யென்னும் பொருளுந்தரு மென்பது இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருளாகவுரைத்தார். அஃ தாசிரியர் கருத்தாயின், "செய்யா வென்னு மெதிர்மறை வினைச்சொற்—செய்யென் பொருளுந் தருமிட னுடைத்தே' எனச் சூத்திரஞ் செய்வர். அவ்வாறன்றி "முன்னிலை வினைச் சொற்—செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்து" எனச் சொல்லேபற்றிச் சூத்திரஞ்செய்தலானும், அன்றிச் செய்யா வென்னு மெதிர்மறைவினைச்சொல்லே செய்யென்பொருளுந் தருமென்பது கருத்தாயின், செய்யீரென்பதுஞ் செய்யு மென்னுமேவற்பொருள்படவருதலிற் 'செய்யீ ரென்னு முன்னிலை வினைச்சொலுஞ்—செய்யுமென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே' எனச் சூத்திரஞ்செய்யாமை குன்றக் கூறலாய் முடியுமாகலானும், இரண்டும் வடிவாறொப்பினும், செய்யாய் செய்யீரென்னுமேவல்வினைச்சொற்கள் முதனிலையுமீறுமாய்ப் பகுக்கப்பட்டு நிற்றலும், செய்யாய் செய்யீரென்னு மெதிர் மறைவினைச்சொற்கள் முதனிலையுமீறுமாய்ப் பகுக்கப்பட்டு எதிர்மறையுணர்த்தும் ஆகாரவிடைநிலைகெட்டு நிற்றலு மாகிய வேறுபாடுடைமையானும், அவ்வுரை போலியுரை யென்க. செய்கிலன், செய்யலன் என்புழிப்போலச் செய்யா யென்புழியும் எதிர்மறைப் பொருளுணர்த்துதற்கோரிடை நிலை யுண்டெனக்கொள்க அஃதாகாரமாதல், செய்யாது, செய்யாத, தெருளாதான், அருளாதான் என மெய்ம்முத லாகிய விகுதியொடு புணருஞ்சொற்களிற்கண்டுகொள்க.

செய்யான், செய்யேன், செய்யாய் எனவுயிர்முதலாகிய விகுதி புணர்வழி அவ்வாகாரஞ் சந்திநோக்கிக் குன்றியதே யாமென்பது. விரிவஞ்சியொருமொழியிலக்கணங் கூறு தொழிந்தவாசிரியர் "செய்யா வென்னு முன்னிலை வினைச் சொல்" எனச் சூத்திரஞ்செய்தது இங்ஙிகரனவாய் வருவன வெல்லாம் அவ்வவ்வேறுபாடுணர்ந்து இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமாக முடித்துக்கொள்ளப்படுமென் றுய்த்துணர்ந்து கோடற்பொருட்டேயா மாகலானும், "சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்" என முடிவின்கணுணை தந்தமையானும், சேனாவரையரும் இவ்வாறே தொல்காப்பியமுதலிய சில மொழிகளை யாண்டாண்டுப் பிரித்துப் புணர்த்துச் செய்கை செய்து முடித்தாராகலானும், இன்னோரன்னவையெல்லாம் இவ்வாறே முடிக்குமியல்பறிந்து முடித்துக்கொள்கவென்பது தொல்லாசிரியர் துணிபெனவுணர்க. வடமொழியுள்ளும் ஆசிரியர் பாணினியார் எட்டத்தியாயத்துள் விகுதிமாத்தி ரைக்கே மூன்றத்தியாயங்கூறி விகுதிப்புணர்ச்சிக்கட்படுஞ் செய்கை முதலியனவும் வேறு கூறினர். அவற்றுள்ளு மடங்காதெஞ்சிநின்றசொற்களைப் பின்னுள்ளோர் இலக்கியங் கண்டதற்கிலக்கணமாகவே யேற்றபெற்றியறிந்து புணர்த் துச் செய்கைசெய்து முடித்துக் காட்டியவாறு மறிக.

ஊண், தீன், கோள் என்றாற்போல்வனவுஞ் செயப்படு பொருண்மையுணர்த்தும் ஐகார விகுதி புணர்ந்து கெட்டு, முதனீண்டு நின்றன. திரை, நுரை, அலை, தளிர், பூ, காய், கனி என்றாற்போல்வன வினைமுதற்பொருண்மையுணர்த்தும் இகர விகுதி புணர்ந்து கெட்டு நின்றன. "கெடுவாக வையாது" என்புழிக் கெடுவென்பது புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்துந் தல்விகுதி கெட்டு நின்றது. கேடென்பது அவ் வாறாய் முதனீண்டு நின்றதெனக் கொள்க. ஏனையவுமிவ்

வாறே யேற்றபெற்றியறிந்து முடித்துக்கொள்க. திரை, நுரை, அலை, தளிர் என்றாற்போல்வன விகுதிகுன்றி முதனிலைமாத்திரையாய் நிற்றல்பற்றி, இவற்றை முதனிலை வினைப்பெயரென வழங்குப. ஐகாரவிகுதி செயப்படு பொருண்மையுணர்த்துதல், நடவை, சேக்கை, உடுக்கை, தொடை, விடை என்றாற்போல்வனவற்றுளுநும், இகர விகுதி வினைமுதற்பொருண்மையுணர்த்துதல், சேர்ந்தாரைக் கொல்லி, நூற்றுவரைக்கொல்லி, நாளோதி, நூலோதி யென்றாற்போல்வனவற்றுளுங் காண்க. இவ்விகுதிகள் சிறுபான்மை பிறபொருளுணர்த்தியும்வரும். வடநூலாரும் வினைப்பெயர்விகுதிகள் கூறிய நியமந்தப்பிப் பிறபொரு ளுணர்த்தியும் வருமெனக்கொள்வர். உடுக்கையென்பது உடுக்கப்படும் பொருளையுணர்த்துங்கால் ஐகாரவிகுதித் தென்றும், உடுத்தலெனப் புடைபெயர்ச்சியையுணர்த்துங்காற் கைவிகுதித்தென்றுந் தெரிந்துணர்ந்து கொள்க.

அற்றேல், இவ்வொருமொழிமுடிபிலக்கணம் ஆசிரியர் கூறுமை குன்றக்கூறலாம்; பிறவெனின்;—இந்திரனுக்குப் பிருகற்பதி இவை வழு இவை வழுவில்லனவென வடமொழி களைத் தனித்தனி யெடுத்தோதலுற்றார்க்குத் தெய்வயாண்டி லாயிரம் யாண்டு சென்றது சென்றுஞ் சொற்கண்முடிந்தில வென மாபாடியத்துளாசிரியர் பதஞ்சலியாரெழுத்தோதினர். தமிழ்மொழியுமவ்வாறு பெருகிக்கிடத்தலின், அவற்றை இவை வழு இவை வழுவில்லனவெனத் தனித்தனியெடுத் தோதப் புகின், முடிவுபெறாது. ஆசிரியருக்கொருவாற்றான் முடிவு பெறினும், சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர் அவற்றைக் கற்பதற்கேயாயுள் போதாவாம். ஆகவே, அவற்றைக் கற்றுப் பலருடன் பயின்று பிறர்க்குரைத்துக் கல்விநிரப்புமா றில்லையாகலான், அவ்வாறு கூறாது, சில

வற்றைப் பொதுவிதியானும், சிலவற்றைச் சிறப்புவிதியானும், சிலவற்றையெடுத்தோத்தானும், சிலவற்றையிலேசானும், சிலவற்றைப் புறனடையானும், சிலவற்றையுத்திவகையானு முணர்ந்துகொள்ளுமாறு தொகுத்து நூல்செய்தாராசிரியராகலின், ஆகாதென்க.

அற்றேலஃதாக; நட வா முதலிய முதனிலைகளை உரிச்சொல்லென்றதென்னை? நடத்தலைச்செய்தானென உருபேற்று நிற்றலிற் பெயர்ச்சொல்லேயாம், அஃதல்லாக்கால் வினை புணர்த்தலின் வினைச்சொல் சொல்லெனப்படுமாலோவெனின்;—அறியாது கடாயினாய். என்னை? "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே"யாக, அவற்றைப் பெயர் வினையிடையுரியெனப் பாகுபாடு செய்தது உயர்திணை யஃறிணையென்றற் றொடக்கத்தனபோலப் பொருள்வேறுபாடுபற்றிக் கருவிசெய்தற்பொருட்டன்றே. அவற்றுட் குறிப்பும் பண்பும் இசையும்பற்றி வருவனவெல்லாமொரு நிகரனவாக அவற்றுட் சிலவற்றையுரிச்சொல்லெனவும் சிலவற்றை வேறுசொல்லெனவுங்கோடல் பொருந்தாமையின், குறிப்பும் பண்பும் இசையும் குணப்பண்புந் தொழிற்பண்புமெனவிரண்டாயடங்கும். பொருளிடங்காலஞ்சினையென்னு நான்கும் பொருளெனவொன்றாயடங்கும். தொழிற்பண்பு வினைமுதலிய காரகங்களாற்புடைபெயருங்கால் அது வினையெனப்படும். இங்ஙனமாகலிற் பொருளையுணர்த்துஞ்சொற் பெயர்ச்சொல்லெனவும், குணப்பண்புந் தொழிற்பண்புமாகிய பொருட்பண்பையுணர்த்துஞ் சொல் உரிச்சொல்லெனவும், பொருட்புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிற்பண்பின் காரியத்தையுணர்த்துஞ்சொல் வினைச்சொல்லெனவும், பொருளையும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியையுந் தம்மானன்றித் தத்தங் குறிப்பானுணர்த்துஞ்சொல் இடைச்சொல்லெனவும் பகுக்கப்

பட்டன. எல்லாம் பொருளென்றற் கோரோவழியுரிமை யுடைமையின், அதுபற்றிப் பண்புந்தொழிலும் பொருளென வும்படுமாகலின், அவற்றையுணர்த்துமுரிச்சொல்லும் ஒரோ வழிப்பெயர்ச்சொல்லெனப்படும்; இடைச்சொல்லுமொரு வாற்றாற்பெயரேயாம். இக்கருத்தேபற்றியன்றே ஆசிரியர் "சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென் — றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே." எ - ம். "இடைச்சொற் கிளவியு முரிச் சொற் கிளவி — மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப." எ - ம். இவ்வாறு சூத்திரஞ்செய்ததூஉ மெனக்கொள்க.

பெயர், பொருள் என்பன வொருபொருட்கிளவியாக லின், பொருளை யுணர்த்துஞ்சொற் பெயர்ச்சொல்லெனப் பட்டது. பொருட்குப் பண்பு உரிமை பூண்டுநிற்றலின், அதனையுணர்த்துஞ்சொல் உரிச்சொல்லெனப்பட்டது. வினை யென்பது பலபொருளொருசொல்லாய்த் தொழிற்பண்பினை யும் அதன்காரியமாகிய வினைநிகழ்ச்சியையு முணர்த்தும். அவற்றுட்டொழிற்பண்பை யுணர்த்துஞ் சொல்லுரிச்சொல் லெனவடங்கினமையின், வினைக்காரியமாகிய புடைபெயர்ச்சி வினையையுணர்த்துஞ்சொல் வினைச்சொல்லெனப்பட்டது. பொருளையும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியையுந் தம்மா னன்றித் தத்தங்குறிப்பா னுணர்த்துஞ்சொற்கள் பெயர்ச் சொல் வினைச்சொற்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது இடைநிகரனவாய் நிற்றலின், இடைச்சொல்லெனப்பட்டன. இது பாலைத்திணையை நடுவு நிலைத்திணை யென்றதுபோலக் கொள்க.

பொருட்புடைபெயர்ச்சியாவது பொருட்பண்பின் புடை பெயர்ச்சியெனவே கொள்க. புடைபெயர்ச்சியெனினும் வினை நிகழ்ச்சியெனினு மொக்கும். இந்நால்வகைச் சொற்களுள்ளும்

பண்புணர்த்துவனவாகிய உரிச்சொற்கள் பலவெனக. அற்றாகலினன்றே, ஆசிரியர் "வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா—வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன" எனச் சிலவற்றையெடுத்தோதி, இவ்வாறு வருவனவும் பலவுள அவையெல்லா மீண்டுக் கூறப்புகின் முடிவுபெறா வென்னுங் கருத்தாற் "பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉ—முரிச்சொல் லெல்லாம்." எ - ம். "இனைத்தெனை வறியும் வரம்புதமக் கின்மையின்." எ - ம். "கிளந்தவற் றியலாற் பாங்குற வுணர் தல்." எ-ம். கூறியொழிந்தாரென்பது. இடைச்சொற்கிவ் வாறு கூறாமையுமறிக. இப்பெற்றியறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

நட வா முதலிய முதனிலைகளுந் தொழிற்பண்பை யுணர்த்துஞ் சொற்களாகலின், உரிச்சொல்லேயாமென வுணர்க: அஃதேல், நடந்தானென்புழி நடத்தலைச்செய்தா னெனவுருபு விரிந்தவாறென்னை யெனின்; — அற்றன்று, நடந்தானென்ப தொருமொழித்தன்மைப்பட்டு நிற்றலின். அது நடவைத்தானெனத் தன்சொல்லாற் பிரித்துக் காட்டப் படாமையின், நடத்தலைச்செய்தானெனப் பிறசொல்லாற் காட்டி முடிக்கப்படும். நடவென்பது தல்லென்னும் பகுதிப் பொருள்விகுதிபெற்றவழிப் பெயர்ச்சொல்லாமாகலின், ஆண் டுருபேற்றலமையுமெனக. வடநூலாரும் பிரியாத் தொகை யைப் பிறசொல்லாற் பிரித்துக்காட்டுகவென்பர். இன்னும் விரிப்பிற் பெருகுமாகலா னமைக.

அற்றேல் அஃதங்ஙனமாக; பாலைத்திணை நடுவுநிலைத் திணையென்றாயவாறென்னையெனிற் கூறுதும்: — ஆசிரியர் யாதானுமோர் காரணம்பற்றியே குறியிட்டாளுவதல்லது வடநூலார்போலக் காரணம்பற்றாதுங் குறியிட்டாளுதல்

யாண்டுமின்மையானும், ஆட்சிநோக்கிய குறியெனிற் குறியீ டெல்லா மாட்சிப்பொருட்டேயாகலின் ஆட்சி நோக்கிக் குறியீடு, குறியீடு நோக்கியாட்சியெனவொன்றனை யொன்று பற்றுதலென்னுங் குற்றமாமாகலின் ஆட்சிநோக்கிய குறி யென்பது பொருந்தாமையானும், "நடுவுநிலைத் திணையே நண் பகல் வேனிலொடு—முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே." என்புழி நடுவுநிலைத்திணையென்னுஞ்சொல்லே தன்காரணமினிது விளக்கிநிற்றலானும், அது நடுவுநிற்றல் காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது பெற்றும். ஏனைநாற் றிணையுமுறையானே கூறி இறுதிக்கணோதுதலான் அஃத வற்றின் வேறென்பது விளங்குதலானும், எஞ்சிநின்றது பாலையேயாகலானும், புறப்பொருள் கூறுங்கால் "வாகை தானே பாலையது புறனே" என நடுவுநிலைத்திணைகூறுந் தானத்திற் பாலையெனக் குறியிட்டாராதலானும், பாலைத் திணை நடுவுநிலைத்திணையென்பன ஒருபொருட்கிளவியென் பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே அஃதெவற்றினடுவுநிற்ப தென்றவாவுங்கால், எண்ணுமுறைமைக்க ணடுவுநிற்பதென் றல் பொருந்தாது, முதற்பொருண்முறைபற்றி முல்லை முதலாக வைத்தெண்ணினார், உரிப்பொருண்முறைபற்றியும் புறப்பொருண்முறைபற்றியுங் குறிஞ்சிமுதலாக வைத்தெண் ணப்படும், அம்முக்கூற்றெண்ணு முறைமையினும் பாலைத் திணை நடுவுநிற்பதன்றாகலின் இனியேனை நால்வகையுரிப் பொருள்களினும் இடையிடையே பிரிவு நிகழ்தலின், அது பற்றி நடுவுநிலைத்திணை யென்றாரெனின்;—புணர்ச்சியும் அவ்வாறிடையிடை நிகழ்தல்பற்றிக் குறிஞ்சியுநடுவுநிலைத் திணையெனல் வேண்டுமாகலானும், நடுவணதாகிய நண்பகற் காலந் தனக்குக் காலமாதல்பற்றி அங்ஙனங்கூறினாரெனின், நடுவணதாகிய விடையாமந் தனக்குக் காலமாதல்பற்றிக்

குறிஞ்சியுமவ்வாறு கூறப் படுமாகலானும், புணர்தற்கு மிருத்தற்குமிடையே பிரிவுவைத்தல்பற்றிக் கூறினுரெனின், இருத்தலிரங்கலும் அவ்வாறாகலின், அதுபற்றி முல்லை நெய்தல்களும் அவ்வாறு கூறப்படுமாகலானும், உலகியற் பொருளாகிய அறம்பொருளின்பங்களுள் நடுவணதாகிய பொருட்குத் தான் காரணமாதல்பற்றி யங்ஙனங்கூறினு ரெனின், பரத்தையிற்பிரிவு ஓதற்பிரிவுபோல்வன ஏனையவற் றிற்குங் காரணமாகலிற், பொருண்மாத்திரைக்கே காரண மென்பதுபடாமையானும், அங்ஙன முரைப்பனவெல்லாம் போலியென்றொழிக. மற்றென்னையோ காரணம்பற்றிக் குறியிட்டவாறெனின்;—"நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழி யப்—படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே" என நிலம்பகுத் தோதுங்கால் நடுவணதெனக் குறியிட்டாராகலின், அங்ஙனம் பகுக்கப்படு நிலங்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது தனக்குரிய நிலம் நடு நிகர்த்ததாய் நிற்றல்பற்றி நடுநிலைத் திணையெனக் குறியிட்டாருதலே ஆசிரியர்கருத்தென்க. அங்ஙனமாதல்"முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து— நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்—பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" என்பதனுனுமுணர்க. இங்ஙனங் குறி யிட்டமையிற் பாலைக்கு நிலமுண்டென்பதூஉம் அதனை யேனை நிலங்களின் வேருக வைத்துப் பகுத்தெண்ணுதன் மரபன்றென்பதூஉம், ஆசிரியர்கருத்தாத லுணர்ந்துகொள்க. இவ்வுண்மையுணராதார் பாலைசான்றசுரம் நானிலத்து ளடங்காதென வேறுவைத்தெண்ணி, ஆசிரியரொடு மாறு கொண்டு, நிலமைந்தெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

அஃதங்ஙனமாக; முல்லை முதலாக வைத்தெண்ணியது முதற்பொருண்முறைபற்றி யென்றதென்னை? காடுறையுலக முதல்வைத் தெண்ணுதலின் நிலமுதற்பொருள் கூறியதே.

நிலமுறைபற்றியன்று. இனிக்காலமுதற் பொருளிரண்டனுட் பெரும்பொழுது ஞாயிற்றிற்குரிய சிங்கவோரை முதல்வைத் தெண்ணுதல் முறையாயினும் திணைகள் ஒன்றும் பலவும் பெரும்பொழுது பெறுதலின், அம்முறைபற்றி முறைகோடல் பொருத்தமன்று. சிறுபொழுது காமத்திற்குச் சிறந்த விராக்காலத்தின்முற்கூறு முதல்வைத்தெண்ணியது முறை யாயினும், எற்பாடாகிய பின்பகலையிறுதிக்கண் வையாமை யின், அதுவுமுறைபற்றிக் கூறியதன்று. இங்ஙனமாகலானும், வேறுகாரணமின்மையானும், தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி யாற்றியிருத்தல் கற்பாகலின், இல்லறத்திற்குக் கற்புச் சிறந்தமைபற்றி முல்லைமுதல்வைத் தெண்ணினாரெனவே கோடுமெனின்;—அது பொருந்தாது; ஏனைத்திணைகள் அவ் வாற்றான் முறைபெறுமையானும், கந்தருவவழக்கிற்கற்பினுங் களவு சிறந்ததாகலானுமென்பது. இனி நிலம்பற்றியும் பெரும்பொழுதுபற்றிய முறைகோடல் சாலாதாயினும், சிறு பொழுதுபற்றி முறைகோடல் சாலுமென்க. ஆண்டெற்பா டென்றது நாள்வெயிற்காலையேயாம். படுதல் உண்டாத லென்னும் பொருட்டு. இப்பொருள்காணுதார் எற்பாடு பின்பகலென மயங்கிக் கூறுப. "இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை" "இலம்பாடொற்கமா யிரண்டும் வறுமை" என்னுஞ் சூத்திரங்களின் நச்சினார்க்கினியாரும் படுதல் உண்டாத லென்றுரைத்தவாறு காண்க. எனவே, எற்பாடென்றது ஞாயிற்றினுதய மென்றவாறாயிற்று. தலைவன் பிரிந்துழித் தனித்திருந்த தலைவி இராக்கால முழுவதுங்கொன்னே கழிந்தமைபற்றி இரங்குதற்குரிய காலம் அதுவாமென்பார் "எற்பாடு—நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்" என்றார். இனி யிவ்வாறன்றி, வைகுறுவிடியலென்னும் வினைத் தொகையை வைகுறுவும் விடியலுமென உம்மைத்தொகை

பாக்கி, வைகறையை வைகுறு வெனவும் நாள்வெயிற்காலையை விடியலெனவுங்கொண்டு, இவ்விரண்டு மருதத்திணைக்குரியன வென்றும், பின்பகலையெற்பாடெனக்கொண்டு அது நெய்தற் குரித்தென்றும், இங்ஙனஞ் சிறுபொழுதாறு வகைப்படுமென்று முரைப்பாருமுளர். "காலையும் பகலுங் கையறு மாலையு—மூர்துஞ் சியாமமும் விடியலு மென்றிப்—பொழுதிடை தெரியிற் பொய்யே காமம்" என்னுங் குறுந்தொகைப்பாட்டி னுட் சிறுபொழுதைந்தே கொண்டமையானும், பகலெனவே பின்பகலுமடங்குமெனின் அதுபற்றி முன்பகலுமடங்கு மென்றொழியாது காலையை வேறு கூறினமையின் அது கருத்தன்றாகலானும், ஆண்டும் வைகறையினையே விடியலென் றமையிற் காலையை விடியலென்றல் பொருந்தாமையானும் இதனானே "விடியல் வெங்கதிர் காயும்" என்புழி விடியற் பின்னர்த்தாகிய வெங்கதிரென்பதே பொருளாமாகலானும், விடிதல் இருள்புலர்தலென்னும் பொருட்டாகலின், விடியல், புலரி, வைகறை என்பனவொருபொருட் கிளவியாகலானும், "ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்—கூடி முயங்கப் பெறின்." என்பவாகலின் ஊடலிறுதிக்கட் கூடலொருதலை யென்பது பெறப்படுதலின் கற்புக்காலத்து நாள்வெயிற்காலை யிற் புணர்தன்முறையன்மையின் அக்காலத்தினூடல்செல்லா மையானும், அடிசில்கைதொட்டபின்னர்ப் பயமின்றிக் கழியும் பின்பகல் புராணக்கேள்வி முதலியவற்றானுதல் விளை யாட்டு முதலியவற்றானுதல் பொழுதுபோக்கப்படுவதல்லது விதிக்கப்படுங் கருமமொன்றற்கு முரித்தன்மையின், அதனை யொன்றாகவைத்தெண்ணிச் சிறுபொழுதாறு வகைத்தென்றல் பொருந்தாமையானும், ஆசிரியர் முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய் தல் பாலையென முறைசெய்தற்கேது மாலை யாமம் வைகறை

காலை நண்பகல் என்னுஞ் சிறுபொழுதின்கிடக்கை முறையே யன்றி வேறின்மையானும், எனைத் திணைக்குஞ் சிறுபொழு தொரோவொன்றே யாகலின், மருதமாத்திரைக் கிரண்டு கோடல் பொருந்தாமையானும், அஃதமையாதென்றனை மறுக்க. வைகுறுவிடியல் இராப்பொழுது தன்னோடு கழிவுறுதற் கேதுவாகிய விடியலென்க. "விளம்பழங் கமழுங் கமஞ்சூழ் குழிசி" என்னுநற்றிணையுள் வைகுறுபுலர்விடியல் என்றது மப்பொருட்டு. அற்றைநாட்பொழுது தன்னெல்லையோடறு தல் பற்றி வைகறையெனவும்படும் வைகுதல் கழிதலென் னும் பொருட்டு. "ஆடலின்னரவமும்" என்னுஞ் செய்யு ளின் நச்சினார்க்கினியாரும் "வைகறுறும்வைகின்றே" என் பதற்கு நாடோறுங் கழியாநின்றதெனப் பொருளுரைத்தார். இவ்வாறன்றி மாலையுமிடையாமமும் கழியுந்துணையும் அக்கங்குல் வைகுறுதலின் வைகுறுவாயிற்றென்பார்க்கு, எனைப்பொழுதுகளுந் தமக்கு முன்னுளவாகிய பொழுதுகள் கழியுந்துணையுந் தாம் வைகுறுதலின் அவையுமப்பெயர் பெறுவான் செல்லுமென்றொழிக. பெரும்பொழுதாறென் றார்க்குச் சிறுபொழுதுமாறென்றலே பொருத்த முடைத் தெனின்;—அங்ஙனங்கூறுவார்க்கு, மருதநெய்தல்கட்குப் பெரும்பொழுதெல்லா முரியவென்றார்க்குச் சிறுபொழுது மெல்லாமுரியவென்றல் பொருந்தமுடைத்தெனல் வேண்டு தலின், அதுகடாவன்றென விடுக்க.

உரிச்சொல்லியல்புளங் கொளற்பொருட்டு நால்வகைச் சொற்களுந் தெரிக்கலுற்றுழி, இடைச்சொல்லென்றதன் காரணங் கூறியதற்கெடுத்துக்காட்டிய புகுந்து, இத்துணையும் விரிந்ததென்றுணர்க. இவ்வாறாகலின், எழுத்தென்றதற் கீண்டுக் கூறியதே முடிபெனக்கொள்க.

எழுத்து + எனப்படுப = 'எழுத்தெனப்படுப'

இனியாசிரியர் "நூறென் கிளவி யொன்றுமுத லொன் பாற்—றீறுசினை யொழிய வினவொற்று மிகுமே." எ - ம் "ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகர—மீறுமெய் யொழியக் கெடுதல் வேண்டும்." எ - ம். நூறென்னுமெண்முன்னு மாறென்னுமெண்முன்னு முறையே யொன்றுமுதலிய வெண்க ளும் ஆயிரமும் வந்து புணரிற் குற்றியலுகரங்கெடநின்ற வொற்றின்மேல் உயிர்வந்தொன்றி முடியுமென்றார். எனவே ஒன்றினமுடித்த லென்பதனால் ஏனைக்குற்றியலுகரவீறும் உயிர்முதன்மொழி வந்து புணர்வழிக் குற்றியலுகரங்கெட்டு நின்றவொற்றின்மேல் உயிர்வந்தொன்றி முடியுமென்பதூஉம் பெறப்பட்டதாகலின், ஈண்டுமவ்வாறே குற்றியலுகரங்கெட நின்ற தகரவொற்றின்மேல் எகரவுயிர்வந்தொன்றி எழுத் தெனப்படுபவென முடிந்தது.

அஃதேல், நாகரிதென்புழி முன்னர்க் குற்றுகரவோசை யும் பின்னருயிரோசையும் பெற்று அவ்விரண்டுங்கூடி நின் றல்லது அப்பொருளுணர்த்த லாகாமையின், குற்றியலுகரத் திறுதிமுன்னும் புள்ளியீற்றுமுன்போல உயிர்முதன்மொழி வந்தால் அவ்வுயிரேறி முடியுமென்னாமோவெனின்;—என் னாம். என்னை? அங்ஙனங்கூறுவார்க்குக் கதவழகிது கன வழகிது என்புழியும் முன்னர் முற்றுகர வோசையும் பின்ன ருயிரோசையுங் கூடியல்லது அப்பொருளுணர்த்தலாகாமை யின், அவற்றையுமுற்றுகரத்தின் மேலுயிரேறி முடிந்த தெனக் கூறல்வேண்டும். அவ்வாறன்றி முற்றுகரங்கெட நின்ற வொற்றின்மேல் உயிரேறிமுடியுமென்பதே எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்ததாகலானும், குற்றியலுகரத்திற்கு முயிரென் னுங் குறியீடு கொண்டமையின் ஒற்றின்மேலன்றி உயிரின்

மேலுயிரேறுதல் பொருந்தாமையானும், நாகரிதென்புழி இதழ்சிறிதுகுவிதலாகிய முயற்சி ஆண்டுப்பெறப்படாமையிற் குற்றியலுகரவோசை ஆண்டுண்டென்றல் பொருந்தாமையானும், "ஆறன் மருங்கின்" என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களோடு முரணுதலானும், யகரம் வருவழி யிகரங்குறுகி யுகரத்தின்மேலேறி முடியுமென்னாது "இகரங்குறுகு—முகரக் கிளவி துவரத்தோன்றாது" என்றாராகலானுமென்பது. இங்ஙனங் கூறிய வாசிரியர்கருத்து நோக்காது, யாம் பிடித்ததே சாதிப்பேமென்னுங் கருத்தாற் "புள்ளியொடு நிலையல்" என்பதனோடு மாட்டெறிந்து "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப" எனப் புணரியன்முதற்கட்கூறிய சூத்திரத்தினைப் "புள்ளி யீற்றுமுனுயிர்தனித் தியலாது" எனவவ்வியலி னிறுதிக்கட்கூறிய சூத்திரத்தோடு மாட்டெறிந்து பொருள்கூறி, ஆருயிரம் நூற்றொன்று முதலியவற்றிற்குஞ் சூத்திரக்கிடக்கைமுறை நோக்காது குற்றியலுகரத்தைப் புள்ளியீற்றோடு தாங்கண்மாட்டெறிந்ததற்கேற்பவே பொருளுரைத்தார் மாட்டேற்றுமுறைமையுணராத உரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோரெனவுணர்க. இன்னும் "அவற்றுண் மெய்யீறெல்லாம்" என்னுஞ்சூத்திரத்துள் அவ்வீற்றின்மெய் உயிர்முதன்மொழி வந்தால் அஃதேற விடங்கொடுத்து நிற்குமென்பதூஉங் கூறினாராயிற்றெனவுரைத்தார். இச்சூத்திரத்தாலிவ்விதியுங் கூறினாராயிற்றேல், "புள்ளியீற்றுமுன்" எனச் சூத்திரஞ்செய்தது கூறியது கூறலென்னுங் குற்றந்தங்குதற்கேதுவெனக் கூறிமறுக்க.

'எனப்படுப'

இனி எனப்படுப என்பது என்னென்னு முதனிலைமீதே செயப்படுபொருண்மையுணர்த்தும் படுவென்னும் விகுதியும்

அகரச்சாரியையும் வந்து புணர்ந்து, எனப்படு என நின்றவழி, அதுவுமுதனிலைத் தன்மைப்பட்டு, மேல்வரும் அகரவிகுதி யும் பகரவிடைநிலையும்பெற்று, எனப்படுப என முடிந்த பலவறிசொல்.

அற்றேல், எனவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் படுவென் னும் வினைகொண்டு முடிந்ததென்றாற் படுமிழுக்கென்னை யெனின்;—அறியாது கடாயினாய். செயவெனெச்சம் நிகழ் காலத்தின்கண் இது நிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்ததென்னும் பொருட்டாயும், இறந்தகாலத்திற் காரணப்பொருட்டாயும், எதிர்காலத்திற் காரியப்பொருட்டாயும் வரும். அங்ஙனமிரு வினைப்பொருடாராது தொழிலுறுவதாகிய வொருவினைப் பொருளே தந்துநிற்பதொன்றாகலானும் இருவினையென்பார்க் குப் படுசொற் செயப்படுபொருளுணர்த்தாது வேறோர் வினையுணர்த்தல்வேண்டும் அது பொருந்தாமையானும், "இல்வாழ்வா னென்பான்" என்புழி எனப்படுவானென விரித்தமையானும், யாங்கூறியதே முடிபெனவுணர்க.

செய்வித்தானென்புழியும், செய்வியென்றியல்பாயொரு சொலின்மையிற் செய்யென்னு முதனிலைமேல் ஏவற் பொருண்மை யுணர்த்தும் விகரவிகுதி வந்து செய்வியென நின்றவழி, அதுவு முதனிலைத்தன்மைப்பட்டு மேல்வருமைம் பான் மூவிடங்கட்குரிய விகுதிகளும் முக்காலமுங்காட்டு மிடைநிலைகளும் பிறவிகுதிகளுமேற்று நிற்கும். எழுந்திருந் தான் எழுந்திட்டான் என்புழி இரு இடு என்பன பகுதிப் பொருள்விகுதியாய் முதனிலையோடியைதற்குரிய துச்சாரியை பெற்று எழுந்திரு எழுந்திடு என நின்றவழி, அவையும் முதனிலைத்தன்மைப்பட்டு, மேல்வரும் விகுதி முதலிய வேற்று நிற்கும். இஃதறியாதார் எழுந்திருந்தான் எழுந்

திட்டான் என்புழி இருந்து இட்டு என்பனவே இடைச் சொல்லாமென்பர். எழுந்திருக்கின்றான் எழுந்திடுகிறான் என வேனைக் காலங்களோடு வருவழி இரு இடு எனவே வேண்டு தலின், ஈண்டு மவ்வாறே இறந்தகால இடைநிலைபெற்று நின் றனவெனக்கொள்க. செய்துவிட்டான் செய்தொழிந்தான் என்புழி விடு ஒழி என்பன ஒருதலையென்னும் பொருட்கண் வந்த விகுதி. செய்துகொண்டானென்புழிக் கொள்ளென்பது வினைப்பயன் வினைமுதலைச் சென்றடைதலாகிய தற்பொருட் டுப்பொருட்கண் வந்த விகுதி. இதனை வடநூலார் ஆற்பனே பதமென்ப.

போக்கு, பாய்ச்சு, ஊட்டு, நடத்து, எழுப்பு, தீற்று என்புழிக் குகரமுதலியன விப்பிப்பொருளின் வந்த விகுதி. உண்ணுநின்றான், உண்ணுகிடந்தான், உண்ணுவிருந்தான் என்புழி நில், கிட, இரு என்னுநிகழ்கால இடைநிலைகளும் ஆகாரச்சாரியையும் புணர்ந்து, உண்ணுநில், உண்ணுகிட, உண்ணுவிரு என நின்றவழி, அவையு முதனிலைத்தன்மைப் பட்டு, நிகழ்காலத்துள்ளுமுக்கால முண்மையின் அவற்றிற் கேற்ற காலவிடைநிலைகளும் பாலிடங்காட்டும் விகுதிகளு மேற்றுநிற்கும். இன்னுமிங்ஙனம் வேறுபட வருவனவெல் லாம் இவ்வாறேயேற்ற பெற்றியறிந்து முடித்துக்கொள்க. இன்னுமிவற்றைக் கடாவிடைகளான் விரிப்பிற்பெருகுமென் றொழிக. இன்னோரன்ன விகுதிகளெல்லாம் முதனிலைத் தன்மைப்பட்டு மேல்வரும்விகுதி யேற்று நிற்குமென்பதே வடநூலார்க்குந் துணிபென்க. உய்த்துவிடும், காட்டிவிடும் என்றற்றொடக்கத்துச் சொற்களைப் பரிமேலழகியார் முத லாயினோர் ஒருசொல்லென்றதூஉமிக் கருத்தேபற்றியெனக் கொள்க.

எனப்படுப + அகரம் = 'எனப்படுபவகரம்'

எழுத்தெனப்படுபவகர முதலென்புழி, வகரம் நிலை
மொழியீற்றினும் வருமொழிமுதலினு நின்றவுயிர்களை உடம்
படுத்தற்கு வந்த கருவியாகலின், அஃதுடம்படு மெய்யென்றா
யிற்று. உடம்படுத்தலெனினும் உடன்படுத்தலெனினு
மொக்கும். அஃது "உடம்பாடிலாதவர்வாழ்க்கை" என்பத
னுமறிக.

"உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல்வரையார்" என
ஆசிரியர் பொதுப்பட வோதினாரேனும், உயிர்களையுடம்
படுத்தற்குரியன இடப்பிறவியான் அவ்வுயிரோடொத்த
இடை யெழுத்தென்பதூஉம், அவற்றுள்ளுமொழிமுதற்கண்
வருதற்குரியன யகரவகரங்களேயாகலின் அவையேயீண்
டைக்கு வரப்பெறுமென்பதூஉம் தாமேவிளங்கும். அவற்
றுள்ளும், பெரும்பாலும் இ ஈ எ ஐ முன்னர் யகரமும், ஏனை
யுயிர்களின் முன்னர் வகரமும் வருமென்பது ஏற்புழிக்கோட
லாற் பெறப்படும், "உடம்படு மெய்யே யகார வகார—முயிர்
முதன்மொழி வரூஉங் காலையான." என்பவாகலின். அங்ங
னம் வரும் யகர வகரங்களேயுடம்படுமெய்யெனப் பெயர்
பெறுமென்க. "விண்வத்துக் கொட்கும் வண்ணத்தமரர்"
என்புழி வகரமுடம்படாதவற்றை யுடம்படுத்தவந்ததல்லா
மையின், இன்னோரன்னவை உடம்படு மெய்யெனப் பெயர்
பெறுமாறில்லையென்பது இஃதிருமொழியு முடம்படுத்தற்கு
வருங்கருவியாகலின், ஆசிரியரிச்சூத்திரத்தைச் செய்கை
யோத்துட்கூறாது கருவியோத்துட்கூறினார். "புள்ளியீற்று
முன்" "மெய்யுயிர்நீங்கின்" என்பனவும் வரிவடிவின்க
ணறிந்துகோடற்குச் செய்த கருவியாகலிற் கருவியோத்துள்
வைக்கப்பட்டன, நாகரிதென்புழி ஒலியெழுத்தின்கட்படுஞ்
செய்கை இதனோடியையாமையானும், கருவியோத்துப்புணர்

மொழிச் செய்கைகூறுதல் பொருந்தாமையானும், மேற்கூறிய வாற்றானும், "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப" என்ப தற்கியாமுரைத்ததே பொருளென்பது தெற்றெனவுணர்க. இப்பெற்றியுணராத வுரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியார் "புள்ளியீற்றுமுன்" "மெய்யுயிர்நீங்கின்" என்பவற்றை ஒலி யெழுத்தின்கட்படுஞ் செய்கையென மயங்கிக் "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப." என்பதனை இதனோடு மாட் டெறிந்ததூஉமன்றி, "உருவுரு வாகி யகரமோடுயிர்த்தலு—மேனை யுயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்" என்புழி உயிர்த்த லென்பதற்கு ஒலித்தலெனப் பொருள்கூறினார். உருவுரு வாகி யுயிர்த்தலும் உருவுதிரிந் துயிர்த்தலும் புள்ளியுண் டாதலும் இலவாதலும் வரிவடிவிற்கேயன்றி ஒலிவடிவிற் கின்மையின், அவை போலியுரையென்க.

'அகரமுதல் ;' 'னகரவிறுவாய்.'

இனி அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்பன பண்புத் தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

பண்புத்தொகைப் பொருள்படத் தொக்கவழி அஃதன் மொழித் தொகையாகாமையிற் பண்புத்தொகையிற் பிறந்த அன்மொழித்தொகை யென்றது பண்புத்தொகைக்கு நிலைக் களமாகிய சொல்லிற்பிறந்த தொகையென்பது விளக்கிய, தொல்லாசிரியரெல்லாம் பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையென வழங்கியவாறு. பிறவு மன்ன.

அகரம் னகரம் என்பன பண்பல்லவாயினும், பண்பு தொக்க தொகைபோல விசேடிப்பதூஉம் விசேடிக்கப் படுவதூஉமாகிய இயையுபற்றி, இன்னோரன்னவையும் பண்புத்தொகையெனப்பட்டன.

அற்றேல், தொக்கவிருமொழிப்பொருளுந்தாராது புறமொழிப்பொருளைத்தருவது அன்மொழித் தொகையாகலின், அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்புழி அன்மொழித்தொகையான் அகரமும் னகரமுமொழித்து ஒழிந்த இருபத்தெட்டுமே கொள்ளப்படும்; அவ்வாறன்றி அவற்றையுமுடனெண்ணி முப்பஃதென்ற னிரம்பாதாம்பிறவெனின்; — ஆகுபெயர் விட்டவாகுபெயரும் விடாதவாகுபெயருமென இருவகையாயவாறுபோல, அன்மொழித்தொகையும் விட்டவன்மொழித்தொகையும் விடாதவன்மொழித்தொகையுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இது விடாதவன்மொழித்தொகையாகலி னிரம்புமென்க. அகரவிறு புள்ளியிற்றுமுன் என்றாற்போல்வனவுமவை. பொற்றொடி புகன்றாள் ஒண்ணுதலுண்டாள் என்பன விட்ட வன்மொழித் தொகை. வடநூலார் விடாதவன்மொழித் தொகையைத் தற்குணசம்விஞ்ஞான வெகுவிரீகியென்றும், விட்டவன் மொழித்தொகையை அதற்குணசம்விஞ்ஞான வெகுவிரீகியென்றுங் கூறுவர்.

அற்றேல், ஆகுபெயருமன்மொழித்தொகையுந் தம் பொருளுணர்த்தாது பிறிதுபொருளுணர்த்துதலானொக்குமாகலின், அவை தம்முள் வேற்றுமை யாதோவெனின்;— ஆகுபெயர் ஒன்றன்பெயரானதனோடியைபுபற்றிய பிறிதொன்றனையுணர்த்தி யொருமொழிக்கண்ணதாம்; அன்மொழித்தொகை இயைபுவேண்டாது இருமொழியுந் தொக்க தொகையாற்றலாற் பிறிது பொருளுணர்த்தி யிருமொழிக் கண்ணதாம். இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க.

இருபெயரொட்டாகுபெயர் இருமொழிக்கண் வந்த தன்றோவெனின்;—அன்று. என்னை? வகரக்கிளவி, அது

வாகுகிளவி, மக்கட்சுட்டு என்னுமிருபெயரொட்டாகு பெயருள், வகரமும் அதுவாதலும் மக்களுமாகிய வடைமொழிகள் கிளவி சுட்டென்னுமியற் பெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நில்லாது, எழுத்துஞ் சொற்பொருளும் பொருளுமாகிய ஆகுபெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நிற்ப, கிளவி சுட்டென்பனவேயாகுபெயராய் அப்பொருளை யுணர்த்த, இருபெயருமொட்டிநிற்குமாகலின். இனிப் பொற்றொடியென்னு மன்மொழித்தொகையிற் பொன்னென்பது அவ்வாறன்மொழித் தொகைப்பொருளை விசேடித்து நில்லாது, தொடியினையே விசேடித்துநிற்ப, அவ்விரண்டன்றொகையாற்றலான் அன்மொழித் தொகைப்பொருளை யுணர்த்துமாறுமறிக. இக்கருத்தேபற்றி மக்கட் சுட்டு முதலியவற்றைப் பின்மொழியாகுபெயரென்பாருமுளர். இனி மக்கட்சுட்டென்புழி மக்களென்பதாகுபெயரான் மக்கட்கருத்தை யுணர்த்திற்றென்பார்க்கு, அங்ஙன முணர்த்திற்றேல், "பாணன்பறையன் றுடியன்கடம்பனென் — றந்நான் கல்லது குடியுமில்லை." என்புழிப் பாணன் முதலியனபோல மக்களென்பது ஆண்டஃறிணைச் சொல்லாதல்வேண்டும், வேண்டவே, அஃதலபிறவே எனவுஃறிணைச்சுட்டுப்பெயராற்கூறாது, "அவரலபிற" என்றல் திணைவழுவாய் முடியுமாகலின், அஃதாசிரியர் கருத்தன்றென்றொழிக. மக்கட்பொருளெனவே யமையுமாயினும், அப்பொருட்குயர்திணையெனக் குறியிட்டதற்குக் காரணந் தோன்ற, மனத்தோடாறறிவினரே மக்களென மரபியலுட் கூறுமுயர்ச்சிபற்றி மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படும் பொருளென்பார் மக்கட்சுட்டென்றார். மக்களென்பது பொதுமையி

னீக்கிப் பொருளை விசேடித்து நிற்பச் சுட்டென்பது விடாத வாகுபெயராய் அப்பொருளினுயர்ச்சியுணர நிற்ப, இரு பெயருமொன்றனையொன்று விசேடித்து இன்னதிதுவென வருமாறு காண்க.

இனிச் சேனாவரையர் ஆகுபெயரு மன்மொழித் தொகையு மொன்றேயெனவும், இயற்பெயர் ஆகுபெயரெனப் பெயரிரண்டாயடங்கும்வழிப் பொற்றொடியென்பதொரு பெயர்ப்பட்டது. அதுவே அன்மொழித்தொகையாதலு முடைமையான் எச்சவியலுள்ளுங் கூறப்பட்டதெனவுங் கூறினர். அது வடநூல்விதியோடு முரணுதலானும், வடநூலோடு மாறுகொள்ளாமற்கூறலே ஆசிரியர் மேற்கோ ளென, "அதனினியறல்" என்னுஞ் சூத்திரத்துத் தாமுங் கூறினாராகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

இன்னுமவர் சாத்தனதனை சாத்தனதனோடு என்புழிச் சாத்தனதென்பது துவ்விகுதியும் அகரச்சாரியையும் பெற்று உருபேற்றுநின்ற பெயராகலின் ஆண்டு அதுவென வொன்றாக வைத்து ஆறனுருபென்றல்பொருந்தாதென்ப தும் நோக்காது, உருபேற்றல் பெயர்க்கேயுரிய இலக்கண மென்பதும் நோக்காது, எச்சவியலுட்கூறுந் தொகைச்சொற் கணுருபுதொகுதல் ஈண்டுக்கூறுதற் கோரியையின்றென்ப தும் நோக்காது, இனமல்லவற்றையுடனெண்ணுதல் மரபன் றென்பதும் நொக்காது, "பிறிதுபிறிதேற்றலும்" என்பதற்கு ஆறனுருபு பிறிதோருருபை யேற்றலும் ஆறுருபுந்தொக்கு நிற்றலும் வழுவாகாவென உரையாசிரியருரைத்தவாறே யுரைத்தார். இதுவுமவர் கருத்தன்று. இச்சூத்திரப்பொருள் முன்னர்க்கூறுதும், ஆண்டுக்காண்க. இன்னுமோரோவோ ரிடங்களிலிவ்வாறே மயங்கிக் கூறுவர். அங்ஙனமொரோவழி

மயங்குதல்பற்றி அவரை யிகழற்க, நச்சினார்க்கினியார் முதலியோர்போல யாம் பிடித்ததே சாதிப்பேமென்னுஞ் செருக்கால் யாண்டு மயங்காமையின், முக்குணங்களு மாறி மாறி வருதலின், அதுபற்றி யெனைத்துணை நுண்ணறிவாளரு மொரோவழி மயங்குதலியல்பென்க. இக்கருத்தேபற்றி யன்றே "அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா—லின்மை யரிதே வெளிறு." "குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்—மிகைநாடி மிக்க கொளல்." என்றார் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாருமென்பது. இங்ஙனமாகலின், வடமொழியினும் ஆசிரியர் பாணினியார் தொல்லாசிரியர் சூத்திரங்களுட் சிலவற்றைத் தம்முடைய சூத்திரங்களாலெடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர். அவர் சூத்திரங்களுட் சில வற்றை ஆசிரியர் வரருசியாரெடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர். அவ்விருவரையு மோரோரிடங்களிலாசிரியர் பதஞ்சலியாரெடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர். அதுபற்றி யவரிகழப்படாரென்க. அஃதேல், ஆசிரியரகத்தியனார் தொல்காப்பியனார் பதஞ்சலியார் முதலாயினாருமொரோவழியவ்வாறு மயங்கிக்கூறுபவாலோவெனின்;—அவர் தவத்தான் மனந்தூயராய் முக்குணங்களையுங்கடந்து இறைவனருள்பெற்றுடையராகலின், அன்னரல்லரெனவுணர்க. ஆகுபெயரும் வேறே அன்மொழித்தொகையும் வேறேயென்பதாசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க.

'ணகரவிறுவாய்'

ணகரவிறுவாயென்புழி இறுவாயென்பது வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய், இறுவாய்க்கணின்றவெழுத்தை யுணர்த்திற்று. அதனை ணகரம் விசேடித்து இன்னதிதுவென்பதுபடவருதலின், ணகரவிறுவா

யென்பது பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாதலாலறிக.

அற்றேல், வினைத்தொகையாவது "செய்யுஞ் செய்தவென்னுங் கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுந் தொழிறொகு மொழி" யாகலின், அது பெயர்ச்சொற்கொண்டு முடியாதுவாறென்னை யிடைச்சொற்கொண்டு முடிதலையாதாம் பிறவெனின்;—இடைச்சொல்லெல்லா மொருவாற்றாற் பெயரெனப்படுமாகலி னமையுமென்க. "வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை" "நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறுமெப்போதும்" என்றாற்போல்வனவு மிவ்வாறே கொள்க.

அகரம் + முதல் = 'அகரமுதல்.'

னகரம் + இறுவாய் = 'னகரவிறுவாய்.'

அகரமுதல் னகரவிறுவாய் என்புழி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையெல்லாம் வேற்றுமைவழியோ டொக்குமாகலின், "துவரக்கெட்டு" என்பதனான் மகரங்கெட்டு, "நின்ற சொன்மு னியல்பா கும்பே" என்பதனானியல்பாய் முடிந்தன.

முதல் + னகரம் = 'முதனகரம்.'

முகரம் னகரமெனக் கரச்சாரியை பெற்றவழிச் சொற்றன்மை யெய்திநிற்றலின், ஆண்டுநின்ற முதலென்பதன் லகரம் "நெடியதன்முன்னர்" என்னுஞ் சூத்திரவிதி "குறுமையுநெடுமையும்" என்பதனாற் பெற்றுக் கெட்டது.

அற்றேல், மொழிக்குமுதலாமெழுத்துக்கள் வந்து புணர்வுழிப்படுஞ் செய்கையன்றே ஈண்டுப் பெறப்படுவது, னகரமொழிக்கு முதலாவதன்மையின், அது வந்து புணர்வுழிச்

செய்கைப்படுமாறென்னையெனின்;—அற்றன்று: மொழிக்கு முதலாகாதனவுஞ் சொற்றன்மையெய்திப் புணர்ந்தவழி மொழிக்குமுதலாமெழுத்தும் புணர்வுழிப்படுஞ்செய்கை செயப்படுமென்று கோடற்கன்றே, ஆசிரியர் "முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்." எனக் கருவிசெய்தாரென்க. அஃதேல், "வல்லெழுத்தியையின் டகாரமாகும்" என்புழியும் "மன்னுஞ் சின்னும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் னகாரம் றகாரமாகல் வேண்டுமெனின்; — றகரமுன்னர் டகரமயங்காமையின், வேண்டாவாயிற்றென்க. அற்றேல், னகர முன்னர் டகர மயங்கியவாறென்னையெனின்; — அது "தம்மியல் கிளப்பி னெல்லா வெழுத்து—மெய்ந்நிலை மயக்க மான மில்லை." எனக் கருவி செய்தமையான், மயங்கிப் புணர்ந்ததென்க. இச் சூத்திரத்திற்கிதுவே பொருளாதல் உரையாசிரியருரையா னுணர்க. அற்றேல், றகரமுமவ்வாறு மயங்குகவெனின்;— அற்றன்று: செய்கையெய்தாதியல்பாய் வருவனவற்றிற்கே "தம்மியல்கிளப்பின்" எனக் கருவிசெய்தாரென்பது. அங்ஙன மல்லாக்கால், இவை மயங்கும் இவை மயங்காவென முற்சூத்திரங்களால் வரையறுத்துக் கருவி செய்தது பயனின்றாய் முடியுமென்க.

'முப்பஃது.'

இனி முப்பஃதென்பதனை "ஒன்றுமுத லொன்பா னிறுதி முன்னர்" "மூன்று மாறும்" "மூன்ற னொற்றே" என்னுஞ்சூத்திரங்களாற் செய்கைசெய்து முடித்துக் கொள்க. முப்பஃது மூன்று னுறழ்ந்த பத்தென விரியும். இங்ஙன முருபொடு வினைச்சொல்லு மொருங்கு விரிதல் "வேற்று மைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்பதனாற் கொள்க.

"வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." எ-து. வேற்றுமைத்தொகை விரியுங்காற் றொகாநிலைவேற்றுமை யியல்பினவாய் விரியுமென்றவாறு. எனவே, அங்ஙனம் விரியு மியல்புடையது வேற்றுமைத்தொகை யென்றதாயிற்று. வேற்றுமைத்தொகையேயெனப் பிரித்தமையால், முன் வந்த வேற்றுமை தொகாநிலைவேற்றுமையென்பதூஉம், தொகா நிலைவேற்றுமை யியலவெனவே விரியுங்காலென்பதூஉந் தாமே போதரும். "உவமத் தொகையே யுவம வியல" என்பதற்கும் இவ்வாறுரைத்துக்கொள்க "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களாற் றொகைச்சொற்கள் விரியுமாறு கூறுமுகத் தான் அவற்றிற்கிலக்கணங் கூறியவாறு.

இனி "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்பது ஆற்றலுள்ளன தொகும் அல்லன தொகா என்பது விளக்குதற்பொருட்டெழுந்த தென்பாருமுளர். அஃதே யிலக்கணமன்மையானும், அப்பொருளுமிதனுளடங்குதலா னும், அது போலியுரையென்க. "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல" என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களால் வேற்றுமைத்தொகை முதலியவற்றிற்குச் சிறப்பிலக்கணங் கூறி "எல்லாத் தொகையு மொருசொல் னடைய." என் பதனாற் பொதுவிலக்கணங் கூறியவாறுமறிக

அற்றேல், தொகாநிலைவேற்றுமை யியல்பாவதென்னை யெனின்;—கிழமைப் பொருட்கண்வரும் ஆறுவதொழித் தொழிந்த வுருபுகளெல்லாங் காரகப்பொருளவாகலின் வினை கொண்டன்றி முடியாமையென்க. கண்ணாற்கொத்தை, காலான்முடம். எ - ம். கரும்பிற்குவேலி, கடிசூத்திரத் திற்குப்பொன். எ - ம். வேங்கடத்தின்றெற்கு, குமரியின்

வடக்கு. எ - ம். குன்றத்துக்கட்குவடு, குன்றத்துக்கட் கூகை. எ - ம். இவை பெயர்கொண்டு முடிந்தனவாலோ வெனின்;—அற்றன்று: கூறும்வழி யவ்வாறு வரினும், பொருள்படும்வழிக் கண்ணலறியப்படுங் கொத்தைதமையன், நாலாலறியப்படுமுடந்தன்மையது. எ - ம். கரும்பிற்குக் கோலியவேலி, கடிசூத்திரத்திற்கு வைத்தபொன். எ - ம். வேங்கடத்தின் றெற்குள்ளது, குமரியின் வடக்குள்ளது. எ - ம். குன்றத்துக்கண்ணுள்ளகுவடு, குன்றத்தின்கண் ணிருந்த கூகை. எ - ம். வினைகொண்டன்றி முடியாமை யுணர்க. ஐயுருபு கூறும்வழியும் வினையோடன்றி வாரா தெனக் கொள்க. "எவ்வழி வரினும் வினையே வினைக் குறிப்—பவ்விரு முதலிற் றோன்று மதுவே" என்றதூஉமிக் கருத்தேபற்றியென்க. நிலத்தைக்கடத்தல் குழையை யுடைமை என்பவற்றுள் கடத்தல் உடைமை என்பனவும் வினை வினைக்குறிப்புமுதனிலை யடியாகத்தோன்றிய பெய ராகலின், அவையும் வினை வினைக்குறிப்போடு முடிந்தனவே யாமென்பது, இக்கருத்தேபற்றியன்றே, அவ்விரண்டினென் றொழியாது "அவ்விருமுதலின்" என்றாரென்க. எனவே, செயப்படுபொருள் பொருளென்பதூஉங் குறிப்பாற்பெறப் படும் இதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப. அவர்க்குஞ் செயப்படுபொருள் பொருளென்றல் குறிப்பா னன்றியுணரப்படா மையும், அப்பொருள் சிறவாமையு மோர்ந்துணர்க.

அற்றேலஃதாக; வேற்றுமைத்தொகை விரியுமாறு "வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை" என்னுஞ் சூத்தி ரத்தாற் பெறப்பட்டதாலோவெனின்;—வேற்றுமைத் தொகையை விரிக்குங்காலையென்னுமையாலும், எச்ச வியலுட்கூறும் வேற்றுமைத்தொகைவிரியுமாறு வேற்றுமை

யியலுட் கூறுதற்கோரிமையின்மையானும், வேற்றுமையிய லுள் உருபும் பொருளும் உருபுநிற்குமிடமு மாத்திரையே கூறியொழிந்தானன்றி வேறொன்றுங்கூறாமையானும், வேற் றுமைத்தொகை விரியுமாறு "வேற்றுமையியல" என்பதனாற் பெறப்படுதலின் வேறு கூறவேண்டாமையானும், வேண்டு மெனிற் பான்மொழியென்னு முவமத்தொகையும் பாலி னினிமைபோலுமினிமையையுடைய மொழியென விரிதலின் உவமத்தொகைக்கட் சொற்பெய்து விரித்தற்கு வேறு சூத்திரங்கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமாகலானும், அச் சூத்திரத்திற்கது பொருளன்றென்றொழிக.

அற்றேல், அச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாதோ வெனிற் கூறுதும்;—"வேற்றுமைப்பொருளை விரிக்குங் காலை—யீற்றுநின்றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து—பல்லா றாகப் பொருள்புணர்ந்திசைக்கு—மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப." எ - து. ஒத்தி னிறுதிக்கட்புறனடை இதன் பொருள். "காப்பி னொப்பி னூர்தியினிழையின்" என்றற் றொடக்கத்தனவாக ஈண்டுக்கூறிய பொருளையன்றி இன்னும் வேற்றுமைப்பொருளை விரித்துக் கூறுங்காலத்துக் காப்பி னொப்பினென்றற் றொடக்கத்துத் தொகைச்சொற்களின் வேறுபட்டுப் பொருளோடு புணர்ந்திசைக்கு மெல்லாச்சொற் களும் ஈண்டுக்கோடற்குரியவென்ப ரென்றவாறு. முடிக்குஞ் சொல்லைப் பொருளென்றார், தொடர்மொழிப்பொருள் அதன்கண்ணதாகலின். காப்பினொப்பின் முதலிய சொற்கள் புரத்தல் ஓம்புதல் நேர்தல் நிகர்தல் என்றற் றொடக்கத்துப் பொருள்புணர்ந்திசைக்குஞ் சொற்களையெல்லாங் கருத்து வகையானுள்ளடக்கித் தொகுத்த மொழியால் நிற்றலின் அவற்றைத்தொகையென்றும், அதனினியறல் அதற்றகு கிளவி என்றற்றொடக்கத் தொடர்மொழிகளினிறுதிச்

சொற்களை ஈண்டுக் கொள்ளப்படுமென்பது விளக்கிய ஈற்று நின்றியலுந் தொகையென்றும், ஊரைப்பேணும் ஊரைத் தாங்கும் என்றாற்போலப் பிறவாற்றான் வருவனவுங் காத்தற் பொருளை பயந்து நிற்றலின் அவையுந் தழுவுதற்குப் பல்லாறாகவென்றுங் கூறினார். காப்பினொப்பினென்றாரேனும், அதனைக் காத்தல் அதனையொத்தலெனச் சூத்திரஞ் செய்தலே ஆசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. அற்றேலிஃதுத்தியாற் கொள்ளப்படுமாலோவெனின், இன்னோரன்னவை எடுத்தோத்தில்வழியே யுத்தியாற் கொள்வதென மறுக்க. அங்ஙனமல்லாக்காற் புறனடையென்பதே வேண்டாதாய் முடியுமென்றொழிக.

இனிச் சேனாவரையர் வேற்றுமைத்தொகை விரியுமாறு கூறுதற்கெழுந்ததிச் சூத்திரமென்றும், அது விரியுங்கால் அன்மொழித்தொகைபோல விரியுமென்றும், அன்மொழித் தொகைக்கட் சொற்பெய்து விரித்தலும் அநுவாதமுகத்தானீண்டேபெற்றாமென்று முரைத்தார். எச்சவியலுட் கூறப்படுந்தொகைச்சொல் விரியுமாறு ஈண்டுக்கூறுதற்கோரியைபில்லையென்பது மேற்காட்டினமாகலானும், அன்மொழித் தொகை விரியுமாறுமீண்டே பெற்றாமெனின் இன்னோரன்னவை அநுவாதமுகத்தாற் பெறுதற்குரியனவாகாது தன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாய் முடியுமாகலானும், அவை பொருந்தாவென மறுக்க. இதனானே உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியாருரைகளு மறுக்கப்பட்டன. வடநூலார் தன்னைப்பற்றுதலென்னுங் குற்றத்தை ஆன்மாச்சிரயமென்றும், ஒன்றனையொன்று பற்றுதலென்னுங் குற்றத்தை இதரேதராச்சிரயமென்றுங் கூறுப.

அற்றேல், எச்சவியலுட் கூறப்படும் வேற்றுமைத் தொகைக்கணுருபுதொகுமாறு “உருபுதொகவருதலும்”

எ - ம். "ஐயுங்கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்—மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான." எ - ம். வேற்றுமைமயங்கியலுள் இயைபின்றியோதிய தென்னையெனின்;—அச்சூத்திரங்கட் கது பொருளன்றுமாறு சூத்திரக்கிடக்கை முறையே காட்டு தும்:—'அச்சக்கிளவிக்கு" என்னுஞ் சூத்திரங்காறும் வேற்றுமைமயக்கமாமாறுகூறி, "அன்னபிறவும்" என்பதனாற் புறனடையுங் கூறிமுடித்து, பின்னர் உருபுதொடர்ந்தடுக்கு தலுமொருமயக்கமாகலின், அதன்கட்படுமிலக்கணம் "உருபு தொடர்ந்தடுக்கிய" என்பதனாற்கூறினார். பின்னர் "இறுதியு மிடையும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் அங்ஙனமுருபு தொடர்ந் தடுக்கும்வழி "அரிக்கும் பிரமற்கு மல்லாத தேவர்கட்கும்" என்றாற்போல இறுதியுமிடையு முருபுவிரிந்தே நிற்றலை நீக்கார் வடநூலாரெனப் பிறர்மதங்கூறி, "பிறிதுபிறிது" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் றமிழ்நடையின் அவ்வாறு நியம மின்றி "அரிக்கும் பிரமற்கு மல்லாத தேவர்கட்குந்—தெரிக் கும் படித்தன்றி நின்றசிவம்," "கிழவன் றன்னொடுங்கிழத்தி தன்னொடு—நற்றாய் கூறன் முற்றத் தோன்றாது" என இறுதி யுமிடையு முருபேற்றலும் "அருமந்த தேவ ரயன்றிருமாற் கரியசிவம்" "ஒண்டொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு— கண்டோர் மொழிதல் கண்டதென்ப." என இடையிற்றொக இறுதியினுருபுவருதலும் நெறிபட வழங்கிய வழக்கைச் சார்ந்து வருதலான் வழுவாகாவென்றோதி, உருபு தொகு மாறதிகாரப்பட்டமையாற் றொகாநிலைச் சொற்களினுருபு தொகுங்காற்படுமுறைமை "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலோதினார். இனியிவ்வாறன்றி "இறுதியுமிடை யும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குக் கடந்தானிலத்தை நிலத் தைக் கடந்தான் என வேற்றுமைத்தொடரிறுதிக்கண்ணும் அதனிடைநிலத்தும் உருபுநிலவுதலை வரையாரென்றுரைப்

பின்; "கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா—தீறுபெயர்க்காகு மியற்கையவென்ப." என்பதனால் வேற்றுமைத் தொடரின் பாண்டுப் பெயர் நின்றதாண்டுப் பெயரிறுதியினுருபு நிற்கு மென்பது தானே பெறப்படுதலின், இச்சூத்திரம் வெற் றெனத் தொடுத்தலாய் முடியுமென்க. "கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியாது" என்றதனாற் பெறப்படுவதனையே "வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர்நிலையே." என்பதனானுங் கூறினார்க்கு இதுவுங் கூறவமையும் பிறவெனின்;—பிருண்டுக் கூறுமாறுபோல வேற்றுமையுருபென்னுமையானும், ஆற னுருபிறுதியிற்றெருகின் "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ் சூத்திர விதியோடு முரணுதலானும், கூறியது கூறலாகலானும், "வேற்றுமை வழிய பெயர் புணர் நிலையே." என்பதற்கது பொருளன்மையின், அமையாதென்க. மற்றென்னையோ அதற்குப் பொருளெனின்;—நால்வகைச் சொற்களும் இரு வழியும் புணருமென மேலெய்தியதனை யொருமருங்கு மறுத்துப் பெயர்ச்சொற்புணருநிலையே வேற்றுமைவழிய வாம் என்பது பொருளெனக் கொள்க. ஏகாரம் பிரிநிலை யென்க. எனவே ஏனை வினைச்சொன்முதலிய மூன்றும் அல் வழியவாவனவன்றி வேற்றுமைவழிய வாகாவெனவும், பெயர்ச்சொற்களிருவழியவுமாமெனவுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்ஙனஞ் செம்பொருள் கொள்ளமாட்டாதார் பெயர்வழிய வெனமாறி அவற்றுடனென வருவித்துப் புணர்நிலையென்ப தனையும் வெற்றெனத்தொடுத்தலாக்கிக் கூறியது கூறவென் னுங் குற்றம்படவிடர்ப்பட்டுப் பொருளுரைத்தார். இவ் வாறே யாண்டு முறைசெய்தலவரியல்பென்க. "சூத்திரந் தானே—யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி—நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க—யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே." என்ற ஆசிரியர்தாமே அங்ஙனம் பொருள்விளங்

காது நாடியுய்த்துணரவைத்துச் சூத்திரஞ்செய்ய ரெனவுணர்க. ஏனைச்சூத்திரங்களுமிவ்வாறே. செம்பொருள்படுமாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க. "பிறிதுபிறிதேற்றலும்" என்பதற்குரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோருரைத்தவை போலியுரையென்பது மேற்கூறினும்.

அற்றேலஃதாக; "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ் சூத்திரர் தொகாநிலைச் சொற்களினுருபு தொகுங்காற் படுமுறைமை யுணர்த்துதற் கெழுந்ததென்றதென்னை? உருபுதொக்கன வெல்லாந்தொகைச் சொல்லெனப்படுமாலோவெனின்;— அற்றன்று. நிலங்கடந்தான், நாய்கோட்பட்டான், அறங் கறக்கும், வரைபாய்ந்தான், குன்றத்திருந்தான் என்பவற்றுள் உருபுதொக்கனவாயினும், வினையொடு முடிதலின், "எல்லாத் தொகையு மொருசொன்னடைய." என்னுந்தொகையிலக்கணம் பெறாது பக்கிசைத்தலான், இவை தொகாநிலையேயாமென்க. செய்தான்பொருள், இருந்தான்மாடத்து என்பவற்றைத் தொகாநிலைச்சொல்லெனக் கொண்டமையாற் சேனாவரையர்க்குமிதுவே கருத்துப்போலுமென்க. நிலங்கடந்தான், நாய்கோட்பட்டான் என்பன ஒரு சொன்னீர்மையவென்பார்க்கு நிலத்தைக்கடந்தான், நாயாற்கோட்பட்டான் என்பவற்றோடிவற்றிடை வேற்றுமையின்மையின், அவையுந் தொகைச்சொல்லாவான் செல்லுமாறறிக.

அற்றேல், "பெயரி னாகிய தொகையும்" என்றவும்மையாற் பெயரொடு வினைதொக்க தொகையுமுளவென்பது பெறப்படுமாலோவெனின்;—"அவ்வமுரிய" என்பதற்கேலாமையானும், வடநூலோடு மாறுகோடலானும், அவ்வும்மைக்கது பொருளன்று. மற்றென்னைபொருளெனின்; விகுதியினாகிய பெயருமுள அவையுமுரியவென்பது பொருளெனக்

கொள்க. வடமொழியுள் உபசர்க்கத்தோடு வினைதொக்க தொகையுமுளவென யோகவிபாகத்தாற்கொண்டது, வேதத் துளிசைபற்றி யொரோவழியவ்வாறு கொள்ளவேண்டுதலா னென்க. அற்றேல், வேற்றுமைத்தொகைக்கணுருபு தொகு மென்பதியாண்டுப் பெறுதுமென்பாரை உவமத்தொகைக் கணுவமவுருபு தொகுதல் யாண்டுப் பெற்றீரெனக் கடாவி மறுக்க. தொகை யெனவே, உருபுதொகுதலுந்தானே போதரும்.

'என்ப'

இனி என்பவென்பது பகரவீற்றுப் பலரறிசொல்.

அற்றேல், என்பவென்னும் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் லோடு இதனிடைவேற்றுமை யாதோவெனின்:—அகரவீறு என்பன என்பவென்றாற்போல அன்பெற்றும் பெறாதும், இடைநிலைவகையாற் காலங்காட்டி. முக்காலத்தினும் வரும். பகரவீறு அவ்வாறன்றி ஈற்றுவகையானெதிர்காலங்காட்டி, முதனிலையுமீறுமாகவே பகுக்கப்பட்டு வரும். இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க.

அற்றேலஃதாக; எழுத்தெனப்படுமென்றல் முக்காலத் திலுமொத்தியல்வதாகலின், "முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை" என்னுஞ் சூத்திரவிதிபற்றி நிகழ்காலப்பொதுச் சொல்லாற்கூறல்வேண்டும்; அன்றித் தொல்லாசிரியர் கூறியீ டென்னுங்கருத்துவகையாற் கூறினும், இறந்தகாலத்தாற் கூறவமையும்; அவ்வாறன்றி என்பவெனவெதிர்காலத்தாற் கிளந்தவாறென்னையெனின்;—நன்று வினாயினாய். "முந்நிலைக் காலமுந்தோன்று மியற்கை" என்னுஞ் சூத்திரம் வடமொழி மதம்பற்றிக் கூறினார், தந்துணிபுரைத்தலன்று, இறப்பினு நிகழ்வினுமுண்மை நிகழ்ச்சியானறியக் கிடத்தலின் எதிர்

காலத்தினுமுளதாக லுணர்ந்தன்றி முக்காலத்தினு நிலைபே றுடைமையுணர்ச்சி கூடாமையின். அதுபற்றி எதிர்காலச் சொல்லாற்கிளத்தல் தமிழ்நடையென்பதாசிரியர் துணிபென் றற்கு எழுத்தெனப்படுப வகரமுதனகரவிறுவாய் முப்பஃ தென்ப என்றாற்போல யாண்டு முடம்பொடு புணர்த்து விதித்ததே சான்றாதலறிக. "முந்நிலைக்காலமும்" என்பது பற்றி ஆசிரியர் நிகழ்காலச் சொல்லானேயிடத்துங்கிளவாமை யுமறிக. அற்றேல், வடமொழிவழக்கொடு மாறுகொள்ளு மாலோவெனின்;—அறியாது கடாயினாய். ஒருமொழியுள் ளுந் தேயவேற்றுமைபற்றி வேறுவேறு வழங்குதலியல் பாதலின், இன்னோரன்னவை மாறுகோளல்லவென்க.

'நூலோர்'

நூலோரென்பது சொல்லெச்சம்.

அற்றேல், பொருளுணர்ந்த பின்னர்ச் சொல்வருவித்தல் கூடாது, பொருளுணர்ந்த பின்னர்ச் சொல்வருவித்தலாற் பெறப்படுவதோர் பயனில்லை, ஆதலாற் சொல்லெச்சம் வரு வித்தல்வேண்டாம் பிறவெனின்;—சொற்றொடருணர்ச்சி சொல்லானன்றிப் பெறப்படாமையின், ஒருதலையான் வேண்டு மென்க.

என்ப + சார்ந்து = 'என்பசார்ந்து'

என்பசார்ந்தென்னு நிலையாத்தொடர் "உயிரீ றாகிய வுயர்திணைப் பெயரும்" என்ற சூத்திரத்திலேசானே இயல் பாய் முடிந்தது.

"குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்றற்றொடக்கத் துச் சூத்திரங்களாற் பெறப்படுதலின், ஈண்டுச் சார்ச்சிக்குச் செயப்படுபொருள் கூறாராயினார்.

'சார்ந்துவரல்'

சார்ந்துவரலென்புழிச் சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வரலென்னுந்தொழிற்பெயரின் வாவென்னுமுதனிலையோடு முடிந்தது.

"வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பும்" என்புழி ஆண்டுவினையென்றது முதனிலையுரிச்சொல்லேயாகலின், விகுதி யெவ்வாற்றான் வரினும் அதுபற்றி யாராய்ச்சி வேண் டாவெனக்கொள்க. "எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொரு ணிலை திரியா" என்றதூஉமிக்கருத்தேபற்றி யென்பது. இன்னும் வினையெச்சமுடிபுவேறுபாடுகளெல்லாம் பாயிர விருத்தியுளுரைத்தாம், கடைப்பிடித்துக்கொள்க.

வரன் + மரபு = 'வரன்மரபு'

வரன்மரபென்புழி "மெல்லெழுத்தியையின்" என்றத னால் லகாரம் னகாரமாயிற்று.

'மரபின்மூன்று'

மரபின்மூன்றென்பது "மெய்பெற" என்றதனானே சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வந்தது.

மரபினவென்பது பாடமாயின், மரபினையுடையனவாகிய மூன்றெனவுரைக்க. மரபினவென்பது மரபென்னும் பண் படியாகத் தோன்றிய பெயர்.

அற்றேல், வினைக்குறிப்போடிதனிடை வேற்றுமை யாதோவெனின்;—வினைக்குறிப்புச் சொல்லெல்லாம் தெரி நிலைவினைபோல முதனிலையிற்பொருள் சிறந்து நிற்கும். பெயர்ச்சொல் அவ்வாறன்றி விகுதியிற்பொருள் சிறந்து நிற்கும். உண்டான் சாத்தன், கரியான்சாத்தன் என்புழி

வினைச்சொற்கள் முதனிலையிற் பொருள் சிறத்தலின், விகுதிப் பொருள் வேறு விளக்குதற்குச் சாத்தனென்னும்பெயர் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டது. இக்கருத்தேபற்றி ஆசிரியர் "எத்திறத் தானும் பெயர்முடிபினவே" என்றார். இனி உண்டான், கரியானென்னும் பெயர்ச்சொற்கள் விகுதியிற்பொருள்சிறத்தலின், அப்பொருளை விளக்குதற்கு வேறோர்பெயர் வேண்டாது, உண்டான்வந்தான், உண்டானைக்கொணா, கரியான்வந்தான், கரியானைக்கொணா எனத் தாமே யெழுவாயாய்ப் பயனிலையேற்றும், ஐமுதலியவுருபுகளேற்றும் நின்றன.

எல்லாச்சொற்களையுங் கூறுங்காற் பொருள்சிறக்குமிடத்தெழுத்தினையெடுத்தும், அயலெழுத்தினை நலிந்தும், ஏனையெழுத்துக்களைப் படுத்துங்கூறுக. எடுத்தல்படுத்தன் முதலிய வோசைகளும் எழுத்துச்சாரியையும் இன்னோரன்ன பிறவுந் தனித்தியங்குமாற்றலுடைய வுயிர்க்கேயன்றி அவ்வாற்றலில்லாத மெய்க்கில்லையெனவுணர்க.

'னகரவிறுவாய்' 'வகாரமிசையும்' 'வஃகான்மெய்கெட' என்புழி வருவன மெய்யையியக்க வந்த அகரத்தின்சாரியையெனக்கொள்க.

இச்சொல்லியல்புணராது, எழுத்தொப்புமையான் மயங்கி, வினைவினைக்குறிப்புமுற்றுக்களை ஓசைவேறுபாட்டாற் பெயராமென்பாருமுளர். ஒருகாரணமின்றி யோசைவேறுபடுதல் பொருந்தாது. பெயராயவாற்றாலோசை வேறுபட்டதெனின், ஓசைவேறுபட்டவாற்றாற் பெயராயிற்றுப் பெயராயவாற்றா லோசை வேறுபட்டதென ஒன்றனையொன்றுபற்றுதலென்னுங் குற்றமாமெனவொழிக. பொருணிலைவேறுபாட்டாற் சொல்லும் வேறெனவே கொள்க. அங்ஙனமாயினும், சொற்

சுருங்குதற்பொருட்டு எழுத்தொப்புமைபற்றிப் பலபொருளொருசொல்லென்ப. நடந்தான், குழையானென்னும் வினை வினைக்குறிப்பு முற்றுச்சொற்களும் வேறு, நடந்தான், குழையானென்னும் பெயர்ச்சொற்களும் வேறென்பதே ஆசிரியர் கருத்தாதல், "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்" என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களை வினையியலுட்கூறாது பெயரியலுட் கூறியவாற்றானும், "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே—வினைப்பெய ருடைப்பெயர்" என வினைப்பெயரை யிவற்றுடனெண்ணலானுமறிக. சேனாவரையர்க்கு மிதுவே கருத்தாதல் "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் "வினைப்பெயர் வருவார் செல்வார் என்பன. தச்சன் கொல்லன் என்பனவுமவை" எனக் காட்டிய வுதாரணங்களானும், "பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் "உண்டான் தின்றான் என்னுந் தொடக்கத்துப் படுத்துச்சொல்லப் படுந்தொழிற்பெயர் வினைச்சொற் போலத் திணையும் பாலுங் காலமுமுதலாயினவற்றை விளக்கி, அன் ஆன் முதலியவீற்றவாய் வருதலிற்றொழினிலையொட்டுமென்றார். ஒட்டுமென்பதுவமச்சொல்" என்னுமுரையானுமறிக. வினைச்சொற்போலவெனவே இவை வேறுசொல்லென்பது பெறப்பட்டது. பண்படியாக வரும்பெயர் பண்புப்பெயரென்றாற்போல வினையடியாக வரும் பெயர் வினைப்பெயரென்பதே சேனாவரையர்க்குங் கருத்து.

வடநூலார் முதனிலையைப் பிரகிருதியெனவும், விகுதி இடைநிலை வேற்றுமையுருபுகளைப் பிரத்தியயமெனவும், அவற்றுட் பெயர் முதனிலையைப் பிராதிபதிகமெனவும், வினைமுதனிலையைத் தாதுவெனவும், பெயர்விகுதியைத் தத்திதமெனவும், வினைமுதனிலைமேல்வரும் பெயர்விகுதியைக் கிருத்து எனவும், வினைமுற்றுவிகுதியைத் திங்கெனவும்,

வேற்றுமையுருபுகளைச் சுப்பெனவும், இடைநிலையை விகரணி யெனவும் கூறுப. வடமொழி வினைச்சொற்களுள் விகுதியே காலங்காட்டுமாகலின், இடைநிலை வினைமுதற்பொருண்மை முதலியனபற்றி வரும் வினைக்குறிப்பு வடமொழிக்கின்று. இவையெல்லாமுதனிலையுமீறுமாகப் பகுக்கப்படுதல்பற்றிப் பின்னுள்ளோரிவற்றைப் பகுபதமெனப் பெயரிட்டு வழங்குப.

இனி "யாரு மில்லை தானே கள்வன்" என்பதனுட் 'கால' வென்பது மரபினவென்பதும் மரபினையுடையவெனப் பெயரெச்சவினைக்குறிப்புச் சொல்லென்றலுமொன்று. அற்றேல், காலவென்புழி அகரம்பால்காட்டுமீறென்றற்படுமிழுக் கென்னையெனின்; — அஃதுண்டென்னு மொருமைச்சொற் கொண்டு முடிதலிற்பால்வழுவாய் முடியுமெனக. இவ்வுண் டென்னுஞ்சொல் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் பொதுவன்றோ வெனின்; — அறியாதுகடாயினாய் உளன், உளள், உளர் என்பனபோலக் குறிப்புணர்த்தி இன்றென்பதற்கு மறுதலை யாய் அஃறிணையொருமைக்குரிய டுவ்விகுதி பெற்று நிற்கும் உண்டென்னுஞ் சொல்லும் வேறே, இல்லென்பதற்கு மறுதலையாய் உண்மைத்தன்மையுணர்த்தி வேறு, இல், யார், எவன் என்பனபோல விகுதியின்றிப் பொதுச்சொல்லாயே நிற்குமுண்டென்னுஞ்சொல்லும் வேறேயெனக் கொள்க. இது யாரென வகரங்கெட்டு நிற்கும் பலரறிசொல்லும் வேறே, யாரென்னும் வினாவினைக்குறிப்பும் வேறேயாமாறு போலக் கொள்க. "தினைத்தா ளன்ன சிறுபசுங் கால — வொழுகுநீ ராரல் பார்க்குங்—குருகுமுண்டு" என்புழி உண் டென்பது குறிப்புணர்த்தி நிற்றலின், அஃதொருமைச் சொல்லேயாமெனவுணர்க. அற்றேல், காலகுருகென்பது பன்மையொருமை மயக்கமெனக் கோடுமெனின்; — அற்

றன்று, "மாடமதா வார்சடைய வள்ளலையு மொக்கும்" என வுயர்திணைக்கண்ணும் பயின்று வருதலின், ஒரு காரண மின்றித் திணை மயங்குதல் பொருந்தாமையின், இன்னோ ரன்னவையெல்லாம் பெயரெச்சவினைக்குறிப்பேயாமென்க.

'மூன்று'

இனி மூன்றென்பதாகுபெயரான் முத்தொகையுடைய வற்றையுணர்த்திற்று இது "கிளந்தவல்ல" என்னுமாகு பெயர்ப் புறனடையாற்கொள்க. இதனை யாகுபெயரன்றென் பாருமுளர் நெல்லையளந்துபார்த்தும் பொன்னை நிறுத்துப் பார்த்துமன்றி அவற்றிற்குப் பதக்குத் தொடியென்று அளவும் நிறையுமாகிய பெயர் கூறப்படாமைபோலப் பத்துப் பொன்னையுமெண்ணிப் பார்த்தன்றி அவற்றிற்குப் பத்தென் னும் பெயர் கூறப்படாமையானும், "ஆறறியந்தணர்" என்புழி ஆறென்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர் அப் பண்பினையுடையவங்கத்தினையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நிற்கு மெனக்கூறிய நச்சினார்க்கினியார்க்கு எண்ணுப்பெய ராகு பெயராதற்கேலாதென்றது கருத்தன்றாகலானும், உரை யாசிரியர்க்குமிவற்றையாகுபெயரென்றலேகருத்தாகலானும், எண்ணுப்பெயரு மெண்ணப்படும்பொருளையுணர்த்தும்வழி யாகுபெயரேயாமென்க இன்னுமுயர்திணைக்கண் மூவரென விகுதி நின்றே பொருளையுணர்த்துதலான், அல்லுழியாகு பெயராயே நின்று பொருளையுணர்த்துமெனவுணர்க. இன்னோ ரன்னவற்றிற்கெல்லாம் வடநூலார் விகுதிநின்று கெட்ட தென்பர்.

அல் + அம் + கடை = 'அலங்கடை.

இனி அல் கடையென்னுங்கடையீற்றுவினை யெச்சக் குறிப்புச்சொல் அம்முப்பெற்று அலங்கடையென நின்றது.

எகாரவீற்றசை

இன்னமை பிரிக்கிற்பெருகுமாகலி னமைக.

பொருளின்மையொருவகையாற் காட்டப்பட்டது

குற்றியலுகர முதலியவற்றிற்குச் சார்பு "குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்றற்றொடக்கத்து வருஞ் சூத்திரங் களானுணர்க. இவை மொழிக்கட்படுத்துக்காட்டவேண்டு தலின், என்றிவையாது மொழிமரபில் வைத்தார். அற்றேல், மயங்கச் சூத்திரங்களு மாண்டுவைக்கவெனின்:—அற்றன்று: "பன்னீ ருயிரு மொழிமுத லாகும்" "உயிர்ஔ வெஞ்சிய விறுதி யாகும்" என்பனபோல இடைபெவருமென்றது இவ்வெழுத்திற்கிவ்வெழுத்து நட்பு அல்லன பகையென்னுந் துணையானே கருவிசெய்தலின், இவையீண்டே வைக்கப் பட்டன. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. ஆசிரியர் நட்பெழுத்துப் பகையெழுத்தாமாறீண் டுக்கூறியினமாமாறு பிறப்பியலாற்கூறுவர். அற்றேல், பிறப் பியலை நூன்மரபிற் கூறுகவெனின்:—பிறவி கூறியின மடைக்கவேண்டுதலானும், விரிவுடைமையானும், வேறோ ரோத்தாகக் கூறினரென்பது. அற்றேல், பிறப்பியலை நூன்மரபின்பின் சார வைக்கவெனின்:—அற்றன்று: மொழி மரபிற்கூறும் விதியெல்லாம் நூன்மரபினொழிபாகலான், அஃததன் பின்னர்வைத்துப் பிறப்பியலவற்றின்பின் வைக்கப் பட்டது.

மொழிமரபிற்கூறும் விதிகள் நூன்மரபினொழிபா மாறு;—"குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்பது முதல் "உருவினு மிசையினும்" என்னுஞ் சூத்திரங்காறும் 'அவை தாம்' என்புழிக்கொழிபு. "முன்றிசை" "ஐயுள" இரண்டும்

"நீட்டம்" என்பதனொழிபு. "நெட்டெழுத்தேழே" என்பது "அவற்றுள் அஇஉ" "ஆஈஊ" என்பவற்றினொழிபு. மொழியாக்கம் அதிகாரப்பட்டமையின் ஓரெழுத்தொரு மொழியென்பது முடன்கூறினார். "மெய்யினியக்கம்" என்பது "னகார விறுவாய்" என்பதனொழிபு "தம்மியல் கிளப்பின்" என்பது முதல் "மகரத்தொடர் மொழி" என்னுஞ் சூத்திரங்காறும் மயக்கச்சூத்திர வொழிபெனக் காண்க. இதனை விரிப்பிற்பெருகும், உய்த்துணர்ந்துமைத் துக் கொள்க

தொல்காப்பியமுதற்சூத்திரவிருத்தி
ஒருவகையான்முடிந்தது.

மெய்கண்டதேசிகன் றிருவடி வாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி

பாயிரம்

முன்னர்ப் பாயிரத்தை வைத்து இது பாயிரமென்றுரைத்துப் பின்னர் அதுகேட்ட மாணாக்கர்க்கு நூலுரைப்பான்றொடங்கினார் இப்பாயிரமுரைக்க வேண்டுவதென்னையென்னுங்கடா நிகழ்தற்கிடனுளதாய வழி, இவ்விவ் வேதுக்களான் முன்னர்ப் பாயிரமுரைக்கவேண்டுமென்றிறுத்தலமையும். அவ்வாறோரியைபுமின்றித் "திருவிளங்கிய மாநகர" முதலாக வெடுத்துரைக்குமுத்தரஞ் செப்புவழுவு மற்றொன்று விரித்தலுமாய் முடியுமென்க. இவ்வாறு தொல்லாசிரியருரையாமையுங் காண்க. 'கங்கையாடிப் போந்தேனொருபிடி சோறுதம்மின்' எனக் கடாவின்றியுஞ் செப்பு நிகழ்ந்ததாலெனின்:—கொடுப்போன்பாலேற்போன் சென்றுழி, இவன் யாண்டுவந்தானெனக் கடாவாதாயினும், கடா நிகழ்தற்கிடமுண்மையின், இதுவும் வினையபொருளை பறிவுறுத்தலேயாமென்க. இங்ஙனங்கொள்ளாக்காற் செப்பிலக்கணம் பொருந்தாமையறிக. வடநூலாரும் மேற்கோள் முன்னர்க் கூறியே பின்னர் ஏது முதலிய நான்குறுப்பும் ஒன்றன்பின்னொன்றியைபுபடக் கூறுமாறறிக. பரிமேலழகர் உரையாளர் பாயிரமியம்புதல் கடனென்பதுபற்றி "இந்திரன் முதலிய" முதலாகச் சிறப்புப்பாயிரமே யுரையாற்கூறினார். இதுநிற்க.

அவயவமாகிய பாயிரத்துள் அவயவியாகிய நூலடங்காதென்றார், அவற்றியல்புணராமையின். அன்றியுமாசிரியர் தொல்காப்பியனார் நூலினியல்பு மரபியலுட்கூறினார். "மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானும்" எனவும் "ஒத்துப் படல மென்னு முறுப்பின்" எனவுங்களெடுத்தோதலின், அஃதவயவமென்ப தவரறிந்திலர்போலும். இன்னும் "நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத்தடக்கி" என்பதனைத் தழீஇயினாராகலின், நூலியல்பு பாயிரத்துளடங்காதென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன்றென மறுக்க

சிறப்புப்பாயிரத்துள் ஆக்கியோன்பெயர் முதலிய வற்றிற்கெடுத்துக்காட்டினவற்றுட் சில பொருந்தாமை தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தியில் விரித்துரைத்தாம், ஆண்டுக் காண்க

பாயிரமுற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம்

எழுத்தியல்

எழுத்ததிகாரமென்புழி அதிகாரம் முறைமையென்றார். அதிகாரமென்னும் வடசொற்கு அதுபொருளன்மை தொல்காப்பியவிருத்தியிற் கூறியவாற்றானறிக.

1. "மலைமகளொருபால்"

மலைமகளென்பது மலையுமகளெனவும் அமங்கலப்பொருடந்து "தொகையார் பொருள் பலவாய்த் தோன்ற"லின் மலையென்பதும், பொருளதிகாரத்துள் "உமையுரு வுருமடுத்து" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் ஏனையவற்றிற்கு மேற்குமாறு மலைமகளொருபாலென்னுஞ் சூத்திரத்திற்குரைத்தாங்குப் பொருள் விரித்துரைத்துக்கொள்க வென்றமையின் ஈண்டு மலைமகளொருபான் மணந்தென்றது இந்நூனின்று நிலவுதல்வேண்டியென்றார்க்கு ஆண்டிற்கு மறுதலையாக உமையுருவுருமடுத்தென்றது இந்நூனின்று நிலவாதிறுதல் வேண்டியெனப் பொருடருதலின் மலைமகளொருபான் மணந்தென்பதும், உறுபொருண்முதலிய வெல்லாவற்றிற்குமுரிய வேந்தனை உல்குபொருட்குரிய வேந்தனென்றல் அவனிறைமைக் கேலாதவாறுபோல ஐந்தொழிற்குமுரிய தலைவனை உலகளித்ததலைவனென்பது தலையன்மையிற் றலைவனென்னும் பெயர்க்கேலாமையின் உலகளிக்கவென்பதும், உலகளித்த வென்றமையாற் றலைவனென்பதும், "வில்வணக்கந்தீங்கு குறித்தமை யான்" எனவும் "முதிர்தலை வணங்கி" எனவும் "வணங்குநுண் மருங்குல்" எனவும் வணங்குதற்கு வளைவே பொருளாகக் கோடலிற் றலையின் வினையாகிய இறைஞ்சு தலையுணர்த்துமென்பதுபற்றிச் சொல்வணக்கமென்பது

சொல்லாகிய வணக்கமெனப் பொருளுரையாது ஒப்புமை பற்றிக் கூறினமை தோன்றப் பரிமேலழகர் "சொல்லினது வணக்கம்" எனக்கூறினமையானும், "வணங்கிய வாயினராத லரிது" என்பது "பணிந்த மொழியினையுடையராதல் கூடாது" என்றும் "பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி" என்றுங் கூறினமையானும், "மனமொழி மெய் களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே" என்புழியும் ஒப்புமைபற்றிக் கூறியதேயாமாகலானும், "தாளை வணங்காத்தலை" எனவும் "அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாத வழி" எனவும் விளங்கோதுதலானும், வணங்குதல் சிறப்பு வினையாவதல்லது பொதுவினையாகாமையின் வணங்கி யென் பதும், அவ்வப்பயன்குறித்து வாராமையறிக. இவ்வாறு மேலுஞ்சொற்றொறுமுள்ள குற்றங்களைக்கூறின், விரியுமென் றொழிக.

2. "எண்பெயர் முறைபிறப்பு"

எண்ணுதற்கும் பெயர் கருவியாகலின், அதனை முற் கூறுவது முறையன்று. எண்ணுமுறையும் போல்வனவற்றால் ஒருபயனின்மையின், அவற்றை வகையுட்சேர்த்துக் கருவி செய்தல் பயனில் கூற்றுமாறறிக.

போலியெழுத்தென வொன்றில்லையென்பது தொல் காப்பிய முதற்சூத்திர விருத்தியுட்காண்க.

4. "உயிரு முடம்பும்"

சுருங்கச்சொல்லு நூற்கண் எந்தவிதியு மோரிடத்துக் கூறிப் பலவிடத்துணர்ந்துகொள்ளும்படி சூத்திரஞ்செய்தலே மரபு. அவ்வாறன்றி உயிரீராறு மெய்ம்மூவாறென்னுந் தொகைகளை எண்ணுச்சூத்திரத்தும் பெயர்ச்சூத்திரத்தும் வேறுவேறு கூறன்மிகையாமென்க.

5. "குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரம்"

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் சார்பெழுத்து மூன்றே யென வரையறுத்திருப்பவும், தாமவரினு நுண்ணறிவுடையார் போன்று, நன்னூலார் கூறியசொற்பற்றிச் சிலமுதலெழுத் துக்களையும் அம்மூன்றனோடு கூட்டிச் சார்பெழுத்தெனக் கொண்டார். அது பொருந்தாமை விருத்தியில் விரித்துக் காட்டினும், ஆண்டுக்காண்க. முதலெழுத்துக்களே தம்மோடு தஞ்சார்ந்தும் இடஞ்சார்ந்தும் பற்றுக்கோடு சார்ந்தும் வருதலாற் சார்பெழுத்தெனக் காரணக்குறியாயிற்றெனின்,-- அஃதாய்தத்திற்குப் பொருந்தாமையின் அவ்வியாத்திக்குற்ற மும், ஆல் கால் என்பன தம்மோடு தாஞ்சார்ந்துவருதலின் அதிவியாத்திக்குற்றமுமாமாறு காண்க

இடவேற்றுமையாற் குற்றியலுகர முப்பத்தாறுதல் சாலுமென்பதும் விருத்தியுட்காட்டினும்.

6. "அகரமுதல"

நன்னூலார் மொழிமுதற்கட் சுட்டுப் பொருளுணர்த்தி வரினல்லது சுட்டெழுத்தாகாவென்பார் "தனிவரிற்சுட்டு" என்றார் தாமுமவ்வாறுகூறாது, எவ்வாறு வரினுஞ் சுட் டெழுத்தாமென்று பொருள்பட வாளா "மொழிமுதல்வரிற் சுட்டு" என்றதுவுமன்றி, அவர் கருத்தறியாது குற்றமுங் கூறினார்.

8. "தோற்றமளவு"

இது பொருந்தாமை விருத்தியுட்காண்க.

9. "உயிருழப்பு"

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறும்" என்புழிப் போலச் செய்யுளின்பம்படத் "தலையினு மிடற்றினு நெஞ்

சினு நிலைஇ'' எனச் சூத்திரஞ் செய்தவாசிரியர் கருத்தை நோக்காது, அதுவே முறையாகக் கொண்டார். சைவாகமங்களின் உந்தியினின்றெழுந்த நாதம் நெஞ்சின்கட் பைசந்தியாய்க் கண்டத்தின்கண் மத்திமையாய் நின்று பின்னர் வைகரியாய் வெளிப்படுமென்றதனையல்லது இவர் கூறிய முறையாற் பிறக்குமென்னாமையானும், பிறவாற்றானும், அது முறையன்மையறிக

11. அவற்றுண்—முயற்சியுள்

நாவிளிம்பணுகுதற்குக் காரணமாகிய பல் அண்பல்லென்றார். பல் நாவிளிம்பணுகுதற்குக் காரணமாயின், அணுகுதற்குச் செயப்படுபொருள் யாதென்பார்க்கு விடையின்மையறிக.

16. "நெடிலோடாய்தம்"

நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடைத் தொடர்மொழி யென்றது "நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடைத் தொடர்மொழி" என இவை யெழுவாயாகவும் தொடரென்பதிவற்றின் பயனிலையாகவுங் கூறி, பதவுரையுள்ளு மிவ்வாறே யுரைத்தார். உரைக்கவே, இவ்வைந்துந் தொடரப்படுவது உகரப்பற்றுக் கோடாகிய ஈற்றுவல்லெழுத்தொன்றுமே யன்றிச் சொன்முழுதுமன்மையின், இவற்றின்மேற் பிற தொடரவும் பெறுமெனக்கூறுவிடின், இவ்வைவகை யெழுத்து மீற்றெழுத்துங் கூடியே யொருமொழியாய் நிற்குமெனவும் பட்டு, அது இது வென்றற்றொடக்கத்தனவுங் குற்றியலுகரமாயான் செல்லுமாறறிக. ஆறன்பகுதியாகிய முப்பத்தெட்டுந் தொடரவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி ஏற்ற பெற்றி தொடருமெனக் கொள்க என்றுரையாது, வன்மையெனப் பொதுப்படக் கூறுதலான், ஆறனையுந் தொடர

வேண்டுமென்னும் யாப்புறவில்லையெனத் தமக்குத் தோன்றியவாறே யுரைத்தார்.

ஏழிடங்கொண்டார்க்குப் பிண்ணாக்குச் சுண்ணாம்பு என்றாற்போல்வனவும் ஆய்தந்தொடர்ந்தனவும் அடங்குமென்பதூஉம் பிறவும் விருத்தியுட் காண்க.

17. "குறியதன்முன்னர்"

அலஃகி இலஃகு எனக் குறிலிணைக்கீழ் ஒற்றில்வழியொற்றாய் வருவதூஉம் ஆய்தமேயாதலானும், இன்னமுதலெழுத்தைச் சார்ந்து தோன்றுமென நியமித்தவாறு தோன்றுதலே சார்பெழுத்திற் கிலக்கணமாதலானும், ஏனையவெல்லாம் எவ்வாற்றான் வரினுங் குறியவிதியிற் பிறழ்ந்து வாராமையானும், ஆய்தங்குறிலிணைக்கீழ் வாராதென்றல் பொருந்ாதென மறுக்க. அஃகாமை அஃகுதல் என வல்லாறன்கீழ்ப் பிறவெழுத்துக்கள் வரினும், ஒன்பஃது ஒருபஃது எனக் குறியதன்மேற் பிறவெழுத்துக்கள் வரினும், ஆய்தங்குறில் வலிநடுவணதேயாமென்பார், "குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி—யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே" என்று ராசிரியர் தொல்காப்பியனாருமென்க.

18. "புள்ளியில்லா"

உயிர்த்தலென்பதற்கு ஒலித்தலெனப் பொருளுரைத்தார். முன்னுருவாகியும் உருவுதிரிந்துமுயிர்த்தல் வரிவடிவிற்கல்லதொலிவடிவிற் கின்மையின், ஒலித்தலென்னும் பொருளேலாமையறிக.

19. "இசைகெடின்"

இதற்கு விருத்தியுட் காண்க.

21. "தற்சுட் டளபெழி"

மூவழியு நையு மென்றதனன் ஐகாரமொழிக்கணன்றிக் குறுகாதென்பதுதானே பெறப்படுதலிற் றன்னைச்சுட்டுதற் கட் குறுகாதென்றலும், ஐகாரமளபெடுத்தல் மேற்கூறப் பட்டமையிற் றன்மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கு மளபெடைக் கட்குறுகுங் கொல்லோவென்னு மையமின்மையின் அள பெடுத்தற்கட்குறுகாதென்றலும், பயனில் கூற்றாமெனக.

ஐகாரமொழி முதற்கட்குறுகாமையும் ஔகாரக்குறுக்க மெனவொன்றின்மையும் விருத்தியுட்காண்க.

22. "ளமெய் திரிந்த"

திரிதல் யாண்டுப் பெற்றாலெனின் அதுவும் அறுவாத முகத்தா னீண்டே பெற்றமென்றார். போன்ம் மருண்ம் என்பன பகுபதங்களாகலின், உரைத்தான் உயிர்த்தான் கற்பான் நிற்பான் என்பனபோல இவையும் பகுபதவுறுப் பாறனுட் சந்திநோக்கி விகாரப்பட்டமை யுணர்ந்திலர் போலும். நடக்தாலென்புழி அவர்தாமே "இயல்பினும் விதியினும்" என்னும் புணரியற்சூத்திர விதியான் முடித்துக் காட்டியவாறுமறிக.

23. "தொல்லைவடிவின"

புள்ளியுந்தொல்லைவடிவேயாயினும் எகரஒகாரங்கட்கும் ஏகர ஓகாரங்கட்குந்தனிமெய்க்கும் உயிர்மெய்க்கும்வடிவொப் புமைகண்டு அவ்வொப்புமைமேல் வேற்றுமைசெய்யும் அவற்பொருட்டுறிற்குமுன்னோர் பின்னர்புள்ளியிட்டெழுது கவென்றாரென்னுங்கருத்தான் "ஆண்டெய்தும்" என்றார்க்கு, அகர ஆகாரங்கள்உகர ஊகாரங்கள்முதலியனவும்அத்தன்மைய

வாகலின், அவற்றிற்கும் வடிவொப்புமைகண்டு அவ்வொப் புமைமேல் வேற்றுமைசெய்யும்பொருட்டு அவற்றிற்கு முன் னோர் பின்னர்க் கீழ்விலங்கும் புள்ளிக்காலுமுதலியவிட் டெழுதுக வென்றாரென்னுங் கருத்தான் அவை கீழ்விலங்கு முதலியன பெறுமென்றோதாமை குன்றக்கூறலாமாகலின், நன்னூலார் கூறிய "ஆண்டெய்தும்" என்பதற்கு அது கருத்தன்றென்க. அங்ஙனங் கடாயினார்க்கு வேறிறுக்கு முறை யறியாமையிற் றமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார். மேலுமிவ்வாறே நெகிழ்ந்து போவனவற்றை ஆண்டாண்டு விரிக்கிற்பெருகும், ஆகலினின்னோரன்னவற்றை விரிக்கின் றிலம்.

27. "ஐ ஒளவலவொடு"

முதலாவனவிவை ஈறாவனவிவையென ஈண்டுக்கருவி செய்தது மேனிலைமொழியீறு வருமொழி முதலோடியையப் புணர்க்கும் பொருட்டன்றேயெனத் தாமுங்கூறினார். புணர்ச்சிக்கட்படுஞ்செய்கை எல்லாமொழிக்கும் பொதுவாகக் கூறியதன்றித் தமிழ்மொழிமாத்திரைக்கன்றாமன்றே. அதற் கேற்ப ஈண்டு நால்வகை மொழிக்கும் பொதுவாகக்கருவி செய்யாது தமிழ்மொழிமாத்திரைக்கே கருவிசெய்யிற் புணர்ச்சிக்கட்படுஞ் செய்கையுந் தமிழ்மொழி மாத்திரைக்கே விதித்தல்வேண்டும்; அவ்வாறன்றிப் பிரமகோட்டம் பிரமக் கோட்டம், வாசுதேவகோட்டம் வாசுதேவக்கோட்டம் என்றாற்போலப் பிறாண்டும் வடமொழியுதாரணங்களு மெடுத்துக்காட்டி, இடையுரிபோல வடமொழிக்குஞ் செய்கை யியம்பி, அவ்வியம்பிய கொளாதவற்றிற்கு "இடையுரி வட சொலி னியம்பிய கொளாதவும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் புறனடையுந் தாமுங் கூறுதலானுங், "திங்களு நாளு முந்து

கிளந் தன்ன" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வடமொழிப்புணர்ச்சியே சிறந்தெடுத்தோதுதலானும், அதற்கேற்ப எண்ணெல்லாமொழிப்புணர்ச்சிக்குங் கருவிசெய்யாது தமிழ்மொழிப்புணர்ச்சி மாத்திரைக்கே கருவிசெய்தல் குன்றக்கூறலென்னுங் குற்றமாமெனக. அல்லதூஉம், "தம்பொறிகளால்யவனர் நாட்படுத்த பொறியே" எனவும் "பலர்கொல் யூபநட்ட வியன்களம் பலகொல்" எனவும் "முமலி தந்த மனவுச்சூ லுடும்பின்" எனவும், பிறண்டுஞ் சான்றோரெல்லாம் இவற்றை மொழிக்கு முதலாக வெடுத்து நிலைமொழி வருமொழியாகப் புணர்த்து இவ்வாறு மொழிக்கு முதலாகாதவாரியச்சொற்களை அரத்தம் இரதி உலோபமென மொழிக்கு முதலாமெழுத்துக்களோடு கூட்டிக் கூறுதலின், அதற்கேற்ப இவ்வெழுத்துக்கண் மொழிக்கு முதலாம் இவ்வெழுத்துக்கண் மொழிக்கு முதலாகாவென எல்லாமொழிக்கும் பொதுப்பட வரைந்தோதாரிடின், ஆரியச்சொற்கள் ரத்தம் ரதியென்றாற்போல வேண்டியவாறே மொழிக்கு முதலாகவெடுத்து நிலைமொழி வருமொழியாகப் புணர்க்கப்பட்டு வழுவாமென்னுங் கருத்தானும், நன்னூலார் எல்லாமொழிக்கும் பொதுவாக மொழிக்கு முதலாமெழுத்துக்களிவை ஆகாவெழுத்துக்களிவையென வரைந்து கருளிசெய்தார். இவரிவ்வியல்புணராமையிற் றமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார் "ஐ ஔவெனுமூன்றலங்கடை" என்பது முதலாக இவ்வெழுத்துக்களை மொழிக்கு முதலாகாவென ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் விலக்கினமையின், இவ்வடமொழிகளுந் திசைச்சொற்களும் அக்காலத்திவ்வாறு தமிழின்கட் பயின்றுவாராமை பெறுதும்.

ஙனமென்னும் பலபொருளொருசொற் றனித்து வருதலின்றி யாழக்களின்வழிச் சார்ந்து வருமாகலின், அக்கருத்

தானே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "முதலா கெழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும்" என்றார் அவ்வழக்கிக்காலத்து வீழ்ந்தமையின் இக்காலத்துப புதியனபுணர்த்தலான் வழங்குதற்கேற்ப, நன்னூலார் "சுட்டியா வெகர வினாவழி" என்றார். இவர்கருத்தறியாது தோன்றியவாறே குற்றங் கூறினார். அங்ஙனம் இங்ஙனமெனச் சார்ந்துவருவனவற்றிற்கு அங்கு இங்கு எனவுறுப்பாய் வருவனவற்றை யெடுத்துக் காட்டி மறுத்தல் பொருந்தாமையறிக.

28. "ஆவி ஞணநமன"

குற்றுகரத்தைப் புணர்ச்சி வேறுபாட்டான் வேறெடுத்தோதினராகக் கூறினார் அல்லுழியுயிரேயாமென்னுங் கருத்துப்போலும் அஃதாசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குக் கருத்தாயிற் குற்றியலுகரப் புணரியலை உயிர்மயங்கியலைச் சாரவைப்பர். அங்ஙனம் வையாது புள்ளிமயங்கியலின் பின்னர் வைத்தது இம்மயக்கம் வாராமைப்பொருட்டென்றே கொள்க. முதலெழுத்திற்குப் புணர்ச்சி கூறிப் பின்னர்ச் சார்பெழுத்திற்குப் புணாச்சி கூறவேண்டுதலின், அம்முறை பற்றிக் குற்றியலுகரப்புணரியலை உயிர்மயங்கியல் புள்ளி மயங்கியலின் பின்னர் வைத்தாரென முறைகூறவறியாது, நச்சினார்க்கினியார் மெய்யுயிரென்றவற்றுள் உயிரினது விகாரமாய் நின்ற குற்றியலுகரத்தை இருவழிக்கண்ணும் புணர்க்கின்றமையிற் புள்ளிமயங்கியலோடியைபுடைத்தாயிற் றென்றார். உயிரினது விகாரமாயின் உயிர்மயங்கியலைச் சார வையாது புள்ளிமயங்கியலைச் சாரவைத்தல் முறை யன்மையின், அது பொருந்தாதென்க. ஆய்தத்தை யொரு நிமித்தம்பற்றி யொற்றின்பாற்படுப்பினும்பதினெட்டொற்று

ளடங்காதவாறுபோலக் குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்களை யொருமித்தம்பற்றி உயிரின்பாற்படுப்பினும் பன்னிரண்டு யிருள்ளு மடங்காது வேறேயாமெனக் கொள்க.

29. "குற்றுயிரளபு"

ஈண்டுதாரணங்களுட் சிறிது பொருந்தாமை யுய்த்துணர்க. எழுத்து வேற்றுமையல்லது இடவேற்றுமைபற்றி யெண்ணலாகாதென மேலோதியவர் ஈண்டுமவ்வாறே உயிரீறு பன்னிரண்டெனவெழுத்து வேற்றுமைபற்றியெண்ணமறந்து இடவேற்றுமைபற்றியெண்ணி, உயிரீறு நூற்றறுபத்து மூன்றென மயங்கிக்கூறினார். முதலுக்குமிஃதொக்கும்

30. "னகரவிறுதி"

"மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த—னகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃதென்ப" எனவாசிரியர் தொல்காப்பியனார் வரைந்தோதியிருப்ப, இவர் இதுதொடக்கத்தன வெனப் பின்னுஞ் சிலவுளவாக அவரோடு மாறுகொளக் கூறினார் நிலன் நிலம் என்றற்றொடக்கத்துக் குறிலிணை யொற்றாய் நிற்குஞ் சொற்களின் னகரம் மகரத்தோடு மயங்கி நிற்குமாற்றலுடைமையின், அவ்வாற்றலுடையவற்றுள் மயங்காது நிற்குஞ்சொற்களை யெடுத்தோதி விலக்கல் வேண்டும். அவ்வாற்றலில்லாத கடான்வயான் என்றற் போலுங் குறினெடிலொற்றுக்களை யெடுத்தோதி விலக்கல் வேண்டியதெற்றுக்கென்க. யாண்டுங்குறிலிணையொற்றல் லுழிவரும் னகரமும் மூவெழுத்தினிறந்த தொடர்மொழி னகரமும் மகரத்தோடு மயங்காமை கண்டுகொள்க. ஆசிரியர் தொடர்மொழியென்றாராயினும், தொடர்மொழியுண் முந்திய

தாகிய மூவெழுத்துத்தொடர் மொழியென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. அவற்றுள்ளுங் குறிலிணை யொற்றாகிய மொழி யென்பது ஏற்புழிக்கொடலாற்கோடும்.

31. "கசதபவொழித்த"

மெய்யொடு மெய்யியைதற்கே சையோகமென்னுங்குறி வடநூலார் கூறுவர். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும், "அம்மூ வாறும் வழங்கியன் மருங்கின்—மெய்ம்மயங் குடனிலை தெரியுங்காலை", என மெய்யொடு மெய்யியைதற்கே மயக்கமென்னுங்குறியீடு கூறினார். அக்கருத்தேபற்றி நன்னூலாரும் "இவ்விருபான் மயக்கு மொழியிடைமேவும்" எனச் சூத்திரப் பொருளை முடித்து, உயிருமெய்யு மயங்குமயக்கத்துக்கு வரையறையின்மையின் அவையிக்குறியீடு பெறாவென்பார், "உயிர்மெய்மயக்களவின்றே" எனவொழிந்தார. ஒன்றோ டொன்றியைதலொப்புமைபற்றி, "ஏழுத்தனிக் குறிலணையா" என்பதனை இதனைச் சாரவைத்தார அதனைது மயக்கமென்னுங்குறியீடு பெறுமையறிக அக்கருத்தறியாது அவற்றிற்கு மயக்கமென்னுங் குறியீடு கொண்டாராயினும், முதலிறுதிகளை ஒற்றுமைநயம்பற்றி உயிர்மெய்முதல் உயிர்மெய்யீறென வோதாது வேற்றுமை நயம்பற்றி மெய்ம்முதல் உயிரீறென வோதியவாறே, ஈண்டும் கருவி துணங்கை யென்பவற்றை உயிர்மயக்கமெனக் கோடல்வேண்டும். அதனை மறந்து உயிர்மெய்மயக்கமென்றல் பொருந்தாமையறிக.

35. "தம்மரபிசைப்பின்"

முதலாமெனவே, ஈறாதலுந்தானே பெறப்படும். முதலீ றிடைநிலையென வேண்டாகூறினார். இவ்விதிக்கும் பயன் கூறாதார்க்கு இச்சூத்திரம் பயனில்கூற்றாய் முடியுமென்க.

36. "அம்முனிகரம்"

போலியெழுத்தென வேறில்லையென்பது விருத்தியுட் காண்கவென மேலுரைத்தாம், கடைப்பிடிக்க.

37. "நெட்டுயிர்காரமும்"

ஒற்றுக்கள் சாரியைபெறுமென்பது விருத்தியுட் காண்க.

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

பதவியல்

1. "எழுத்தே தனித்தும்"

நன்னூலார் பதவியல் கூறியதற்கு முதனூல் வடநூலாகலின், அது தோன்ற மொழியியலென்னாது பதவியலென வடசொல்லான் அதற்குப்பெயரிட்டு, அவ்வோத்துள் வடவெழுத்துத்தமிழில் வருமாறுங் கூறினர். இவர் தமிழ்மொழி மாத்திரைக்கே யிலக்கணங் கூறுதுமெனப் புகுந்தமையாற் பதவியலென வடமொழியாற் குறியிடுதல் பழுதாமென்க

எழுத்துத் தனித்து நிற்றலானும் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்றலானுமன்றே தனிமொழி தொடர்மொழி யெனப் பெயர்பெற்றன. அங்ஙனமாகலின் ஈரெழுத்திறந் ததனையுந் தொடர்மொழியென்னுங்கால், அவை தொடர்ந்தனவு மல்லவாய்ப்பொருளை விளக்குதலுமில்லையாமாகலின், ஈரெழுத்தொருமொழியுந் தொடர்மொழியென்றலே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்து. ஆயினும், "தொடரலிறுதி" எனவும் "சொல்லியதொடர்மொழியிறுதி" எனவும் "மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த—

ணகரத் தொடர்மொழி" எனவும் "நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றும்" எனவும் ஈரெழுத்துத் தொடர் மொழிக்கும் இரண்டிறந்திசைக்குந் தொடர்மொழிக்கும் முறையே பெயராகக் கண்டு, முன்னர்ச் செய்கை செய்வதற் கேற்ப, அவ்வீரெழுத் தொருமொழியெனவுந் தொடர் மொழியெனவும் பெயரிட்டுக் குறிசெய்தார். இதுவே யாசிரியர் கருத்தாதல் "தொடர்மொழி" யென வாளா கூறாது "இரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி" என அடை கொடுத்தோதியதே இரண்டிறவாதிசைக்குந் தொடர் மொழியுமுண்டெனப் பொருள்கொள்ளக் கிடத்தலானறிக. நன்னூலார் கொண்ட நயத்திற்கு அவ்வாறு குறிசெய்ய வேண்டாமையின்; இரண்டிறந்திசைக்குந் தொடர்மொழியை வேறுபடுத்துத் தொடர்மொழியென ஒன்றாகக் கூறினார். இவரக் கருத்தறியாது தாங்கருதவேண்டியவாறே யுரைத்தார்.

இன்னுமிவ்வியல் முழுதினும் இவர் கூறியவற்றுட் குற்றங்களை விரிக்கப்புகின், விளையாட்டு மகளிரட்ட மணற் சோற்றிற் கல்லாராயப் புகுதலோடொக்குமென்றொழிக. அவையெல்லாம் விருத்தியுட் கூறியதுபற்றியுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

சொல்லியல்பு சிறிதுமுணராமையாற் றமக்கு வேண்டிய வாறெல்லாங் கூறினார் பிரயோக விவேக நூலாருஞ் சொல் லியல்புணராமையான், எல்லாச்சொல்லும் முரிச்சொல்லா மெனவும், குறிப்புவினைமுற்றும் பெயர்பகுபதமுமொன் றெனவும் மயங்கக்கூறி, குறிப்புவினைமுற்றே தத்திதாந்த மெனவுங் கூறினார் தத்தி தன் பிராதிபதிகமெனப் பெயர் பெற்று ஐம்முதலிய வுருபேற்றுச் சுபந்தமென நிற்குமென அவர்தாமே கூறினமையும் இவ்விலக்கணம் வினைக்குறிப்புக் கேலாமையுமறிக.

14. "இலக்கியங்கண்டதற்கிலக்கணம்"

கச்சினன் கட்டினன் என்புழி வரும் இன் ஈண்டுச் சாரியையன்று, உறங்கினானென்புழிப்போல இடை நிற்றலானிடை நிலையாமென்றார். அதனை மறந்து, பதமுன்விகுதியும் என்னுஞ் சூத்திரத்துள் உண்டது ஊரது என்றாற்போல்வன சாரியை வரவேண்டியே நின்றனவென்றார். இங்ஙன முன்னொடு பின் மயங்கக்கூறுதல் அவரியல்பென்க.

பதவியல் முற்றிற்று.

உயிரீற்றுப்புணரியல்

1. "மெய்யுயிர்முதல்"

உயிரீற்றுப்புணரியலென்பதற்குப் "பதமுன் விகுதியும் பதமுமுருபும் புணர்வுழி" என்றவாறே உயிரீற்றுப்பதமுன் வருமொழி நாற்கணமும் வந்து புணருமியல்பென ஏழாம் வேற்றுமைச் சந்திப்பொருள்படக் கூறாது, உயிரீற்றுப்பத நின்று வருமொழி நாற்கணத்தோடு புணருமியல்பெனப் பொருளுரைத்தார். அங்ஙன மெழுவாய்ச்சந்திப் பொருள்பட நிற்பின், உயிரீறுபுணரியலென இயல்பாய் முடிவதல்லது உயிரீற்றுப்புணரியலெனச் செய்கைப்பட்டு முடியாமையான், அது பொருளன்மையறிக. மெய்யீற்றுப் புணரியலென்பதற்கும் இஃதொக்கும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்" எனக்கொண்ட குறியீடு மறிந்திலர்போலும்.

2. "ஐம்முதலாறும்"

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வினைத்தொகைகள் பண்புத் தொகைகள் இருமொழிப்புணர்ச்சியானும் பிரிவிலொட்டுக்

களாய் நிற்றலிற் "புணரிய னிலையிடையுணரத் தோன்று" எனவும், பகுபதமொருமொழியாய் நிற்றலிற் புணர்ச்சி யெய்தாதெனவு மொழிந்தார், தொகுத்துச் செய்யுநூலாக லின். அது பாயிரத்துள் "புலந்தொகுத்தோன்" என்றத னானறிக. இவரந்நயம்பற்றியோதாது, நன்னூலார்கூறிய நயம்பற்றி "ஆறினு முன்னிப் புணர்த்து முடித்தனர் கொளலே." எ - ம் "பதமுன்விகுதியும் புணர்வுழி." எ-ம். கூறி, ஒருமொழி நீர்மைத்தாகிய பகுபதத்தினை நிலைமொழி வருமொழியாகப் பகுதி விகுதி முதலியவற்றை வேறு நிறீஇப் புணர்ச்சிக்குக் கூறிய செய்கையாற் செய்கைசெய்து புணர்த்து முடித்தவர் இருமொழிப்புணர்ச்சியாகிய வினைத் தொகை பண்புத்தொகைகளை நிலைமொழி வருமொழிசெய்து புணர்க்கப்படாவென்றலும் அவற்றிற்குச் செய்கைகூறு தொழிதலுங் குற்றமாதலறிக.

பொற்றொடி, பவளவாய், திரிதாடி, வெள்ளாடை, தகர ஞாழலென்னும் வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐந்தொகை யும் தத்தம்பொருள்படத் தொகாது அன்மொழிப்பொருள் படத் தொக்கவழிப் பின்னரவை வேற்றுமைத்தொகை முதலிய தொகையாகாமையின், அவ்வேறுபாடுபற்றி அன் மொழித்தொகை வேறு கூறிய நன்னூலார் கருத்தறியாது, அன்மொழிப்பொருள்படத் தொக்கவிருமொழியையும் நிலை மொழியாகவே நிறுத்தி வேறு வருமொழியோடு புணர்த்திக் காட்டிக் குற்றங்கூறல் பொருந்தாமையறிக. அவ்வாறு புணர்த்தலே சந்தியாயிற் புலிப்பாய்த்துள் புலிவிற்கெண்டை முதலியவற்றையும் வேறு வருமொழியோடு புணர்த்து உதாரணங்காட்டல்வேண்டும். வேண்டவே, அவையுமல்வழிச் சந்திக்கேலாமையுணர்க. பொற்றொடியென்பது தொடியை

புணர்த்தியவழி வேற்றுமைச்சந்தியாம்; அணிந்தானை யுணர்த்தியவழி அல்வழிச்சந்தியாமெனத் தெரிந்துகொள்க

3. "வேற்றுமைவழிய"

இச்சூத்திரத்திற்கிதுபொருளன்மை விருத்தியுட்காண்க

5 "வலித்தன்மெலித்தனீட்டல்"

வலித்தன் முதலிய நான்குவிகாரமும்படுதல் சொல்லின் கண்ணதாகிய வெழுத்திற்கெனவும், விரித்தறொகுத்த லென்னு மிரண்டு விகாரமும்படுதல் சொன்முழுதிற்குமென வுங் கூறினார் "தண்ணந் துறைவர் தகவிலர்" என்புழி அம்முச்சாரியையாய்த்தான் அசைநிலையாய்த்தான் அழ கென்னும் பொருட்டாய்த்தானிற்கு மாகலானும், சொல் யாண்டும் பொருட்பயனின்றி வாராமையானும், சொல்விரித லாமாறியாண்டையதென்க. அன்றியும் "சீர்நிலை திரியாது தடுமாறும்மே" எனவெழுத்துவிரியும் விகாரம் வேறியாண் டடங்குமென்றொழிக. இன்னுமினமல்லாத சொல்விகா ரத்தை யெழுத்துவிகாரத்தோ டெண்ணல் பொருந்தா மையுமறிக. இவ்வையநீக்குதற்கன்றே ஆசிரியர் தொல் காப்பியனார் அறுவகை விகாரத்துள் விரிக்கும்வழி விரித் தலையுந் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலையும் நடுவண்வைத் தெண்ணியதூஉமென்க.

6. "ஒருமொழிமூவழி"

ஒருமொழியானது ஒருதொடரின் முதலிடை கடை யென்னு மூன்றிறுத்துங்குறுகலும் வேண்டுழி வருமென்றலே இச்சூத்திரப் பொருளென்பது தெரிந்துகொள்க. "குறைச் சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்" என்பதுமிது.

7. "அன்ஞனின்னல்"

தொடையலென்புழி அல் விகுதியென்றொழிக. அற்றுச் சாரியை பொருணிலைக்குதவிசெய்யுஞ் சிறப்புத்தோன்ற "நல்லற்று" என்ற நன்னூலார் கருத்தறியாது, அல்லுச் சாரியையெனக்கொண்டார்

8. "அத்தினகரம்"

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறிய சாரியைச் சூத்திரம் பல்காமைப்பொருட்டு தமக்கேற்றவாறு வேறுபடுத்து வார்க்கு, அத்துச்சாரியையேயன்றித் துச்சாரியையுமொன்று வகுத்து இச்சூத்திரமோதாதொழிதலே பொருத்தமுடைத் தென்க.

9. "பதமுன்விகுதியும்"

நன்னூலார்போல "வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்" எனத்தொகுத்துக்கூறிப் புறனடையுமீண்டே கூறி னார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்போல மேற்பதங்கட்குத் தனித்தனி சாரியைப் பேறு விதிக்கப் புகுந்தார்க்கு ஈண்டே யிவ்வாறு கூறல் பொருந்தாமையறிக.

12. "புள்ளியீற்றுமுன்"

"ஞணநமலவளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்" என்றற்றொடக்கத்து மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சிக்கேயுரிய விதியையீண்டுக் கூறுதல் உயிரீற்றுப் புணரியலென்னும் பெயர்க்கேலாமை தெரிந்துகொள்க.

13. "குற்றியலுகரத்திறுதி"

இது பொருந்தாமையும் பிறவும் விருத்தியுட்காண்க.

19. "பொதுப்பெயருயர்திணை"

நிலைமொழிச் செய்கையாய்த் திரிதற்குரிய வெழுத்துக்கள் திரியாதியல்பாதலும் வருமொழிச்செய்கையாய் மிகுதற்குரிய வெழுத்துக்கண் மிகாதியல்பாதலுங் கருதியன்றே, 'ஈற்றுமெய்யியல்பாம்' என்றும், 'வன்மைமிகா' என்றும் பகுத்தோதினர். அவ்வாறே யரழக்கண் மூன்றும் உயிர் போல வருமொழிச்செய்கையாய் வன்மைமிகுதற்குரியன வன்றி ஏனைமெய்போல நிலைமொழிச்செய்கையாய்த் திரிதற்குரியனவன்மையின், அவற்றுள் ழகரம் பொதுப்பெயருயர் திணைப் பெயர்கட்கீறாகாமையின், ஈறுவன ஏனை இரண்டனையு முயிரொடு சேர்த்து வருமொழிச்செய்கை யியல்பாமென் றுது ஏனைமெய்களோடொப்ப வைத்தியல்பாமென்றல் பொருந்தாமையறிக. அக்கருத்துக்கொள்ளாக்கால், ஈற்று மெய்முன்மிகா எனவும் அவற்றிற்றுயி ரியல்பாமெனவு மாறிக்கூறினும் பொருந்துமெனப்பட்டு, வழுவாமாறறிக.

22. "ஔவென வருஉம்"

இச்சூத்திரத்திற்கூறிய வெழுத்துக்களை யீறாகவுடைய சொற்கள் முன்னிலை வினைக்கின்மையான் அதன்கணைய மின்மையின், முன்னிலைவினையை விலக்குதல்வேண்டாம், இவ்விற்றுத் தொழிற்பெயருண்மையின் அதனை விலக்குதல் வேண்டுமாயின், சொல்லென்பதே வல்வினையெனவே யமை யும். அவ்வாறு கூறுது ஒருமொழியே யோசை வேறுபாட் டாற் பிறிதுபொருளையு முணர்த்துமென மயங்கி, ஏற்புழிக் கோடலான் ஈண்டேவல்வினை மேற்றாயிற்றெனப் பழுதுபடக் கூறினர்.

24. "மெல்லெழுத்துமிகுவழி"

புணர்ச்சிக்கணுயிர்மிகவருஞ் செய்கைக்கு இவரியாண்டுஞ் சூத்திரங் கூறுமையின் "உயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருத லும்" என்றலும், ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வீறு மெல்லெழுத்து மிகும் இவ்வீறு வல்லெழுத்துமிகும் இவ்வீறியற்கையாம். இவ்வீறு சாரியை பெறுமென ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் கூறியவாறே இவர் தனித்தனி வகுத்துக்கூறுமையின் "இயல் பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்" என நன்னூலார் கூறிய வாறே பொதுப்படக் கூருது ஆசிரியர் கூறியவாறே வகுத் துக் கூறுதலும், பொருந்தாமையறிக.

"எக்கண்டு பெயருங் காலை" "நப்புணர் வில்லா நயனில் லோர்" என நெடுமுதல் குறுகும் விரவுப்பெயர்கள் இனமெல் லெழுத்தாய்த் திரிதற்குரிய மகரந்திரியாதுகெட்டு வல் லெழுத்துப்பெற்றனவெனத் தாங்கூறிய செய்கைக்கேற்பக் கூற மறந்து, மெல்லெழுத்துப்பெறுதற்குரியன வல்லெழுத் துப்பெற்றனவென ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் கூறியவாறே அவ்வுரைவாசகத்தை யெடுத்தெழுதினுர்.

29. "எகரவினுமுச்சுட்டின்"

இதனுட்சொன்முடிபு பொருந்தாமை தெரிந்துகொள்க.

31. "இயல்பினும் விதியினும்"

பிறிதென்னு நயம்பற்றிக் கூறிலமென்றூர்க்கு "இயல் பினும் விதியினும்" எனப் பகுத்துக் கூறல் பொருந்தாமை யறிக.

புலிபோலக் கொண்டான் என்புழிப் போலவென்பது உணக்கொண்டா னென்புழிப்போலக் காலம்விளக்கி நிற்றலிற் றெரிநிலைவினையாவதல்லது குறிப்புவினையாகாதென மறுக்க.

கண்டெனக்கொண்டானென்புழி எனவென்பது செய்து செய்யூ முதலியவற்றீறுபோல வினையெச்சவிகுதியேயென மறுக்க.

அதிர்ப்புக் கடிதென்பதனுள் அதிர்ப்பென்பதனைக் குற்றியலுகர வீற்றுரிச்சொலென்றார், உரிச்சொலிலக்கண மறியாமையின். அதிரென்னுமுரிச்சொற் புகரவிகுதி பெற்றுத் தொழிற்பெயராய் நிற்குமாறறிக.

35. "செய்யியவென்னும்"

உருபுயிரீண்டடங்காதென "மூன்ற னுருபினு மாற னுருபினும்" என்று வேறுசூத்திரஞ் செய்வார்க்கு ஈண்டாற னுருபுவேறோதல் பொருந்தாமையுணர்க.

சொற்பல்கச் சூத்திரஞ்செய்தற்கஞ்சாதார்க்கு ஈண்டை விதிகளை நன்னூலார்போலச் சாலவுஞ் சொற்சுருங்கச் சூத்திரித்தும், "அன்றுவரு காலை யாவாகுதலு—மைவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலுஞ்—செய்யுண் மருங்கி னுரித்தெனமொழிப." "மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப் பொடு தோன்றலு—மன்ன பிறவுந் தன்னியன் மருங்கின்—மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கு—மைகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப" என்றாற்போலுஞ் சிலவற்றை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்போலச் சாலவுஞ் சொற்பல்கச் சூத்திரித்தும், ஒருவழிப்பட நில்லாராயினார். இன்னுஞ் சிலவிதிகளை நன்னூலார் நயம்பற்றிப் புடைநூலோ டொப்பக் கூறிச் சிலவிதிகளை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் நயம்பற்றி வழி நூலோ டொப்பக்கூறினார். ஒருநயம்பற்றி யொருவழிப்பட்டு நின்று கூறாது, இவ்வாறு பலவழிப்படச் செய்தார், நூல்செய்யுந்திற னறியாமையானென்க. ஏனையவு மிவ்வாறே யாண்டாண்டுக் கண்டுகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

உயிரீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று.

உருபுபுணரியல்

11. "இதற்கிதுமுடிபு"

எண் பெயர் முதலிய புறப்புறக்கருவியென்றூர் என்னு முறையும் பிறப்பு முருவு மளவுஞ் செய்கைக்குக் கருவி யாகாமையின், அவை பயனிலவாய் முடியும், இவர் கூறிய முறைநோக்குவார்க்கெனவறிக. பதவியல் புறக்கருவியென் றூர்க்கு "எழுத்தே தனித்து மிணைந்துந் தொடர்ந்தும்—பத மாம் பொருடரின்" என்பதொழிந்த வினையவெல்லாம் வெற் றெனத்தொடுத்தலாய் முடியுமாறறிக. "மெய்யுயிர் முதலீ றாவிரு பதங்களும்" என்றற் றொடக்கத்தனவற்றை அகக் கருவியென்னது அகப்புறக்கருவி யெனவும் "எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா" என்றூற்போலும் புறப் புறக்கருவியை அகக்கருவியெனவுங் கூறினூர், இச்செய்கை செய்தற்கு இது சிறந்த கருவி இது சிறவாக்கருவியென்னு முண்மையறியமாட் டாமையின்.

இனிச்செய்கையை நான்காகவகுத்துக் கூறியதூஉம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

உருபுபுணரியன் முற்றிற்று

எழுத்ததிகார முடிந்தது.

சொல்லதிகாரம்

பெயரியல்

1. "உமையவளொடு."

இவ்வதிகாரம் மேற்பாயிரத்து ளெழுத்துமுதன் மூன்றையுமென நிறுத்தமுறையானே எழுத்துணர்த்திச் சொல்லுணர்த்துகின்றாராகலிற் சொல்லதிகாரமென்னும் பெயர்த்தென்றார். பாயிரஞ்செய்தார் சதாசிவநாவலரென் றன்றே ஆண்டுரைத்தார். சதாசிவநாவலர் நிறுத்த முறைபற்றி வைத்தியநாத நாவலர் நூல் செய்தாரென்றல் பொருந்தாமை யறிக, பாயிரம் நூல்செய்த பின்னர் செயப்படுவதாகலின். அது "பொருள்விரித் துரைத்தனன்" என்றிறந்தகாலவாய் பாட்டாற் கூறியதனானுமுணர்க.

4. "உயர்திணை யென்மனார்."

மக்கட்சுட்டென்பது பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையெனவும், மக்களென்ற தாகு பெயரான் மக்கட் சுட்டையுணர்த்தி நின்றதெனவுங்கூறினார். மக்களென்றதாகுபெயரான் மக்கட்சுட்டையுணர்த்திற்றேல், "பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென் — றந்நான் கல்லது குடியுமில்லை" என்புழிப்போல ஆண்டஃதஃறிணைச் சொல்லாதல்வேண்டும்: வேண்டவே, அஃதலபிறவேயென அஃறிணைச்சுட்டாற் கூறுது "அவரல பிறவே" என்றல் திணைவழுவாய் முடியுமாகலின், அஃதாசிரியர் கருத்தன் றென்க. இன்னோரன்னவையெல்லாந் தொல்காப்பிய முதற் சூத்திர விருத்தியுள் விளங்கக் கூறினும், ஆண்டுக் காண்க.

உயர்திணையென்பது இறந்தகால வினைத்தொகை யென்றார். உயர்ச்சி முக்காலத்து மொத்தியல்வதறியார் போலும்.

திணையென்பதொழுக்கமென்றார். அஃறிணையுளுயிரில் லனவற்றிற்கு ஒழுக்கமின்மையின், அது பொருளன்று. இவையுயர்சாதி இவையிழிசாதியென உலகத்துப்பொருளை யெல்லாம் இருவகைசாதியாகப் பகுத்துக்கூறுதலே ஆசிரியர் கருத்தாகலானும், திணையென்னும் பலபொருளொருசொல் ஈண்டுச்சாதியுணர்த்தி நின்றதெனக் கொள்க.

6. "ஒன்றேபல."

ஆண்பால் பெண்பாலென்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கே யன்றி அஃறிணைக்கின்றென்றார். "ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய" "பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய" என்னு மரபியற்சூத்திரங்களையும், ஆண்மைசுட்டிய பெயர் பெண்மைசுட்டிய பெயரென்னுங் குறியீடுகளையும், களிறு பிடி முதலிய வழக்குக்களையும் மறந்தார்போலும்.

7. "தெய்வமும் பேடுமாம்."

ஆணவாய்ப் பெண்ணிழந்ததற்கும் பெண்ணவாயா ணிழந்ததற்கும் முறையே பேடன்வந்தான் பேடிவந்தாளென வுதாரணங்காட்டி, அலி அவற்றின்வேறெனக் கூறினார். அது பொருந்தாது, பெண்ணவாயாணிழந்ததனைப் பேடியெனவும் ஆணவாய்ப் பெண்ணிழந்ததனை அலியெனவுங் கூறுதலே மர பாகலின். அது பேடன் வந்தான் பேடன்மாரென உரை யாசிரியரை யுள்ளிட்டோர் காட்டாமையானும், அலிவந்தா னெனத் தாமுங்காட்டாமையானும், "பெண்ணவா யாணி ழந்த பேடி யணியாளோ" எ - ம். பேடிகை வாளாண்மை" எ - ம். "இன்பா லடிசிற் கிவர்கின்ற கைப்பேடி." எ - ம்.

சான்றோரெல்லாம் பெண்ணவா யாணிழந்ததனையே பேடெனக் கூறுதலானுமறிக. அற்றேல், ஏனையாண்பால் பெண்பால்போலப் புணர்ச்சிமுதலாயவற்றிற்குரியவாய் முகவுரோம முலைமுதலிய வுறுப்புக்களுடையவாய்த் தன்மை திரிந்தன ஆண்பேடு பெண்பேடெனவும், இத்தன்மையில்லதலியெனவுங் கூறினாகாதோவெனின்;—ஆகாது, "வேயே திரண் மென்றோள்வில்லே கொடும் புருவம்—வாயே வளர்பவள மாந்தளிரே மாமேனி—நோயே முலைசுமப்ப தென்றார்க் கருகிருந்தா—ரேயே யிவளொருத்தி பேடியோ வென்று—ரெரிமணிப்பூண் மேகலையாள் பேடியோ வென்றார்." "பலி கொண்டு போகாத பாச மிவள்கண்—ணொலிகொண் டுயிருண்ணுங் கூற்றமென் றல்லை—கலிகொண்டு தேவர் முலை கரந்து வைத்தா—ரிலைகொண்ட பூணினீ ரென்றெழினி சேர்ந்தா—ரிலங்குபொற் கிங்கிணியா னக்கெழினி சேர்ந்தாள்." என்பவற்றாற் பேடியை முலையுறுப்பில்லாதவளெனவும், அதனாலொலிகொண் டுயிருண்ணுந் தன்மையில்லாளெனவும், விளங்கக்கூறுதலின். அன்றியுந் தன்மை திரிபெயர்க்கு அலிவந்ததெனவே தாமுமுதாரணங் காட்டினாராகலிற் றமக்கு மிதுவே கருத்துப்போலுமென்க

10. "இலக்கணமுடையது."

குழூஉக்குறியையும் வழக்குநெறியெனவுட னெண்ணினார். குழூஉவின் வந்த குறுநிலவழக்குச் சான்றோர் வழக்கின்கண்ணும் அவர் செய்யுட்கண்ணும் வாராமையின் அமைக்கப்படாவெனச் சேனாவரையர் மறுத்தமையான், அது வழக்கு நெறியாகாமை யறிக.

12. "ஆகுபெயர் வினைக்குறிப்பு."

"அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக் கிழிபு" என்பதாகு பெயருளடங்குதலின், வேறோதல் பொருந்தாது. "குன்று

விளையு ளுபர்நிலந் துன்புற்றுத்—தாவென் றிரப்பா டன்னை.”
என்றாற்போல எழுத்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டன சொல் லன்மையான் ஆகுபெயராதற்கேலாமையின், வேறோத லமையுமென்க.

14. “செந்தமிழாகி.”

வடவேங்கடந் தென்குமரியென இரண்டெல்லைக்குட் பட்டன வெல்லாந் தமிழ்நாடாகவும், அவற்றுளொருநிலத் தைப்பிரித்துச் செந்தமிழ் நிலமென்றற்குக் காரணமறியாமை யின், அதற்கெல்லை முன்னுரைசெய்தார் கூறியதேபற்றித் தாமுரைத்தார். ஒருவர் சென்றவழியே சேறலுலகியல்பாக லின், முக்குணவயத்தான் முறை திறம்பல் உயிர்வருக்கத்துக் கெல்லாம் பொதுவாதலறிக. கருவூரின் கிழக்கெல்லாம் புன னாடேயாம். புனனாடெனினுஞ் சோணாடெனினுமொக்கும். புனனாடென்றாற்போலப் பொதுப்படக் கூறாது தென்பாண்டி யென ஏகதேசத்தைப் பிரித்தோதியதுமறிக.

15. “ஒருபொருள்குறித்த.

அருமையானன்றி யியல்பாற்பொருளுணருஞ் சொல்லை இயற்சொல்லெனவும் அதனின் வேறாயரிதுணர்பொருளன வாகிய சொல்லைத் திரிசொல்லெனவுங்கூறிய உண்மை நோக் காது, யான், யாம், நீ, நீர் என்பன என், எம், நின், நும் எனத் திரிந்தாற்போல மலையென்னுஞ்சொல்லே விலங்கல் அடுக்கலென்றற்றொடக்கத்தனவாய்த் திரிதலிற் றிரிசொல் லெனப்படுமெனவும், அது திரியுங்காற் கிளியென்பது கிள்ளை யென உறுப்புத்திரிந்தும் தத்தையென முழுவதுந்திரிந்தும் வருமெனவுங் கூறினார். மலையென்பதே விலங்கல் அடுக்கலென் றற்றொடக்கத்தனவாய்த் திரியுமெனின், அவையெல்லா

மொரு சொல்லெனல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி "ஒரு பொருள் குறித்த வேறுசொல்லாகியும்" எனவும் ஆவி உடம்பு உறுப்பு ஒற்று உடல் புள்ளியென்றற்றொடக்கத்தன வற்றைப் பரியாயநாமங்களெனவும், அவர்தாமே கூறுதலான், அவர்க்கது கருத்தன்றென மறுக்க. அப்பரியாயநாமங்க ளெல்லாம் பெரும்பான்மையும் ஒவ்வொரு காரணம்பற்றி வருதலின், வேறுசொல்லேயாமென்பது.

16. "செந்தமிழ்நிலஞ்சேர்."

தமிழொழி பதினேழ்நிலத்து மொழிகளையுங் கொடுந் தமிழ் நாட்டு மொழியோடொப்பத் திசைச்சொல்லெனக் கொண்டார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் அவ்வாறு கொள் ளாமையானும், உரையாசிரியர் சேனாவரையர் கூறாமையா னும், வடசொற்போல வேனை நிலத்துச்சொற்கள் சான்றோர் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளினும் வாராமையானும், சிலசொற் கள் இக்காலத்துவரினும் இலக்கண முறையன்மையானும், அவை தமிழ்க்குரிய திசைச்சொல்லாகாவென மறுக்க.

17. "பொதுவெழுத்தானும்."

வடமொழியிலக்கணமறியாதார் ஈண்டுக் கூறியவற்றுட் பொருந்துவனவும் பொருந்தாதெனவுமுள; அவையோர்ந் துணர்க. இவ்வெழுத்திவ்வெழுத்தாய்த் திரிந்து வருமென வரையறுத்தோதப்புகின் அவ்வரையறையிற் பிறழ்ந்தும் வரு தலின் இங்ஙனமோதிலனென்றார். புணர்ச்சி முதலிய வேனை விதிகளுங் கூறிய வரையறையிற் பிறழ்ந்தும் வருதலினன்றே புறனடை முதலியவற்றனமைத்தார். அவற்றையுமிக்கருத் தேபற்றி யோதாதொழிய மறந்தார்போலும். இங்ஙனங்

கூறுவார்க்கு நூல்செய்துமெனத் தொடங்குதலுங் கூடா தென்க.

21. "கிளந்தகிளைமுதல்."

"வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினும்" என்றாற்போல்வனவற்றுட் கள்ளென்விகுதி யிசைநிறைத்து நின்றதேயாமென்றார். விகுதியுமிடைச் சொல்லென்னுஞ் சொல்லாகலின், "ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழாஅ" என்னும் விதிபற்றிச் சிறப்பின்கண் வந்தமையறி யார்போலும்.

24. "பால்பகாவஃறிணை."

அஃறிணையியற்பெயர் பால்வரையறைப்படாது நிற்பது சொல்லியல்பென்னாது, கள்ளொடு சிவணுமையாலென்றார். உழத்திகள் மறத்திகளென்றாற்போலுயர்திணைப்பெயருங் கள்ளொடு சிவணுவழிப் பால்வரையறைப்படாது நிற்றல் வேண்டும்; அங்ஙனமின்மையன், அது சொல்லியல்பாமென்க

25. "முதற்பெயர்நான்கும்."

கோதையென்பது சாத்தன், சாத்தி, மருதி, செவிலி என்றாற்போல ஈற்றாற்பால் விளக்குதலின்றிப் பொதுவாய் நிற்றலிற் பன்மை சுட்டிய பெயராமென்க.

28. "பன்மைசுட்டியவெல்லாப்பெயரும்."

பன்மைசுட்டியபெயரென்பது பலபாலையுஞ்சுட்டிநிற்ற லிற் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதென உரையாசிரியர் கூறியவாறே கூறாது, இயைபின்மை நீக்கிய விசேடணமடுத்து ஆதீண்டுகுற்றியென்றாற்போலத் தலைமை

பற்றிய வழக்காய் நின்றதெனவும், பன்மைசுட்டுதற்குத் தலைமை யாண்மை சுட்டிய பெயர் முதன்மூன்றனும் ஒருகாற் சுட்டப்படும் ஒன்று மொருவரும்போலாது இப்பெயரானே சுட்டப்படும் முரிமையுடைமையாற் கொள்கவெனவுங் கூறினர். ஆண்மைசுட்டிய பெயர் முதலிய மூன்றனையும் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்ற பெயரெனக் கொண்டு, அவற்றோடுடனெண்ணியவிதனை அவ்வாறு கொள்ளாது, இயைபின்மைநீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதெனக் கோடல் பொருந்தாமையானும், ஆண்மை சுட்டியபெயர் முதலிய மூன்றும் போலாது பன்மைசுட்டிய பெயர்க்குப் பன்மைசுட்டுதற்கண் விசேடவுரிமையின்மையானும் பெயரான் விசேடவுரிமையுண்டாயிற் பன்மைசுட்டியபெயர் உயர்திணைப்பன்மைசுட்டாமையும் ஒருமை சுட்டுதலும் வழுவாமாகலானும், இஃதமைதிச்சூத்திரமன்மையானும், அது போலியுரையென்க. பல பாலையுஞ் சுட்டிநிற்றலிற்பன்மை சுட்டியபெயரெனின், ஆண்மைசுட்டிய பெயர்முதலியனவும் பலபால்களையுஞ் சுட்டிநிற்றலின் அவற்றையும் பன்மைசுட்டிய பெயரெனல் வேண்டுமாலெனின் :—அது பொருந்தாது, நான்குபாலுஞ் சுட்டிநிற்குந் தன்னைநோக்க ஏனைமூன்றுபாலு மிரண்டுபாலுஞ் சுட்டிநிற்கும் பெயர்கள் சின்மைசுட்டிய பெயரெனப் படுவனவல்லது பன்மைசுட்டிய பெயரெனப் படாவாகலானென்க. அற்றேல், அவற்றைச் சின்மைசுட்டிய பெயரெனவேயமையும் பிறவெனின் ;—அவற்றுள் ஆண்மை சுட்டுதன் முதலிய பகுப்புண்மையின் அவற்றைப் பகுத்துக் கூறல் வேண்டுதலான், அமையாதென்க. இக்கருத்தேபற்றி யன்றே பஃறொடைவெண்பா வென்றாற்போல ஏனையவற்றையும் பஃறொடைவெண்பாவெனக் கூறாததூஉம், பகுப்புண்மையிற் சிஃறொடைவெண்பாவென் றொழியாததூஉம்,

பஃறொழிசைக் கொச்சகமென்றதனை நோக்கி அதனிற்குறைந்ததனைப் பகுப்பின்மையாற் சிஃறொழிசைக்கொச்சகமென்றே போந்ததூஉமென்க இனியிவ்வாறன்றி, ஆணொருமை பெண்ணொருமை அஃறிணையொருமையென்ற மூன்றும் ஒருமைப்பாலென வொன்றாயடங்குதலிற் பலபால்களையுஞ் சுட்டி நின்றனவல்லவாகலான், அம்மூன்றொருமையுஞ்சுட்டிய பெயர்களை ஒருமைசுட்டியபெயரெனவும் இஃதொருமையும் பன்மையுமென்னுமிருபாலுஞ் சுட்டிநிற்றலாற் பன்மைசுட்டிய பெயரெனவுங் கொள்ளினுமிழுக்காது. இனி ஒருமைசுட்டிய பெயர் மூன்றும் இருதிணையினும் பன்மைசுட்டாது ஒருமையே சுட்டியவாறுபோலப் பன்மைசுட்டிய பெயரும் இருதிணைக்கண்ணும் வன்மைசுட்டுவதல்லது ஒருமைசுட்டுதல் பொருந்தாதெனக் கொண்டு, கள்ளென்விகுதி இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் இருதிணையொருமைக்கும் பொதுவாய்நிற்கு முதற்பெயர்முதலிய மூன்றனோடு அவ்விகுதியைத் தலைப்பெய்து, அவற்றை பன்மைசுட்டிய பெயர்க்குதாரணமாகக் கொள்ளிற் படுமிழுக்கென்னையெனின்;--தாய் தந்தைமுதலிய முறைப்பெயருங்கள்விகுதியோடு கூடி மூன்றெனப்படுவதலான் முறைப்பெயரிரண்டாமென்பதனோடு முரணுதலானும், இயற்பெயராய் நிற்பவற்றிற்கன்றி விகுதியொடு வரும்பெயரை ஈண்டு விதிக்கப் புகாமையானும், தொல்காப்பியத்தோடு முரணுதலானும், அதுபொருந்தாதெனமறுக்க.

29. தன்மையானன்."

"பேய்பூத மந்தி கிளிபூவை பேசுதலா—னாகுமே தன்மைபொது" என்பதேபற்றித் தன்மையை விரவுத்திணையெனச் சாதித்து, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்கு மறியாமை

யேற்றினர். பேய்பூதந் தெய்வச்சாதியாதலால் "தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி" என்பதனுளடங்குமாகலானும், மந்திபேசுதல் யாண்டுமின்மையின் "ஈங்குநீ யெம்மை நோக்கி" என்றாற்போல்வன புனைந்துரைவகையாற் கூறியதன்றி உண்மைபற்றிக் கூறியதன்றாகலானும், கிளிபூவை கூறியவாறுகூறுதலல்லது இச்சொல்லை யிவ்வாறு கூறவேண்டுமெனச் சொல்லுண்மையறிந்து கூறுதலுலகத்தின்மையால் "பூவையுங் கிளியுங் கேட்டு" என்றாற்போல்வனவும் புனைந்துரைவகையாற் கூறியதேயாமாகலானும், தன்மை விரவுத் திணையாகாதெனமறுக்க. மரமுதலியன பேசுவனவாகச் சான்றோர்செய்யுட்கண் வருதலின் அவை புனைந்துரையெனவேபடுமாகலான், இவையும் அற்றேயாமென்க. இனி மந்திமுதலிய உண்மையாற்பேசினவேயாமெனினும், எறும்புகள் பேசினவற்றை யொருவேந்தன் கேட்டு நகைத்துத் தன் மனைவிக்குக் கூறித் தலைபிழைந்தானெனப் புராணங்கள் கூறுதலின், எறும்புகள் பேசுதல்பெற்றாம்; அவை பேசுதல் குறிப்பாலுணர்த்துதலன்றி மொழியாற்பேசுதலன்றென்ப தெல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தது; முடியவே அஃறிணைப் பெயர்களெல்லாம் இவ்வாறேயன்றிக் குறிப்பா லுணர்த்துமென்பது பெறப்பட்டதாகலின். மந்திமுதலிய பேசுதலும் அவ்வியல்பிற்றேயாமென்க. இங்ஙனமன்றாயின், உயர்திணையஃறிணையென்னும் பகுப்பேலாமையறிக. ஒரோவழி யஃறிணைப்பொருள்கள் மொழியாற்பேசுவனவுள வாயின், அது தெய்வத்தன்மை முதலிய விசேடத்தானன் றிப் பொருட்டன்மையானன்றாயின், அவைக்காரணங்கொள்ளா தன்றி அதுபற்றி விரவுத்திணையென்றல் சிறிதும் பொருந்தா தென்க. அற்றாதலினன்றே ஆசிரியர் தன்மையை யுயர் திணையெனவே கூறியதூஉமென்க. இது கொள்ளாதார்க்குச்

"சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச்—செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்" என்பதனைத் தழுவுதலும் "கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவும்—மஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே" என வழுவமைத்தலும் வேண்டாவென்க.

33. "ஒருவரென்பது."

காளை விடலையென்பன பொதுப்பெயரென்றார். சிறப்புப் பெயராக "நம்பியாடூஉ விடலை" என்ற சூத்திரத்தை மறந்தார் போலும். இங்ஙனமுன்னொடுபின் மயங்கிக் கூறுதலவரியல் பென்க. எருத்தைக் காளை விடலையென அடிப்பட்ட சான்றோ ரான் வழங்கப்படாமையுமுணர்க

34. "பொருண்முதல்."

எண்ணுப்பெய ராகுபெயராகாதென்றல் பொருந்தாமை விருத்தியுட்காண்க.

இவ்வதிகாரமெழுத்து இவ்வதிகாரஞ்சொல் இவ்வதிகாரம் பொருளென்றாற்போல்வன எழுத்துச்சொற் பொருளென்னுஞ் சொற்களான் அவற்றிற்கிலக்கணங் கூறியவதிகாரங்களைக் கூறினவென இவற்றைச் சொல்லாகுபெயருக் குதாரணமாகக் காட்டினார். கடுத்தின்றான், புளித்தின்றா னென்றற்றொடக்கத்தனவுங் கடு புளி யென்றற்றொடக்கத்துச் சொற்களாற் காய் முதலிய பொருள்களைக்கூறலான், அவற்றையுஞ் சொல்லாகுபெயரெனல் வேண்டும் அவ்வாறு வேண்டாமையான், இவையுஞ் சொல்லாகு பெயராகாவென மறுக்க. எழுத்துச் சொற்பொருளென்னுந் தானிகளான் அவ்விலக்கணங்களைக் கூறுதற்குத் தானமாகிய படலங்களைக் கூறினமையான், இவை தானியாகுபெயரேயாமென்க. இனித்

திருவாசகம் திருவாய்மொழியெனச் சொல்லையேயுணர்த்தி நிற்கும் பெயர்களான் அச்சொல்லா லாக்கப்படு நூலைக் கூறினமையின்; இவற்றைச்சொல்லாகுபெயரென்னுமோவெனின்;— என்னும் என்னை? சொற்கெழுத்து முதற்காரணமாயினாற் போலச் செய்யுட்கு முதற்காரணமாய் நிற்குமொழியின்பெயரான் அச்செய்யுட்களை யுணர்த்துதலான் அவை காரணவாகுபெயரெனப் படுமாகலாமென்க. இனித் திருவாசகம் திருவாய்மொழியென்பன உண்மையானேக்குவார்க்கு அன்மொழித்தொகையாவனவன்றி யாகுபெயராகாமையுணர்க. "நிரைத்த விருது குறள்சிந்தளவடி நேம்பழுத்து" எனவொரு செய்யுட்குமுதனிற்குஞ்சொற்களான் அவ்வச்செய்யுட்களைக் கூறினமையின், இவையே சொல்லாகுபெயராமென்க. இது சினையாகுபெயருளடங்குமேனும், விளங்குதற் பொருட்டு வேறு கூறினார்; அளவையாகுபெயர் குணவாகுபெயருளடங்குமேனும் அதனை வேறுகூறினாற்போலக்கொள்க.

அகத்தியம், தொல்காப்பியம், கபிலமென்பனவாகுபெயரல்லவாதல் விருத்தியுட் காண்க.

ஆகுபெயர்க்குமன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை விருத்தியுள் விளங்கக் கூறினும், ஆண்டுக்காண்க. ஈண்டாகுபெயருமன்மொழித்தொகையு மொன்றென்றவர் குறிப்பிற்றருமொழியிலையென்புழி ஆகுபெயரெனவே யன்மொழித்தொகையுமடங்குமென்றொழியாது "ஆகுபெயர் வினைக்குறிப் பன்மொழி விகாரம்" என வேறுகூறலான், அவ்விரண்டுமொன்றேயென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன்மையுணர்க. பரிமேலழகியார் கனங்குழை யென்றதனை யாகுபெயரென்றாரலெனின்;—அவர் "பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின்" என்பதற்குப் பொச்சாவாமனமென அந்தக்

காரணத்தைக் கருவியாகக் கூறினார். அதனை மறுத்துப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனத் தாமும் பெயரெச்சச் சூத்திரத்து ளுரைத்தாராகலின், அவர் கூறியனவெல்லா முடன்பாடென்பது தமக்குங் கருத்தன்றென்க.

மக்கட்சுட்டு மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படும்பொரு ளென்றக்கால் நன்குமதிக்கப்படும் பொருளுமக்களே யாகலின், மக்களாகிய மக்களென வருவதல்லது இன்னதிது வென வாராமையின், மக்கட்சுட்டே யிருபெயரொட்டாகா தென்றார். உலகத்துப் பொருளையெல்லாம் உயர்திணைப் பொருள் அஃறிணைப்பொருளென விரண்டாகப் பகுத்துக் கொண்டதற்கேற்ப, மக்களென்பது பொருளென்னும் பொதுமையினீக்கி உயர்திணைப்பொருளை விசேடித்து நிற்பச் சுட்டென்பதாகுபெயராய் அப்பொருளினுயர்ச்சி தோன்றச் சிறப்பித்து நிற்ப, இன்னதிதுவென ஒன்றனையொன்று விசே டித்து இருபெயருமொட்டி வருதலான், இருபெயரொட் டாமை யாண்டையதென் மறுக்க.

35. "ஏற்குமெவ்வகை."

செயப்படுபொருண் முதலியவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருண்மாத்திரமுணர்த்தி நிற்றலின் எழுவாயும்வேற்றுமை யாயிற்றென்றார். அவ்வாறு கூறுவார்க்கு விகாரத்தினின்றும் வேறுபடுதலின் இயல்பும் விகாரமேயாமெனல் வேண்டு மென்க.

37 "ஆறனுருபு."

எழுவாய் நின்றவுருபே ஆறு வேற்றுமைகளினுருபு மேற்கு மென்னுங்கருத்தான் "ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே." எனக்கூறிய நன்னூலார் கருத்தறியாது,

ஆறும்வேற்றுமையுருபு பிறவுருபுகளையேற்குமெனக் கொண்டார். அது பொருந்தாமை விருத்திப்பட்கூறினும், ஆண்டுக் காண்க

41 இரண்டாவதனுருபு"

குழையையுடைய னென்றவழிக் குழையும் உடையனெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்று நின்றமையிற் செயப்படுபொருளே யாமென்றார், செயப்படுபொருளுண்மையுணராமையின். குழையையுடையன் சாத்தனென்றவழி உடையனென்னும் விகுதியானுணர்த்தப்படுங் கருத்தாவின்றொழிலையுற்று நிற்பினன்றே செயபடுப்பொருளாம். அவ்வாறன்றி உடையனெனக் கருதுவானொருவன்றொழிலையுற்று நிற்பது செயப்படுபொருளெனக் கொள்ளின் ;—எயிலையிழைத்தானென்பதும் இழைத்தானெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்று நின்றமையின்,அதனையுமவ்வாற்றாற் செயப்படுபொருளெனல் வேண்டும். அன்றியுங் குழையையுடையனென்புழி, உடையானுமுடையனெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்றுநின்றமையின், அவனையுமாண்டுச் செயப்படுபொருளெனக் கோடல் வேண்டும், ஆகலினது போலியுரையென்க.

42. "மூன்றாவதனுருபு."

வினைமுதற்குங் கருவிக்குமிவர் கூறிய விலக்கணம், செயப்படுபொருள் குன்றியவினை நிகழ்வுழிச் செல்லாமையின், வழுவாதலறிக. ஆசிரியர் பாணினியார் "சுதந்திரன் கருத்தா." எ-ம். "சாதகதமங்கரணம்." எ-ம். ஓதினர் ஒரு தொழினிகழ்ச்சிக் கட்டன்வயத்ததாகக் குறிக்கப்படும் பொருள்கருத்தா. எ-ம். ஒரு தொழில் பயத்தற்கண் உயர்ந்த காரகங்கருவி. எ-ம். அவற்றிற்கு விருத்தி கூறுவார். இங்ஙனங் கூறியவாற்றாற் கருவி கருத்தா முதலியவற்றிற்

கும் கருவிகருத்தா முதலிய வாதற்றன்மை பொருந்துமா றறிக வினையவுமிவ்வாறுள்ளன வோர்ந்துணர்க

44. "ஐந்தாவதற்குருபு"

"நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருள்" எனவே இதனினிற்றிதுவென்னும் பொருள் விளங்குதலின், அது கூறுதன்மிகையாம், அன்றி அது கூறவேண்டுவார்க்கு "நீங்கலொப்பெல்லையேதுப் பொருள்வயின்" என்றன்மிகையாம், இரண்டுங் கூறுதலே மரபென்பார்க்கு வினையவுற்றிற்கும் 'இதனைச்செய்வ திதுவென லதன்பொருள்' 'இதனாற் செய்வ திதுவென வதன்பொருள்' என்றாற்போலச் சூத்திரஞ் செய்யாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமெனவுணர்க. மேலுமிவ் வாறே காண்க.

45. "ஆறன்."

சொல்லின்றிரிபே பொருளென அபேதங்கூறுவார் மதம் பற்றித் தொகையது விரி பொருளது கேடு என்பவற்றோடு சொல்லது பொருளென்பதனையுஞ் சிறிது திரிந்ததற்குதாரணமாகக் காட்டினார். மெற்சொல்லாவதிருதிணையைம்பாற் பொருளையு மொருவனுணர்தற்குக் கருவியாமோசையெனப் பேதமாகக் கூறியதை மறந்தார்போலும்.

46. "ஏழனுருபு."

கண் கால் முதலியன உருபாகாவென்றார், அவையோ ரிடத்தினை வரைந்துணர்த்துங்காற் பொருளாதலும் ஐம் முதலியனபோலச் சாத்தனுழையிருந்தான் சாத்தன்முன் வந்தான் எனத் தனக்கெனவோர் பொருளின்றிப் பெயர்ப் பொருளையிடமாக வேறுபடுத்துங்கால் உருபாதலுமாகிய வேறுபாடுணராமையின்.

49. "இம்முப்பெயர்க்கண்."

பால காட்டு மீறின்றேனும், பொருள்வகையான் ஆண்பால் பெண்பாலென்பன அஃறிணைக்குமுண்மையின், அவை இருதிணைக்கும்பொதுவாய்ச் சொற்றன்மையான் அஃறிணைப் பெயராய் நிற்கும். அவற்றை ஆண்பால் கூறாய் பெண்பால் கூறாய் என லகரவீற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குதாரணங்காட்டல் பொருந்தாமையறிக. அவை இருதிணைக்கும் பொதுவாதல் "ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய." "பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய." என்னு மரபியற் சூத்திரங்களானு முணர்க.

51. ".ஒருசார்ணவ்வீற்று'

ஏடாவென்பது தோழன் முன்னிலைப்பெயராயே நிற்ப தொன்றாயின் ஆண்டுருபேற்றற் கிடமாகாமையின், "வேற்று மைக்கிடனாய்" எனச் சிறந்தெடுத்தோதிய பெயரிலக்கணம் வழுவாய் முடியுமென்க. தோழன் முன்னிலைப்பெயரொன்ற மையான், அஃதிடைச் சொல்வன்மையுமுணர்க. ஆயின் ஏடாவென்பது தோழன் முன்னிலைப் பெயரொன்றதென்னை யெனின், வழக்கு மிகுதிபற்றி அவ்வாறு கூறியதென்க. "நோனுமை பொறுமை யாமென நுவல்வர்" என்றாரேனும், நோன்றலென்னு முடம்பாட்டுச்சொல் விலக்கப்படாமை போலக் கொள்க.

58. "தாநு."

"இ உ ஊவோடு" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் விளியேற்கு மெனக் கூறிப்போந்த ஈற்றுள் ஒன்றல்லாத மகரவீற்றுத் தாமென்னும் விரவுப்பெயரையும் ஈண்டெடுத்து விளக்கினார். அவருக்கு மயக்கமு மறவியும் இயல்பென்றற்கிதுவே சான்றாத லறிக.

68. "வினையேசெய்வது."

குழையா னென்றவழிச் கருதுதற்றொழிலுங் கருதுதற் கருத்தாவுங் கருதப்பட்டகுழையும் பிறவும்பற்றி அக்கருத்து நிகழ்ந்ததென்றார். அது பொருந்தாமை மேலே கூறினும். வினைக்குறிப்பி னுண்மையறியாமையின், இவ்வாறு தமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார்.

பெயரியன் முற்றிற்று.

வினையியல்

3. "அவைதாம்."

முற்றிற்கு மெச்சத்திற்குந் தமக்கு வேண்டியவாறே இடர்ப்பட்டிலக்கணங் கூறினார் அவாய்நிலை யில்வழியும் "ஆர்த்தார் கொண்டார் வந்தார்" "நாண்டும் வந்தேம்" என் பன பிறிதோர் சொற்பற்றியல்லது நிற்றலாற்றாமையின், அவை யெச்சமாவான் சேறலான், அஃதிலக்கண வழுவாத லறிக

13. "கயவொடுரவ்வொற்று."

"பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே" "நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே" என மாரீறு பல்லோர் படர்க்கை யொன்றற்கே யுரித்தாய் வருதலின், அதனைத் திணைபாலிடமெல்லாஞ் செல்லும் வியங்கோளீ றெனக் கோடல்சிறிதும் பொருந்தாமையறிக. ஏனையவுமிவ்வாறு வருவனவோர்ந்துணர்க.

14. "வேறின்மையுண்டு."

"குருகுமுண்டு" என்புழி உண்டெனக் குறிப்புணர்த்தி நிற்குஞ் சொல்லும் 'ஆவுண்டு' எனவுண்மையுணர்த்தி நிற்குஞ் சொல்லும் ஒன்றென மயங்கிக் கூறினார். அவை தம்முள் வேறாதல் விருத்தியுட் காண்க.

17. "அவற்றுட்செய்த."

ஆறுசென்றவியர், உண்டவெச்சில் என்றாற்போல்வன செயப்படுபொருட்க ணடங்குமென்றார். "மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளாய்" என்புழிக் கருவிக்கணடங்குமென்ற மருந்து மருந்தானோய் தீர்ந்தது எனக் கருவிப்பொருண்மைக்குரிய மூன்றானுருபேற்று நிற்குமாறுபோல, வியர்முதலிய செயப்படுபொருண்மைக்குரிய இரண்டானுருபேற்று நில்லாமையிற் செயப்படுபொருட்க ணடங்குமாறியாண்டையதென்க.

22. "சினைவினைமுதலொடு."

முதலினான்கும் பிறவினைமுதலொடு முடியுமாயின், "சினை வினை முதலொடும்" எனவமைக்கவும், "முதலினான்கும் வினைமுதல்கொள்ளும்" என விதந்தோதவும் வேண்டா அங்ஙனம் வேண்டலாற் பிறவினை பிறவினைமுதலொடு முடியுமென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன்றுபோலுமென மறுக்க. "உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய யா" என்றாற் போல்வனவற்றிற்குப் பொருள்கோளறியாமையின், அவ்வாறு கூறினார். இன்னோரன்னவையெல்லாம் விருத்தியுட் காண்க. செய்தெனெச்சம் பிறவினையுங் கொள்ளுமென்பார்க்குத் தலைவன்பிரிந்து வருந்தினாள் என்றாற்போல்வனவற்றையுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டனவென்றது செயவெனெச்சத்திரிபென்றலெற்றிற்கென்க. காரணகாரியப்

பொருட்டா யிறந்தகால முணர்த்துவனவெல்லாஞ் செயவெனெச்சத்திரிபாமெனின், கையற்று வீழ்ந்தான் கண்ணொந்து கிடந்தான் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றையுங் காரணகாரியப் பொருட்டா யிறந்தகால முணர்த்துதல்பற்றிச் செயவெனெச்சத் திரிபென்றல்வேண்டும். அங்ஙனங்கூறாது, அவற்றைச் செய்தெனெச்சமென்றே கொண்டார். இவ்வாறு மயங்கக் கூறுதல் வுவரியல்பென்க. 'ஆகிடந்து சேறு விளைந்தது' 'பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்ப' 'உண்டு பசிகெட்டது' என்றாற்போல்வனவுங் காரணகாரியப் பொருளவாய்ப் பிறவினைகோடலின், இவையுஞ் செயவெனெச்சத் திரிபென்றேகொள்க.

24. "வினைமுற்றேவினை."

"நாணென் கழிதலு முண்டென் றொருநாள்" என்புழி எச்சமுற்றாய்த் திரிந்ததென்னாது முற்றெச்சமாய்த் திரிந்ததென்றார்க்குத் தலைவன் பிரிந்து வருந்தினளென்புழியும் அவ்வாறு சொல்வடிவுபற்றிப் பிரிந்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சஞ் செயவெனெச்சமாய்த் திரிந்ததெனல்வேண்டும். அதனை மறந்தார்போலும். அன்றியும், செயவென்னுமெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தவழியுந் தன்பொருளையே தந்து நின்றாற்போல, முற்றெச்சமாய்த் திரிந்தவழியும் முற்றுப் பொருளே தரல்வேண்டும். அங்ஙனந் தாராமையின், முற்றே யெச்சமாய்த்திரிதல் யாண்டையதென்க. எச்சமே முற்றாய்த் திரிந்ததாயின், இருதிணையைம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் நில்லாது முற்றுச்சொற்கோதியவீற்றவாய இருதிணையைம்பான் மூவிடமுமுணர்த்துமா றென்னையெனின்;— அற்றாதலினன்றே திரிந்ததெனப்பட்டதென்க. கண்ணியன் வில்லினன் எனவரும் வினைக்குறிப்புமுற்றாதற் கேற்பதோ

ரெச்சமின்றாலெனின்;—நன்றுசொன்னாய். வினைக்குறிப்பு முற்றெச்சமாய்த் திரியுமென்றாரை அங்ஙனமெச்சமாய்த் திரிந்த வாய்பாடியாதெனக் கடாயினாருக்கு விடையாதோ வென்க.

வினையியன் முற்றிற்று.

இடைச்சொல்லியல்

6. "எதிர்மறைசிறப்பெண்."

சாத்தன் வருதற்குமுரியனென்பது வாராமைக்குமுரிய னென்றெஞ்சிநிற்ப எச்சவும்மைக்குரிய விலக்கணமுழுவது மேற்றுநிற்றலின், அஃதெச்சவும்மையாவதல்லது எதிர்மறை யும்மையாகாதெனின் மறுக்க "மறப்பினு மோத்துக் கொள லாகும்" என்புழி மறப்பினு மென்னுமும்மை மறக்கலாகா தென்னு மெதிர்மறைப் பொருடந்து நிற்றலின், இன்னோ ரன்னவையே எதிர்மறையும்மையா மென்பது. "ஒன் றுரைப் பான்போலி ளிவந்துஞ் சொல்லும்" என்பதன்கண் வருவனவற்றை யையவும்மையென்றார் 'திருமகளுமல்லளா மகளுமல்லளிவள்' என்பதனோடு 'மதுகையுமுடையன் அடக்கமுமுடையன் வன்மையுமுடையன் ஒருவன்' என்ப தன்கண் வேற்றுமையின்மையாலும், மதுகையுடையவனோ அடக்கமுடையவனோ வன்மையுடையவனோவென ஐயப் பொருடாராமையாலும், "அன்னா னொருவன்ற னாண்ட கைமை விட்டென்னைச் சொல்லுஞ்சொற் கேட்டீசுடரிழாய்" எனத் தோழி தலைவன் றன்மைகளை யெடுத்துக்காட்டி அத் தன்மைகளையுடையானொருவன் சொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட் பாயாகவெனத் தலைவிக்கறிவுறுக் கின்றாளல்லது ஐயுற்றுக்

கூறுகின்றாளல்லளாகலானும், அது பொருந்தாதென மறுக்க. அவன் வெல்லினும் வெல்லுமென்பது துணியாமைக்கண் வருதலின், இன்னோரன்னவையே ஐயவும்மையாம். பத்தானு மெட்டானுமெனக் காட்டுவாருமுளர் திருமகளுமல்லளர மகளுமல்லளென்பதும் எச்சவும்மையென மறுக்க. நெடியனும் வலியனுமாயினானென்பது எண்ணும்மையென மறுக்க. இதுவே சேனாவரையர்க்குங் கருத்தாதல் அவருரையா னுணர்க. முற்றும்மை யெச்சப்படுவதெதிர்மறை வினைக்க ணன்றி விதிவினைக்கணின்றென மறுக்க. அவர் பெயரெச்சச் சூத்திரத்துள் "அறுபொருட்பெயரொடு முடியுமுறையது" என்புழி முற்றும்மையை யெச்சமாக்கிப் பிறபொருட்பெய ரொடு முடியுமெனக்கொள்க வென்றார். ஆண்டிதனை மறந்தார் போலும். ஏனையவுமோர்ந்துணர்க.

இடைச்சொல்லியன் முற்றிற்று.

உரிச்சொல்லியல்

11. "அன்னபிறவும்."

"எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்" என வென்றாற்றரப்பட்ட பாதுகாவலாணையாலென்றார். இவ்விலக் கணை விளக்கநூலுள் எச்சொல்லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தலென இவராற்றரப்பட்டவாணை யாண்டையதென்க. தாஞ்செய்த நூன்முறைபற்றியுரைசெய்யாது தொல்காப் பியத்திற் கிடந்தவாறே படியெடுத்தெழுதித் தமதறி யாமையை விளக்கினாரெனவறிக. ஏனையவுமோர்ந்துணர்க.

உரிச்சொல்லியன் முற்றிற்று.

பொதுவியல்

1. "திணையேபாலிடம்."

நால்வகையோத்தினுள்ளுங் கூறுதற்கிடனின்றியெஞ்சி நின்ற நால்வகைச் சொல்லிலக்கணங்களை முன்னர்வைத்து வழுக்களைந்து சொற்களை யமைத்துக்கோடலே அவற்றின் பின்னாக வைப்பினன்றே நால்வகையோத்தினோடு இவ்வோத் திற்கியைபுடைமை விளங்கும். அங்ஙனம் வையாமன் மாறி வைத்தமையான், முதலோத்துக்களோடியையாமையுணர்க.

2. "திணைமயக்குற்ற."

துணிந்தவழி அன்மைச்சொல் அன்மைத்தன்மையை மறுக்கப்படும் பொருண்மேலும் மறுக்கப்படுமுகத்தாற் சுட்டி நிற்குமென்றார். குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ வென்றையுற்றதூஉம் பின்னர் மகனெனத் துணிந்ததூஉம் தன்முன்னாகக் காணப்படும் பொருளையாமன்றே, அங்ஙன மாகவே வேறுபொருளன்றாய்த்தன்மை அப்பொருண்மேற் சுட்டிக் கூறுவானல்லது வேறுபொருண்மேற் சுட்டிக் கூறு தற் கோரியையின்மையின், அது பொருந்தாதென மறுக்க. அல்லதூஉங் குற்றியன்று மகனென்றவழி மகனென்பது இதுவென்னுந் தோன்றாவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நின்று முடியினுங் குற்றியன்றென்பதனோ டியையாமையின், குற்றி யன்று மகனென்பதொரு தொடரன்றாம். அன்றாகவே, குற்றியன் றென்பது துணிதற்பயன்பற்றி வந்ததன்றாய்

முடிந்தது. முடியவே, குற்றியன்று மகனென்றதனால் வேறு பயனின்மையின், அது வழுவாமெனை மறுக்க. ஏனையுதார ணங்களு மிவ்வாறே காண்க.

4 "திணைவிரவெண்ணும்பெயர்."

"தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்" என்புழி வருதல்வினை மூன்றற்கு முண்மையான், ஆண்ட மைக்கவேண்டுவதின்று இனியம்முப்பொருளின் வினை யாகிய வந்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உண்டானென்னு மொன்றன் வினைகொண்டு முடிதல் வினையெச்சமுடிபாராய்ச் சிக்கட் பெறற்பாலதாகலின், அதனையும் உண்டானென முடித்தலாலமைத்தல் பொருந்தாமையறிக.

5. "உவப்பினும்"

வேள் குரிசிலென்பன அஃறிணைவாசகமென ஈண்டு வழுவமைத்தார். மேற்பெயரியலுள் "நம்பி யாடூஉ விடலை கோவேள்குரிசில்" என உயர்திணையாண்பாற்பெயருளெடுத் தோதியதனை மறந்தார்போலும், குடிமைநல்லன் ஆண்மை நல்லனென ஈறு திரியாது நின்றுழிக் குடிமை ஆண்மை முதலியன உயர்திணை முடிபுகொள்ளுமெனவும், அது வழா நிலையாமெனவுங் கூறினார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "உயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினு—மஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்" என்றதனால் அவையுயர்திணை முடிபு கொள்ளாவென விலக்கப்பட்டமையானும், குடிமைநல்லன் ஆண்மைநல்லன் முதலிய வாய்பாடு இருவகை வழக்கினு மின்மையானும், அது பொருந்தாதென மறுக்க. "நின்றாங் கிசைத்த லிவணியல் பின்றே" "இசைத்தலு முரிய வேறிடத்

தான்" என்னுஞ் சூத்திரங்கட்குப் பொருளறியாது உரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோரெல்லாம் "அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்" என்பதனோடு மாறுகொள்ளவுரைத்தார் அது பொருந்தாமையறிக. இவ்வாறின்னுமெடுத்து விரிக்கிற் பெருகும். ஆங்காங்குய்த்துணர்க.

பொதுவியல் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரமுடிந்தது.

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேசிகன் றிருவடிவாழ்க

பிரகடன பத்திரம்.

கந்தபுராணம் செய்யுள்—(2-பாகங்கள்)

ஆப்பவுண்டு — விலை ரூ. 8.
கலிகோபவுண்டு — ,, ரூ. 9.

சிவபுராணங்களிற் சிறந்தது. இன்சுவை அளிப்பது. பத்தியை விளைவிப்பது தினந்தோறும் பாராயணத்திற்குரியது. இந்நூலை ஒருவர் முறையாகப் படித்தால் எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்த பண்டிதராவர். இது முதன்முதல் நாவலரால் அச்சிடப்பட்டது.

கந்தபுராண வசனம்

ஆப்பவுண்டு — விலை ரூ. 5 0.
கலிகோபவுண்டு — ,, ரூ. 5 8.

இதன் ஒரு சிறு பகுதியே நாவலரால் எழுதப்பட்டது. மற்றப் பகுதிகளெல்லாம் அவர் மாணவர்வழி வந்தவர்களால் பூர்த்திசெய்யப்பட்டன.

பெரியபுராண சூசனம் — விலை அணா 12

பெரிய புராணத்திலுள்ள சாத்திரக் கருத்துகளை விளக்குவது. இது முடிவுபெறாமற்போனது வருந்தத்தக்கதே.

சிவஞானத் தீவிவுபதேசத்திரயம் — விலை அணா 8.

சிவஞானசுவாமிகளின் முதல் மாணவராகிய கசியப்ப முனிவர் பாடிய பேரூர்ப்புராணம், தணிகைப்புராணம் திருவானைக்காப்புராணம் முதலியவற்றில் அவர் விளக்கிய சைவசித்தாந்தக் கருத்துகளமைந்த பாக்களின் தொகுதி.

சேதுபுராணம் — விலை ரூ 2.

இராமேசுவரத்தின் மகிமையைக் கூறுவது. நிரம்பவழகிய முனிவர் பாடியது. சைவசித்தாந்தக் கருத்துகளை உடையது; பண்டிதர்களுக்கு உற்றது. இராமநாதபுர சமஸ்தான அதிபராயிருந்த பொன்னுச்சாமி தேவர் வேண்டியபடி நாவலர் அச்சிட்டது.

ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள்,
வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை,
நெ. 300, தங்கசாலைவீதி, சென்னை-1.